

USTAWA

z dnia 2 marca 2020 r.

o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych

(Dz. U. z dnia 7 marca 2020 r., poz. 374, zmiany: poz. 567, poz. 568, poz. 695, poz. 875)

Rozdział 1 Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa:

- 1) zasady i tryb zapobiegania oraz zwalczania zakażenia wirusem SARS-CoV-2 i rozprzestrzeniania się choroby zakaźnej u ludzi, wywołanej tym wirusem, w tym zasady i tryb podejmowania działań przeciwepidemicznych i zapobiegawczych w celu unieszkodliwienia źródeł zakażenia i przecięcia dróg szerzenia się tej choroby zakaźnej;
- 2) zadania organów administracji publicznej w zakresie zapobiegania oraz zwalczania zakażenia lub choroby zakaźnej, o których mowa w pkt 1;
- 3) uprawnienia i obowiązki, świadczeniodawców oraz świadczeniobiorców i innych osób przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie zapobiegania oraz zwalczania zakażenia lub choroby zakaźnej, o których mowa w pkt 1;
- 4) zasady pokrywania kosztów realizacji zadań, o których mowa w pkt 1-3, w szczególności tryb finansowania świadczeń opieki zdrowotnej dla osób z podejrzeniem zakażenia lub choroby zakaźnej, o których mowa w pkt 1, w celu zapewnienia tym osobom właściwego dostępu do diagnostyki i leczenia.

2. W zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie stosuje się ustawę z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 284 i 322).

Art. 2. 1. Przepisy ustawy stosuje się do zakażeń i choroby zakaźnej wywołanej wirusem SARS-CoV-2, zwanej dalej, "COVID-19".

2. Ilekroć w ustawie jest mowa o "przeciwdziałaniu COVID-19" rozumie się przez to wszelkie czynności związane ze zwalczaniem zakażenia, zapobieganiem rozprzestrzenianiu się, profilaktyką oraz zwalczaniem skutków, w tym społeczno-gospodarczych, choroby, o której mowa w ust. 1.

Rozdział 2 Przepisy szczegółowe

Art. 3. 1. W celu przeciwdziałania COVID-19 pracodawca może polecić pracownikowi wykonywanie, przez czas oznaczony, pracy określonej w umowie o pracę, poza miejscem jej stałego wykonywania (praca zdalna).

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do funkcjonariuszy służb wymienionych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin.

Art. 4. 1. W przypadku zamknięcia żłobka, klubu dziecięcego, przedszkola, szkoły lub innej placówki, do których uczęszcza dziecko, albo niemożności sprawowania opieki przez nianię lub dziennego opiekuna z

powodu COVID-19 ubezpieczonemu zwolnionemu od wykonywania pracy oraz funkcjonariuszowi, o którym mowa w ust. 4, zwolnionemu od pełnienia służby z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki nad dzieckiem legitymującym się orzeczeniem o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności do ukończenia 18 lat albo dzieckiem z orzeczeniem o niepełnosprawności lub orzeczeniem o potrzebie kształcenia specjalnego przysługuje dodatkowy zasiłek opiekuńczy przez okres nie dłuższy niż 14 dni.

1a. W przypadku zamknięcia szkoły, ośrodka rewalidacyjno-wychowawczego, ośrodka wsparcia, warsztatu terapii zajęciowej lub innej placówki pobytu dziennego o podobnym charakterze z powodu COVID-19, do których uczęszcza dorosła osoba niepełnosprawna, ubezpieczonemu zwolnionemu od wykonywania pracy oraz funkcjonariuszowi, o którym mowa w ust. 4, zwolnionemu od pełnienia służby, z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki nad dorosłą osobą niepełnosprawną, przysługuje dodatkowy zasiłek opiekuńczy przez okres nie dłuższy niż 14 dni.

1b) Dodatkowy zasiłek opiekuńczy, o którym mowa w ust. 1 i 1a, przysługuje ubezpieczonemu zwolnionemu od wykonywania pracy oraz funkcjonariuszowi, o którym mowa w ust. 4, zwolnionemu od pełnienia służby z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki nad dzieckiem legitymującym się orzeczeniem o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności do ukończenia 18 lat albo dzieckiem z orzeczeniem o niepełnosprawności lub orzeczeniem o potrzebie kształcenia specjalnego, albo dorosłą osobą niepełnosprawną również w przypadku otwarcia placówek, o których mowa w tych przepisach, w czasie trwania COVID-19 przez okres nie dłuższy niż 14 dni. W okresie tym uwzględnia się okres, o którym mowa w ust. 1.

2. Dodatkowy zasiłek opiekuńczy przyznawany jest w trybie i na zasadach określonych w ustawie, o której mowa w ust. 1 pkt 1, i nie wlicza się do okresu, o którym mowa w art. 33 ust. 1 tej ustawy. Za okres pobierania dodatkowego zasiłku opiekuńczego, zasiłek, o którym mowa w art. 32 ust. 1 tej ustawy, nie przysługuje.

3. Rada Ministrów może, w celu przeciwdziałania COVID-19, w drodze rozporządzenia, określić dłuższy okres pobierania dodatkowego zasiłku opiekuńczego niż wskazany w ust. 1 i 1a lub, biorąc pod uwagę okres na jaki zostały zamknięte żłobki, kluby dziecięce, przedszkola, szkoły, placówki pobytu dziennego oraz inne placówki lub okres niemożności sprawowania opieki przez nianie lub opiekunów dziennych.

4. Zasiłki, o których mowa w ust. 1 i 1a, stanowiące dodatkowe uposażenie funkcjonariuszy, o których mowa w art. 3 ust. 2, przyznaje się w trybie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360), ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 305), ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1499, 1635, 1726 i 2020), ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2020 r. poz. 27), ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1529 i 1726), ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 1921 i 2020), ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1427, 1608, 1635 i 2020 oraz z 2020 r. poz. 568), ustawie z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 384), ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 505 i 568) oraz ustawie z dnia 26 stycznia 2018 r. o Straży Marszałkowskiej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1940) okresów pobierania tych zasiłków nie wlicza się do okresów, o których mowa odpowiednio w art. 121b ust. 3, art. 125b ust. 3, art. 105b ust. 3, art. 136b ust. 3, art. 96b ust. 3, art. 102b ust. 3, art. 60c ust. 3, art. 194 ust. 3 art. 233 ust. 2 oraz art. 87 ust. 3 tych ustaw.

Art. 4a. 1. W przypadku zamknięcia żłobka, klubu dziecięcego, przedszkola, szkoły lub innej placówki, do których uczęszcza dziecko, albo niemożności sprawowania opieki przez nianię lub dziennego opiekuna z powodu COVID-19 osobie, o której mowa w art. 7 ust. 1 i 2 oraz art. 16 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2020 r. poz. 174 i 782), przysługuje zasiłek opiekuńczy z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki nad dzieckiem legitymującym się orzeczeniem o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności do ukończenia 18 lat albo dzieckiem z orzeczeniem o niepełnosprawności lub orzeczeniem o potrzebie kształcenia specjalnego.

2. Zasiłek opiekuńczy, o którym mowa w ust. 1, przysługuje przez okres nie dłuższy niż 14 dni.

2a. Przepis art. 4 ust. 1b stosuje się odpowiednio.

3. Zasiłek opiekuńczy za każdy dzień wynosi 1/30 kwoty emerytury podstawowej w rozumieniu art. 6 pkt 7 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników.

4. Do przyznawania i wypłaty zasiłku opiekuńczego, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.

5. Zasiłek opiekuńczy, o którym mowa w ust. 1, finansowany jest z budżetu państwa za pośrednictwem Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego.

6. Do zasiłku opiekuńczego, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się art. 29 ust. 10 i 12 oraz art. 52 ust. 2 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 869, z późn. zm.).

7. Rada Ministrów może, w celu przeciwdziałania COVID-19, w drodze rozporządzenia, określić dłuższy okres pobierania zasiłku opiekuńczego niż wskazany w ust. 2, biorąc pod uwagę okres na jaki zostały zamknięte żłobki, kluby dziecięce, przedszkola, szkoły, placówki pobytu dziennego oraz inne placówki lub okres niemożności sprawowania opieki przez nianie lub opiekunów dziennych.

Art. 4b. 1. Jeżeli w okresie pobierania dodatkowego zasiłku opiekuńczego ubezpieczony będący pracownikiem wykonującym zawód medyczny, zatrudniony w podmiocie leczniczym w rozumieniu ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2020 r. poz. 295), świadczy pracę w podmiocie leczniczym w ramach dyżuru medycznego w godzinach innych niż czas zwolnienia od wykonywania pracy w związku z osobistym sprawowaniem opieki, o której mowa w art. 4 ust. 1 i 1a, oraz poza normalnymi godzinami pracy, przepisu art. 17 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa nie stosuje się.

2. Jeżeli w okresie podlegania obowiązkowej kwarantannie lub izolacji w warunkach domowych, o której mowa w przepisach o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, ubezpieczony wykonujący zawód medyczny w rozumieniu ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej świadczy pracę zdalną, o której mowa w art. 3, na rzecz podmiotu wykonującego działalność leczniczą lub udziela świadczeń zdrowotnych za pośrednictwem systemów teleinformatycznych lub systemów łączności, przepisu art. 17 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa nie stosuje się.

Art. 4c. W okresie ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ubezpieczonemu wykonującemu zawód medyczny zatrudnionemu w podmiocie leczniczym, w okresie podlegania obowiązkowej kwarantannie lub izolacji w warunkach domowych, o których mowa w przepisach o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, wynikających z pozostawania w styczności z osobami chorymi z powodu COVID-19 w związku wykonywaniem obowiązków wynikających z zatrudnienia w podmiocie leczniczym oraz w czasie niezdolności do pracy z powodu COVID-19 powstałej w związku wykonywaniem obowiązków wynikających z zatrudnienia w podmiocie leczniczym przysługuje zasiłek chorobowy, którego miesięczny wymiar wynosi 100% podstawy wymiaru zasiłku obliczonej na podstawie przepisów ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.

Art. 4d. 1. W okresie ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii żołnierzowi zawodowemu wykonującemu zadania służbowe, za okres nieobecności w służbie spowodowany poddaniem się obowiązkowej kwarantannie, izolacji lub izolacji w warunkach domowych, o których mowa w przepisach o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, lub przebywania na zwolnieniu lekarskim z powodu COVID-19 przysługuje prawo do 100% uposażenia wraz z dodatkami o charakterze stałym.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do funkcjonariuszy, o których mowa w art. 3 ust. 2, którzy w związku z wykonywaniem zadań służbowych zostali poddani obowiązkowej kwarantannie, izolacji lub izolacji w warunkach domowych, o których mowa w przepisach o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, lub przebywali na zwolnieniu lekarskim z powodu COVID-19.

3. Wykonywanie zadań służbowych, o których mowa w ust. 1 i 2, stwierdza w stosunku do:

- 1) żołnierza zawodowego - w rozkazie dowódcy jednostki wojskowej, w której żołnierz pełni służbę;
- 2) funkcjonariuszy, o których mowa w art. 3 ust. 2 - pisemnie przełożony właściwy w sprawach osobowych lub upoważniona przez niego osoba.

Art. 4e. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w sytuacjach szczególnych związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, w celu zapewnienia niezbędnej pomocy osobom przebywającym w jednostkach organizacyjnych pomocy społecznej świadczących usługi całodobowo, noclegowniach oraz innych placówkach zapewniających całodobową opiekę osobom niepełnosprawnym, przewlekle chorym lub w podeszłym wieku, o których mowa w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1507, 1622, 1690, 1818 i 2473), pracownicy i osoby świadczące pracę w tych podmiotach, poddane w nich obowiązkowej kwarantannie mogą za zgodą tych osób świadczyć pracę określoną w umowie i otrzymywać z tego tytułu wynagrodzenie.

2. W przypadku świadczenia pracy w trakcie kwarantanny, o której mowa w ust. 1, nie przysługuje wynagrodzenie, o którym mowa w art. 92 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 1040, 1043 i 1495) ani świadczenie pieniężne z tytułu choroby określone w odrębnych przepisach.

Art. 5. 1. W stosunku do personelu medycznego innego niż zatrudniony przez zarządzającego lotniskiem oraz należących do tego personelu pojazdów do obsługi pasażerów u których występują objawy chorób zakaźnych oraz innych osób, które przebywały z takimi osobami, wpisanych na listę personelu i pojazdów znajdującą się w punkcie kontroli bezpieczeństwa, zatwierdzoną przez zarządzającego lotniskiem albo inną osobę przez niego upoważnioną, mogą zostać ustalone szczególne zasady kontroli bezpieczeństwa lub może nastąpić odstąpienie od kontroli.

2. Decyzję o ustaleniu szczególnych zasad kontroli lub o odstąpieniu od niej podejmuje zarządzający lotniskiem, za zgodą Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego.

Art. 6. 1. Do zamówień na usługi lub dostawy niezbędne do przeciwdziałania COVID-19 nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1843), jeżeli zachodzi wysokie prawdopodobieństwo szybkiego i niekontrolowanego rozprzestrzeniania się choroby lub jeżeli wymaga tego ochrona zdrowia publicznego.

2. Ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych nie stosuje się do zamówień udzielanych przez Bank Gospodarstwa Krajowego, Polski Fundusz Rozwoju Spółka Akcyjna lub regionalne fundusze rozwoju, o których mowa w art. 13 ust. 1a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2019 r. poz. 512, 1571 i 1851), związanych z realizacją:

- 1) zadań dotyczących obsługi funduszy utworzonych, powierzonych lub przekazanych na podstawie przepisów odrębnych oraz związanych z realizacją programów rządowych lub innych programów realizowanych ze środków publicznych, lub
- 2) zadań związanych z wykorzystaniem środków pochodzących z takich funduszy

- które dotyczą instrumentów wsparcia niezbędnych do przeciwdziałania negatywnym skutkom gospodarczym wystąpienia COVID-19.

3. Do zamówień, o których mowa w ust. 1, w zakresie, w jakim dotyczą inwestycji, o której mowa w art. 95d ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1373, z późn. zm.), nie stosuje się warunku uzyskania opinii o celowości inwestycji, o której mowa w tym przepisie.

Art. 7. 1. Świadczenia opieki zdrowotnej, w tym transportu sanitarnego, wykonywane w związku z przeciwdziałaniem COVID-19, są udzielane przez podmioty wykonujące działalność leczniczą lub lekarzy i lekarzy dentyistów, o których mowa w ust. 4, wpisanych do wykazu, zwanego dalej "wykazem", opracowywanego przez właściwego miejscowo dyrektora oddziału wojewódzkiego Narodowego Funduszu Zdrowia w porozumieniu z wojewodą.

2. W wykazie umieszcza się podmioty wykonujące działalność leczniczą oraz lekarzy i lekarzy dentyistów, o których mowa w ust. 4, uwzględniając potrzeby wynikające z zabezpieczenia dostępności do świadczeń opieki zdrowotnej, o których mowa w ust. 1, na obszarze województwa, a także strukturę organizacyjną tych podmiotów, rodzaj wykonywanej działalności leczniczej oraz zasoby kadrowe i sprzętowe.

3. Wykaz podlega ogłoszeniu w wojewódzkim dzienniku urzędowym w drodze obwieszczenia wojewody oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Narodowego Funduszu Zdrowia.
4. Lekarz oraz lekarz dentyista spełniający warunki, o których mowa w art. 18 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, może udzielać świadczeń opieki zdrowotnej w związku z przeciwdziałaniem COVID-19 za pośrednictwem systemu teleinformatycznego udostępnionego przez jednostkę podległą ministrowi właściwemu do spraw zdrowia właściwą w zakresie systemów informacyjnych ochrony zdrowia, zwanych dalej "teleporadą", z pominięciem obowiązków wynikających z art. 101 tej ustawy oraz obowiązków dotyczących dokumentacji medycznej wynikających z przepisów o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta. Działalność ta nie podlega wpisowi do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej.
5. W celu uzyskania dostępu do systemu, o którym mowa w ust. 4, lekarz oraz lekarz dentyista składa do jednostki, o której mowa w ust. 4, wniosek w postaci elektronicznej zawierający:
 - 1) oświadczenie o zamiarze udzielania teleporad, z podaniem miejsca i, jeżeli to możliwe, czasu ich wykonywania;
 - 2) dane dotyczące tego lekarza albo lekarza dentyisty:
 - a) imię i nazwisko,
 - b) datę urodzenia,
 - c) numer PESEL lekarza lub lekarza dentyisty lub serię i numer jego dowodu tożsamości w przypadku braku numeru PESEL,
 - d) numer prawa wykonywania zawodu lekarza lub numer prawa wykonywania zawodu lekarza dentyisty,
 - e) określenie tytułu zawodowego,
 - f) posiadane specjalizacje,
 - g) numer telefonu do kontaktu,
 - h) adres poczty elektronicznej,
 - i) adres do korespondencji.
6. Jednostka, o której mowa w ust. 4, ma prawo przetwarzać dane pozyskane w związku z udostępnianiem systemu, o którym mowa w ust. 4, w tym dane dotyczące udzielanych teleporad.
7. Lekarz oraz lekarz dentyista udzielający świadczeń, o których mowa w ust. 4, prowadzi dokumentację medyczną w postaci karty teleporady.
8. Karta teleporady zawiera:
 - 1) oznaczenie pacjenta:
 - a) imię i nazwisko,
 - b) numer PESEL, a w jego braku serię i numer innego dokumentu potwierdzającego tożsamość,
 - c) datę urodzenia oraz płeć, jeżeli numer PESEL nie został nadany,
 - d) adres miejsca zamieszkania,
 - e) adres poczty elektronicznej,
 - f) numer telefonu do kontaktu;
 - 2) oznaczenie osoby udzielającej teleporady:
 - a) imię i nazwisko,
 - b) tytuł zawodowy,
 - c) numer prawa wykonywania zawodu;
 - 3) informacje dotyczące stanu zdrowia oraz zalecanego procesu diagnostycznego i leczniczego:
 - a) rozpoznanie choroby lub problemu zdrowotnego,
 - b) zalecenia,
 - c) informacje o wystawionych zaświadczeniach, receptach lub skierowaniach,
 - d) inne informacje istotne dla procesu leczenia.
9. Karty teleporady są przechowywane przez okres 30 dni od dnia udzielenia teleporady.
10. W odniesieniu do lekarza lub lekarza dentyisty, o którym mowa w ust. 4:
 - 1) recepta oraz dokument realizacji recepty - zawierają dane wymagane dla recepty pro auctore albo pro familiae;

2) za adres miejsca udzielania świadczeń zdrowotnych - uznaje się adres siedziby jednostki, o której mowa w ust. 4.

11. Teleporady mogą być również udzielane przez podmioty wykonujące działalność leczniczą. Przepisy ust. 4-9 stosuje się odpowiednio.

12. Lekarza, który uzyskał potwierdzenie zakończenia szkolenia specjalizacyjnego, o którym mowa w art. 16r ust. 6 pkt 1 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry (Dz. U. z 2020 r. poz. 514), lub lekarza, który ma uznany dorobek na podstawie art. 16 ust. 7 albo ust. 9 tej ustawy i wystąpił do dyrektora Centrum Egzaminów Medycznych z wnioskiem o przystąpienie do Państwowego Egzaminu Specjalizacyjnego w wiosennej sesji egzaminacyjnej w 2020 r. przedłużonej zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 16 ust. 10, art. 16g ust. 1 oraz art. 16x ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry uznaje się za:

1) lekarza specjalistę w dziedzinie, której dotyczył wniosek o przystąpienie do Państwowego Egzaminu Specjalizacyjnego, jeżeli złożył z wynikiem pozytywnym część pisemną Państwowego Egzaminu Specjalizacyjnego w tej dziedzinie, albo

2) lekarza odbywającego szkolenie specjalizacyjne w dziedzinie, której dotyczył wniosek o przystąpienie do Państwowego Egzaminu Specjalizacyjnego, jeżeli żadna z części Państwowego Egzaminu Specjalizacyjnego w tej dziedzinie nie odbyła się w wiosennej sesji egzaminacyjnej w 2020 r.

- nie dłużej jednak niż do dnia wskazanego jako najbliższy termin Państwowego Egzaminu Specjalizacyjnego w danej dziedzinie medycyny.

Art. 7a. 1. Obwieszczenia, o których mowa w art. 37 ust. 1 oraz 4 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 357), obowiązujące od dnia 1 marca 2020 r. zachowują ważność do dnia 31 sierpnia 2020 r.

2. Okres obowiązywania decyzji administracyjnych wraz z załącznikami, o których mowa w art. 11 i art. 40 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych, który kończy się przed dniem 1 lipca 2020 r" przedłuża się do dnia 31 sierpnia 2020 r.

3. Decyzje administracyjne, o których mowa w ustawie z dnia 12 maja 2011 r. o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych, wydane do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, których termin wejścia w życie określono na dzień 1 maja 2020 r., ustala się na dzień 1 września 2020 r.

4. Bieg terminów w zakresie postępowań wszczętych i niezakończonych:

1) przed dniem 8 marca 2020 r.,

2) w okresie od dnia 8 marca 2020 r. do dnia 15 sierpnia 2020 r.

- na podstawie przepisów o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych, ulega zawieszeniu z mocy prawa do dnia 31 sierpnia 2020 r. Postanowień w sprawie zawieszenia tych postępowań nie wydaje się.

5. W okresie zawieszenia postępowań, o których mowa w ust. 4, minister właściwy do spraw zdrowia może podejmować wszelkie czynności w ramach tych postępowań włącznie z wydaniem decyzji administracyjnych uwzględniających w całości żądanie wnioskodawcy, o których mowa w ustawie z dnia 12 maja 2011 r. o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych. Ograniczenia wynikającego z art. 102 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 i 695) nie stosuje się.

Art. 7b. W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, od dnia ogłoszenia danego stanu, na okres jego trwania:

1) zawieszają się wykonywanie obowiązków wynikających z przepisów art. 23, art. 23a i art. 23b ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych;

2) do zmian planu finansowego Narodowego Funduszu Zdrowia na rok 2020, o których mowa w art. 124 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków

publicznych oraz do planu finansowego Narodowego Funduszu Zdrowia na 2021 rok nie stosuje się przepisów, o których mowa w art. 121 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych;

3) do zmian planu finansowego Narodowego Funduszu Zdrowia na 2020 r. w zakresie środków przekazywanych Narodowemu Funduszowi Zdrowia z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 stosuje się przepis art. 124 ust. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz nie stosuje się przepisów art. 118 ust. 3 i art. 121 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

Art. 7c. W okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii nie przeprowadza się konkursów ofert i rokowań, o których mowa w art. 139 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, z wyłączeniem konkursów ofert i rokowań dotyczących świadczeń opieki zdrowotnej z zakresów, o których mowa w art. 15 ust. 2 pkt 15 i 16 tej ustawy.

Art. 7d. Minister właściwy do spraw zdrowia może określić, w drodze rozporządzenia, standardy w zakresie ograniczeń przy udzielaniu świadczeń opieki zdrowotnej pacjentom innym niż z podejrzeniem lub zakażeniem wirusem SARS-CoV-2 przez osoby wykonujące zawód medyczny w rozumieniu ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej mające bezpośredni kontakt z pacjentami z podejrzeniem lub zakażeniem tym wirusem, mając na względzie potrzebę zapobiegania i zwalczania zakażeń COVID-19.

Art. 7e. 1. Osoba podlegająca na podstawie przepisów o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi obowiązkowej kwarantannie w związku z podejrzeniem zakażenia wirusem SARS-CoV-2 instaluje na swoim urządzeniu mobilnym udostępnione przez ministra właściwego do spraw informatyzacji oprogramowanie służące do potwierdzania realizacji obowiązku przestrzegania kwarantanny oraz używa go do potwierdzania realizacji tego obowiązku.

2. Obowiązek zainstalowania i używania oprogramowania, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy osoby z dysfunkcją wzroku (niewidzącej lub niedowidzącej), osoby, która złożyła oświadczenie, że nie jest abonentem lub użytkownikiem sieci telekomunikacyjnej lub nie posiada urządzenia mobilnego umożliwiającego zainstalowanie tego oprogramowania.

3. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Składający oświadczenie zamieszcza w nim klauzulę następującej treści: "Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.". Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

4. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2, składa się do Policji lub państwowego powiatowego inspektora sanitarnego właściwego dla miejsca odbywania kwarantanny. Oświadczenie może być złożone za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej. Oświadczenie może być złożone za pośrednictwem organów administracji publicznej oraz jednostek organizacyjnych wykonujących zadania związane z potwierdzaniem realizacji obowiązku przestrzegania kwarantanny.

Art. 7f. 1. W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii:

1) okres akredytacji, o którym mowa w art. 59 ust. 3 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz. U. z 2020 r. poz. 562 i 567), kończący się w okresie ogłoszenia jednego z tych stanów, przedłuża się na okres 120 dni od dnia odwołania tego ze stanów, który obowiązywał jako ostatni;

2) postępowania akredytacyjne, o których mowa w art. 59 ust. 7 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej, ulegają zawieszeniu z mocy prawa na okres ogłoszenia danego stanu oraz do upływu 30. dnia następującego po odwołaniu tego ze stanów, który obowiązywał jako ostatni.

2. Postanowień w sprawie zawieszenia postępowań na podstawie ust. 1 pkt 2 nie wydaje się.

Art. 7g. 1. Wojewoda powołuje lekarzy i lekarzy dentystów do stwierdzania zgonów osób podejrzanych o zakażenie wirusem SARS-CoV-2 albo zakażonych tym wirusem poza szpitalem.

2. Wykonywanie zadania, o którym mowa w ust. 1, następuje na podstawie umowy zawartej z osobą powołaną przez właściwego wojewodę i jest finansowane ze środków budżetu państwa z części, której dysponentem jest wojewoda.

3. Środki, o których mowa w ust. 2, uwzględniają wyposażenie powołanej osoby w środki ochrony indywidualnej stosowane w przypadku wykonywania czynności stwierdzania zgonu osoby zmarłej na chorobę wywołaną wirusem SARS-CoV-2 (COVID-19), określone w przepisach wydanych na podstawie art. 20 ust. 3 ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1473 oraz z 2020 r. poz. 284).

Art. 8. 1. Minister właściwy do spraw zdrowia może ustalić, w drodze obwieszczenia, maksymalne urzędowe ceny zbytu zawierające podatek od towarów i usług, urzędową marżę hurtową oraz urzędowe marże detaliczne (cena wynikowa) na zasadach określonych w art. 7 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych dla:

1) produktów leczniczych o kategorii dostępności, o której mowa w art. 23a ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. - Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 499, z późn. zm.),

2) wyrobów medycznych w rozumieniu ustawy z dnia 20 maja 2010 r. o wyrobach medycznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 186),

3) środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego w rozumieniu ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2019 r. poz. 1252 oraz z 2020 r. poz. 284 i 285),

4) produktów biobójczych w rozumieniu ustawy z dnia 9 października 2015 r. o produktach biobójczych (Dz. U. z 2018 r. poz. 2231 oraz z 2020 r. poz. 322),

5) surowców farmaceutycznych w rozumieniu ustawy z dnia 6 września 2001 r. - Prawo farmaceutyczne - które mogą być wykorzystane w związku z przeciwdziałaniem COVID-19 lub w sytuacji zagrożenia braku dostępności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z COVID-19, z wyjątkiem tych produktów, wyrobów lub środków, których cena została ustalona w decyzji administracyjnej wydanej na podstawie przepisów ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych.

2. Kontrolę przestrzegania przepisów, o których mowa w ust. 1, sprawują, w zakresie swojej właściwości:

1) Inspekcja Farmaceutyczna;

2) Urząd Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych;

3) Państwowa Inspekcja Sanitarna.

3. Karze pieniężnej podlega, kto wbrew ust. 1, stosuje ceny wyższe niż ustalone zgodnie z ust. 1.

4. Karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, wymierza się w wysokości od 5000 zł do 5 000 000 zł.

5. Karę pieniężną nakłada w drodze decyzji w zakresie swojej właściwości:

1) wojewódzki inspektor farmaceutyczny;

2) Główny Inspektor Farmaceutyczny;

3) Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych;

4) państwowy wojewódzki inspektor sanitarny.

6. Decyzji w sprawie nałożenia kary pieniężnej nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności. Karę uiszcza się w terminie 7 dni od dnia doręczenia tej decyzji.

7. Do decyzji nakładających karę pieniężną, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się art. 61 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325).

8. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości nie większej niż 10% obrotu osiągniętego w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary, jeżeli przedsiębiorca ten, choćby nieumyślnie dopuścił się wielokrotnie, w przypadku wielu produktów, wyrobów lub środków lub na dużą skalę stosuje ceny zbytu wyższe niż ustalone zgodnie z ust. 1.

Przepisy art. 106 ust. 3-7 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2019 r. poz. 369, 1571 i 1667) stosuje się odpowiednio.

9. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów może również nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości do 5% przychodu osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, ale nie więcej niż 50 000 000 zł, jeżeli przedsiębiorca ten, choćby nieumyślnie:

- 1) nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów lub udzielił informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd;
- 2) uniemożliwia lub utrudnia rozpoczęcie lub przeprowadzenie kontroli.

10. Do postępowania w sprawie nałożenia kary, o której mowa w ust. 9, stosuje się odpowiednio przepisy rozdziału 3 ustawy z dnia 15 grudnia 2016 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi, z wyjątkiem art. 8, art. 26-28 i art. 31 tej ustawy.

11. Środki finansowe pochodzące z kar pieniężnych, o których mowa w ust. 4, 8 i 9, stanowią dochód budżetu państwa. Przepisy art. 38 ust. 2-5 i art. 39 ustawy z dnia 15 grudnia 2016 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi stosuje się odpowiednio.

Art. 8a. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia oraz ministrem właściwym do spraw rolnictwa i rozwoju wsi może, w drodze rozporządzenia, ustalić maksymalne ceny lub maksymalne marże hurtowe i detaliczne stosowane w sprzedaży towarów lub usług mających istotne znaczenie dla ochrony zdrowia lub bezpieczeństwa ludzi lub kosztów utrzymania gospodarstw domowych.

2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki może ustalić maksymalne ceny dla różnych poziomów obrotu towarowego lub uwzględnić skalę sprzedaży albo świadczenia usług i uwarunkowania regionalne, a przy ustalaniu wysokości maksymalnych cen może wziąć pod uwagę wysokość cen w okresie poprzedzającym wprowadzenie stanu zagrożenia epidemicznego, a także uzasadnione zmiany kosztów produkcji i zaopatrzenia.

3. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki:

- 1) określi podstawę obliczania maksymalnych marż;
- 2) może ustalić maksymalne marże dla poszczególnych rodzajów towarów lub marże naliczane od ceny hurtowej.

Art. 8b. Zakazuje się stosowania w obrocie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej cen lub marż wyższych niż maksymalne ceny lub marże ustalone zgodnie z przepisami art. 8 i art. 8a.

Art. 8c. 1. Kontrolę przestrzegania przez przedsiębiorców zakazu, o którym mowa w art. 8b, sprawuje w zakresie swojej właściwości, Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

2. W zakresie niezastrzeżonym dla inspekcji, o której mowa w ust. 1, kontrolę przestrzegania przez przedsiębiorców zakazu, o którym mowa w art. 8b, sprawuje Inspekcja Handlowa.

3. Do kontroli, o której mowa w ust. 1 i 2, stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 424), z wyłączeniem art. 47, art. 48, art. 49 ust. 7 pkt 5, art. 50, art. 54, art. 55, art. 58 i art. 59 tej ustawy.

Art. 8d. 1. Maksymalną wysokość pozaodsetkowych kosztów kredytu konsumenckiego w rozumieniu ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. z 2019 r. poz. 1083) dla kredytów o okresie spłaty nie krótszym niż 30 dni oblicza się według wzoru:

$$MPKK \leq (K \times 15\%) + (K \times n/R \times 6\%)$$

w którym poszczególne symbole oznaczają:

MPKK - maksymalną wysokość pozaodsetkowych kosztów kredytu,

K - całkowitą kwotę kredytu,

n - okres spłaty wyrażony w dniach,

R - liczbę dni w roku.

2. Maksymalną wysokość pozaodsetkowych kosztów kredytu konsumenckiego dla kredytów o okresie spłaty krótszym niż 30 dni oblicza się według wzoru:

$$MPKK \leq K \times 5\%$$

w którym poszczególne symbole oznaczają:

MPKK - maksymalną wysokość pozaodsetkowych kosztów kredytu,

K - całkowitą kwotę kredytu.

3. Pozaodsetkowe koszty kredytu konsumenckiego nie mogą być wyższe od 45% całkowitej kwoty kredytu.

4. Pozaodsetkowe koszty kredytu konsumenckiego wynikające z umowy o kredyt konsumencki nie należą się w części przekraczającej:

- 1) maksymalne pozaodsetkowe koszty kredytu obliczone w sposób określony w ust. 1 lub 2, lub
- 2) 45% całkowitej kwoty kredytu.

Art. 8e. W przypadku udzielenia przez kredytodawcę lub podmiot z nim powiązany w rozumieniu przepisów rozporządzenia Komisji (WE) nr 1126/2008 z dnia 3 listopada 2008 r. przyjmującego określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 320 z 29.11.2008, str. 1, z późn. zm.), konsumentowi, który nie dokonał pełnej spłaty kredytu, kolejnych kredytów w okresie 120 dni od dnia wypłaty pierwszego z kredytów:

- 1) całkowitą kwotę kredytu, dla celów ustalenia maksymalnej wysokości pozaodsetkowych kosztów kredytu, o której mowa w art. 8d, stanowi kwota pierwszego z kredytów;
- 2) pozaodsetkowe koszty kredytu obejmują sumę pozaodsetkowych kosztów wszystkich kredytów udzielonych w tym okresie.

Art. 8f. Naruszenie przepisów, o których mowa w art. 8d i art. 8e, może stanowić praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2019 r. poz. 369, 1571 i 1667).

Art. 9. 1. Świadczenia opieki zdrowotnej, w tym transportu sanitarnego, wykonywane w związku z przeciwdziałaniem COVID-19, udzielone przez podmioty wykonujące działalność leczniczą oraz lekarzy i lekarzy dentyistów, o których mowa w art. 7 ust. 4, wpisanych do wykazu, są finansowane przez Narodowy Fundusz Zdrowia ze środków pochodzących z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 oraz budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw zdrowia, na podstawie sprawozdań i rachunków składanych do właściwego miejscowo dyrektora oddziału wojewódzkiego Narodowego Funduszu Zdrowia.

2. Świadczenia opieki zdrowotnej, o których mowa w ust. 1, są finansowane w formie opłaty ryczałtowej za utrzymanie stanu gotowości do udzielania tych świadczeń oraz ceny odpowiadającej liczbie i rodzajowi świadczeń opieki zdrowotnej udzielonych w przyjętym okresie rozliczeniowym.

3. Prezes Narodowego Funduszu Zdrowia określi zasady sprawozdawania oraz warunki rozliczania świadczeń opieki zdrowotnej, o których mowa w ust. 1.

4. Do sprawozdawania i rozliczania świadczenia opieki zdrowotnej, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

4a. Środki przekazane w ramach finansowania świadczeń opieki zdrowotnej, o których mowa w ust. 1, nie podlegają egzekucji sądowej ani administracyjnej. Środki te, w razie ich przekazania na rachunek bankowy, rachunek oszczędnościowy, rachunek oszczędnościowo-rozliczeniowy oraz rachunek terminowych lokat oszczędnościowych, są wolne od zajęcia na podstawie sądowego lub administracyjnego tytułu wykonawczego.

5. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb finansowania z budżetu państwa świadczeń opieki zdrowotnej, o których mowa w ust. 1, mając na celu zapewnienie rzetelności i gospodarności wydatkowania środków publicznych, w tym utrzymania wydatków w przewidzianych limitach, oraz skuteczności udzielania świadczeń opieki zdrowotnej.

Art. 10. 1. Prezes Rady Ministrów może, na wniosek ministra właściwego do spraw zdrowia, nałożyć na jednostkę samorządu terytorialnego obowiązek wykonania określonego zadania w związku z przeciwdziałaniem COVID-19.

2. Minister właściwy do spraw zdrowia może nałożyć obowiązek, o którym mowa w ust. 1, na podmiot leczniczy będący:

- 1) spółką kapitałową, w której jedynym albo większościowym udziałowcem albo akcjonariuszem jest:
 - a) Skarb Państwa lub
 - b) jednostka samorządu terytorialnego, lub
 - c) uczelnia medyczna w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 13 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej;
- 2) samodzielnym publicznym zakładem opieki zdrowotnej lub jednostką budżetową;
- 3) instytutem badawczym, o którym mowa w art. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1350 i 2227 oraz z 2020 r. poz. 284).

3. Zadanie, o którym mowa w ust. 1 lub 2, może dotyczyć w szczególności zmian w strukturze organizacyjnej podmiotu leczniczego lub przekazania produktów leczniczych, wyrobów medycznych, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz aparatury i sprzętu medycznego, w celu zapewnienia kontynuacji udzielenia świadczeń zdrowotnych w innym podmiocie leczniczym. Zmiany w strukturze organizacyjnej podmiotu leczniczego nie wymagają podjęcia aktów, w tym uchwał, właściwych organów administracji publicznej.

3a. Wnioski o wpis oraz o zmianę wpisu do rejestru podmiotów wykonujących działalność leczniczą lub Krajowego Rejestru Sądowego składane w związku z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych są nieodpłatne.

4. W przypadku nałożenia obowiązku, o którym mowa w ust. 1 lub 2, zapewnia się środki na pokrycie wydatków związanych z wykonaniem tego zadania.

5. W przypadku poniesienia przez podmiot leczniczy szkody przy wykonywaniu zadania nałożonego w trybie ust. 2, minister właściwy do spraw zdrowia jest obowiązany do jej naprawienia.

6. Zadania nałożone w trybie, o którym mowa w ust. 1, są realizowane przez jednostki samorządu terytorialnego jako zadania zlecone z zakresu administracji rządowej.

Art. 10a. 1. Minister właściwy do spraw zdrowia może podejmować inne niż określone w art. 10 działania związane z przeciwdziałaniem COVID-19.

2. Działania, o których mowa w ust. 1, są finansowane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw zdrowia.

Art. 10b. 1. W szczególnie uzasadnionych przypadkach związanych z koniecznością zapobiegania oraz zwalczania zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, w tym w przypadku odmowy wykonania polecenia, o którym mowa w art. 10 ust. 1 albo art. 11 ust. 1, lub jego nienależytego wykonania przez podmiot leczniczy prowadzący szpital, minister właściwy do spraw zdrowia może zawiesić, w drodze decyzji, kierownika podmiotu leczniczego prowadzącego szpital, w wykonywaniu praw i obowiązków oraz wyznaczyć do ich wykonywania pełnomocnika, zawiadamiając o tym właściwego wojewodę oraz organ powołujący zawieszony kierownika. Decyzja ta podlega natychmiastowemu wykonaniu.

2. W decyzji, o której mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw zdrowia określa:

- 1) dane podmiotu leczniczego, w którym wyznacza pełnomocnika;
- 2) imię i nazwisko oraz numer PESEL kierownika podmiotu leczniczego zawieszanego w wykonywaniu praw i obowiązków;
- 3) okres zawieszenia kierownika, o którym mowa w pkt 2;
- 4) imię i nazwisko oraz numer PESEL pełnomocnika, o którym mowa w ust. 1.

3. Decyzja, o której mowa w ust. 1, wygasa najpóźniej po upływie 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii.

4. Od decyzji, o której mowa w ust. 1, podmiot tworzący w rozumieniu ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, rada nadzorcza, komisja rewizyjna albo wspólnik mający prawo prowadzenia spraw spółki lub jej reprezentowania może wnieść skargę do sądu administracyjnego w terminie 7 dni od daty doręczenia decyzji. Wniesienie skargi nie wstrzymuje wykonania decyzji. Przepisu art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się.

5. Pełnomocnikiem może być osoba, która:

- 1) posiada wykształcenie wyższe;
- 2) posiada wiedzę i doświadczenie dające rękojmię prawidłowego wykonywania obowiązków kierownika;
- 3) posiada doświadczenie w pracy na stanowisku kierowniczym albo ukończone studia podyplomowe na kierunku zarządzanie i co najmniej trzyletni staż pracy;
- 4) nie została prawomocnie skazana za przestępstwo popełnione umyślnie.

6. Osoba, o której mowa w ust. 5, składa oświadczenie o braku skazania za przestępstwo popełnione umyślnie pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli o następującej treści: "Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.". Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

7. Pełnomocnik w okresie na który został ustanowiony:

- 1) ma prawo prowadzenia spraw podmiotu leczniczego i jego reprezentowania;
- 2) ponosi odpowiedzialność za zarządzanie podmiotem leczniczym.

8. Na okres ustanowienia pełnomocnika kompetencje innych organów podmiotu leczniczego ulegają zawieszeniu.

9. Pełnomocnikowi, w przypadku złożenia wniosku zgodnie z art. 174 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 1040, 1043 i 1495), udziela się urlopu bezpłatnego na okres pełnienia tej funkcji.

10. Okres urlopu bezpłatnego udzielonego na podstawie ust. 9 jest wliczany do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze.

11. Wynagrodzenie pełnomocnika ustala minister właściwy do spraw zdrowia. Koszty wynagrodzenia pełnomocnika są pokrywane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw zdrowia.

12. W przypadku zawieszenia kierownika podmiotu leczniczego, o którym mowa w ust. 1, osoba ta zachowuje prawo do wynagrodzenia. Wynagrodzenie to jest wypłacane przez podmiot leczniczy, w którym jest zatrudniony kierownik zawieszony w wykonywaniu praw i obowiązków.

13. Pełnomocnik jest obowiązany do naprawienia szkody wyrządzonej przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu zadań, o których mowa w ust. 7.

14. Skarb Państwa jest odpowiedzialny za szkodę solidarnie z pełnomocnikiem. Skarb Państwa w przypadku naprawienia szkody ma zwrotne roszczenie do pełnomocnika, chyba że szkoda powstała wyłącznie na skutek stosowania się przez pełnomocnika do poleceń ministra właściwego do spraw zdrowia. Pełnomocnik w przypadku naprawienia szkody ma zwrotne roszczenie do Skarbu Państwa, jeżeli szkoda powstała wyłącznie na skutek stosowania się przez pełnomocnika do poleceń ministra właściwego do spraw zdrowia.

Art. 10c. Nie popełnia przestępstwa określonego w art. 231 lub art. 296 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. z 2019 r. poz. 1950 i 2128), deliktu dyscyplinarnego ani czynu, o którym mowa w art. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1440, 1495, 2020 i 2473 oraz z 2020 r. poz. 284), kto w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19, nabywając towary lub usługi niezbędne dla zwalczania tej choroby zakaźnej, narusza obowiązki służbowe lub obowiązujące w tym zakresie przepisy, jeżeli działa w interesie społecznym, zaś bez dopuszczenia się tych naruszeń nabycie tych towarów lub usług nie mogłoby zostać zrealizowane albo byłoby istotnie zagrożone.

- Art. 11.** 1. Wojewoda może wydawać polecenia obowiązujące wszystkie organy administracji rządowej działające w województwie, państwowe osoby prawne, organy samorządu terytorialnego, samorządowe osoby prawne oraz samorządowe jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej. O wydanych poleceniach wojewoda niezwłocznie informuje właściwego ministra.
2. Minister właściwy do spraw zdrowia może, z własnej inicjatywy lub na wniosek wojewody, wydawać polecenia obowiązujące podmioty inne, niż wymienione w ust. 1, w szczególności osoby prawne i jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej oraz przedsiębiorców.
3. Prezes Rady Ministrów może, z własnej inicjatywy, wydawać polecenia obowiązujące podmioty, o których mowa w ust. 1 i 2. Wydając polecenie wobec przedsiębiorcy Prezes Rady Ministrów może wyznaczyć organ odpowiedzialny za zawarcie umowy.
4. Polecenia, o których mowa w ust. 1-3, są wydawane w związku z przeciwdziałaniem COVID-19, w drodze decyzji administracyjnej i podlegają natychmiastowemu wykonaniu z chwilą ich doręczenia lub ogłoszenia oraz nie wymagają uzasadnienia.
5. Zadania Prezesa Rady Ministrów wynikające z ust. 3 wykonuje Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów z jego upoważnienia.
6. Wykonywanie zadań objętych poleceniami wydanymi w stosunku do przedsiębiorców następuje na podstawie umowy zawartej z przedsiębiorcą, przez wskazanego w decyzji:
- 1) Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, ministra albo wojewodę - w przypadku decyzji wydawanych przez Prezesa Rady Ministrów lub
 - 2) ministra albo wojewodę - w przypadku decyzji wydawanych przez ministra właściwego do spraw zdrowia
- i jest finansowane ze środków budżetu państwa z części budżetowej, której dysponentem jest, odpowiednio, Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, minister albo wojewoda; finansowanie może odbywać się także ze środków Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, o którym mowa w art. 65 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 568 i 695), na zasadach określonych w ustawie.
7. Prace związane z prowadzeniem przygotowań do realizacji zadań objętych poleceniami, o których mowa w ust. 6, mające charakter planistyczny, są finansowane ze środków własnych przedsiębiorcy.
8. W przypadku niezawarcia umowy, o której mowa w ust. 6, zadania objęte poleceniami są wykonywane na podstawie decyzji, o której mowa w ust. 4. W takim przypadku decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu.
9. Polecenia, o których mowa w ust. 1-3, nie mogą dotyczyć rozstrzygnięć co do istoty sprawy załatwianej w drodze decyzji administracyjnej, a także nie mogą dotyczyć czynności operacyjno-rozpoznawczych, dochodzeniowo-śledczych oraz czynności z zakresu ścigania wykroczeń.
10. Polecenia, o których mowa w ust. 1-3, mogą być wydawane także ustnie, pisemnie w formie adnotacji, telefonicznie, za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344) lub za pomocą innych środków łączności. Istotne okoliczności takiego załatwienia sprawy powinny być utrwalone w formie protokołu.
11. Właściwy minister może wstrzymać wykonanie poleceń, o których mowa w ust. 1, i wystąpić z wnioskiem do Prezesa Rady Ministrów o rozstrzygnięcie sporu, przedstawiając jednocześnie stanowisko w sprawie.
12. Zadania nałożone w trybie, o którym mowa w ust. 1, są realizowane przez jednostki samorządu terytorialnego jako zadania zleczone z zakresu administracji rządowej.

Art. 11a. 1. W przypadku braku na obszarze województwa technicznych i organizacyjnych możliwości unieszkodliwiania, zgodnie z obowiązującymi przepisami, odpadów medycznych o właściwościach zakaźnych wytworzonych w związku z przeciwdziałaniem COVID-19, wojewoda może wydać, w drodze decyzji administracyjnej, polecenie dotyczące gospodarowania tymi odpadami podmiotom, o których mowa w art. 11 ust. 1 i 2. Polecenie podlega natychmiastowemu wykonaniu z chwilą jego doręczenia lub ogłoszenia oraz nie wymaga uzasadnienia. Przepisy art. 11 ust. 6-9 i 11 stosuje się odpowiednio.

2. Unieszkodliwianie odpadów medycznych o właściwościach zakaźnych, o których mowa w ust. 1, odbywa się przez termiczne przekształcanie rozumiane jako:

- 1) spalanie odpadów przez ich utlenianie w temperaturze nie niższej niż 850°C;
 - 2) inne, niż wskazany w pkt 1, procesy termicznego przekształcania odpadów, w tym pirolizę, zgazowanie i proces plazmowy, o ile substancje powstające podczas tych procesów są następnie spalane.
3. Do gospodarowania odpadami medycznymi o właściwościach zakaźnych, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U z 2019 r. poz. 701, z późn. zm.) w zakresie warunków transportu odpadów, zbierania odpadów lub ich unieszkodliwiania oraz przepisów ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2019 r. poz. 1396, z późn. zm.) w zakresie warunków korzystania ze środowiska. Polecenie, o którym mowa w ust. 1, można również wydać w odniesieniu do podmiotu, który nie posiada decyzji z zakresu gospodarowania odpadami.
4. Polecenie, o którym mowa w ust. 1, określa:
- 1) podmiot lub podmioty zobowiązane do gospodarowania odpadami;
 - 2) miejsce, dopuszczoną metodę i warunki unieszkodliwiania, w tym transportowania i magazynowania odpadów przed ich przetworzeniem;
 - 3) obowiązek prowadzenia ilościowej i jakościowej ewidencji odpadów w postaci papierowej, o ile nie ma możliwości prowadzenia tej ewidencji za pośrednictwem BDO;
 - 4) okres obowiązywania polecenia.
5. Wydanie polecenia, o którym mowa w ust. 1, jest możliwe, jeżeli podmiot zobowiązany do gospodarowania odpadami posiada stosowne możliwości techniczne i organizacyjne do jego realizacji.
6. Do prowadzenia ewidencji odpadów w przypadku wydania przez wojewodę polecenia, o którym mowa w ust. 1, podmiotowi, który nie ma możliwości prowadzenia tej ewidencji za pośrednictwem BDO, stosuje się odpowiednio art. 67 ust. 7, 9, 12 i 14 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. Podmiot, który nie ma możliwości prowadzenia ewidencji odpadów za pośrednictwem BDO, a który dokonał unieszkodliwiania odpadów na podstawie polecenia wojewody, o którym mowa w ust. 1, przekazuje kopię karty ewidencji odpadów właściwemu ze względu na miejsce unieszkodliwienia odpadów wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska w terminie 14 dni od dnia unieszkodliwienia odpadów.
7. Nadzór nad prawidłowym gospodarowaniem odpadami dokonywanym na podstawie polecenia wojewody, o którym mowa w ust. 1, sprawuje właściwy wojewódzki inspektor ochrony środowiska.
8. Wojewoda przesyła kopię polecenia, o którym mowa w ust. 1, ministrowi właściwemu do spraw klimatu w terminie 7 dni od dnia jego wydania.
9. Polecenie, o którym mowa w ust. 1, może także dotyczyć magazynowania odpadów medycznych przez ich wytwórcę.

Art. 11b. 1. W przypadku braku na obszarze województwa technicznych i organizacyjnych możliwości unieszkodliwiania, zgodnie z obowiązującymi przepisami, odpadów wytwarzanych w związku z przeciwdziałaniem COVID-19 innych niż odpady medyczne o właściwościach zakaźnych, wojewoda może wydać, w drodze decyzji administracyjnej, polecenie dotyczące gospodarowania tymi odpadami podmiotom, o których mowa w art. 11 ust. 1 i 2. Polecenie podlega natychmiastowemu wykonaniu z chwilą jego doręczenia lub ogłoszenia oraz nie wymaga uzasadnienia. Przepisy art. 11 ust. 6-9 i 11 oraz art. 11a ust. 3-9 stosuje się odpowiednio.

2. W przypadku odpadów komunalnych polecenie wojewody może także dotyczyć:

- 1) przekazywania niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych do innych instalacji niż instalacje komunalne zapewniające przetwarzanie, o którym mowa w art. 35 ust. 6 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;
- 2) składowania lub termicznego przekształcania odpadów komunalnych bez (jakichkolwiek lub określonych) wstępnych procesów przetwarzania.

Art. 11c. 1. Wojewoda może, w drodze zarządzenia, zmienić lub wyłączyć wymagania dotyczące selektywnego zbierania odpadów komunalnych, określone w regulaminie utrzymania czystości i porządku w gminie oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 4a ust. 1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2019 r. poz. 2010 i 2020 oraz z 2020 r. poz. 150 i 284).

2. W zarządzeniu, o którym mowa w ust. 1, wojewoda może także, na wniosek wójta, burmistrza albo prezydenta miasta, zmienić częstotliwość odbierania odpadów komunalnych oraz sposób świadczenia usług przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych, określone w uchwałach rady gminy wydanych na podstawie przepisów ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminie.
3. W przypadku wydania zarządzenia, o którym mowa w ust. 1, na obszarze województwa lub jego części, których zarządzenie dotyczy, nie stosuje się wymagań dotyczących selektywnego zbierania odpadów komunalnych, określonych w ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Art. 11d. 1. W celu zapewnienia prawidłowego wykonania obowiązków, o których mowa w art. 34 ust. 1-3 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, Policja może wykonywać czynności wynikające z ustawowych uprawnień, z wyłączeniem czynności, o których mowa w art. 19-19b ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360).

2. Wszystkie informacje, w tym dane osobowe, uzyskane w toku realizacji czynności, o których mowa w ust. 1, usuwa się lub niszczy w terminie jednego miesiąca po upływie obowiązywania niniejszej ustawy.
3. Komendant Główny Policji może w okresie obowiązywania niniejszej ustawy wprowadzić pełnienie służby w systemie skoszarowanym.
4. Pełnienie służby w systemie, o którym mowa w ust. 3, może obowiązywać w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz w okresie do 30 dni następujących po ich odwołaniu.

Art. 11e. 1. Właściciel infrastruktury krytycznej, w tym urządzeń służących do świadczenia usług telekomunikacyjnych, dostarczania energii elektrycznej, wody, ciepła, ropy naftowej, paliw lub gazu oraz odprowadzania ścieków, lub jego upoważniony przedstawiciel, którego infrastruktura lub urządzenia są zlokalizowane na terenie nieruchomości należących do osób trzecich lub znajdujących się w posiadaniu osób trzecich, może w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego, stanu epidemii albo stanu wyjątkowego, wnioskować do właściwego miejscowo komendanta Policji o asystę funkcjonariuszy Policji, w celu umożliwienia wejścia lub wjazdu na teren nieruchomości, w tym do budynku, również z użyciem środków przełamujących istniejące zabezpieczenia, w celu przeprowadzenia czynności niezbędnych dla ciągłości świadczenia usług, w tym w zakresie prac budowlanych. Asysta funkcjonariusza Policji jest udzielana niezwłocznie.

2. Asysta funkcjonariusza Policji jest udzielana po przedstawieniu przez właściciela infrastruktury lub urządzeń, o którym mowa w ust. 1, lub jego upoważnionego przedstawiciela, właściwemu miejscowo komendantowi Policji dowodów potwierdzających odmowę przez właściciela, użytkownika lub zarządcę nieruchomości wejścia lub wjazdu na teren nieruchomości, w tym budynku.
3. Funkcjonariusz Policji, asystując przy wykonywaniu czynności, o których mowa w ust. 1, zapewnia bezpieczeństwo uczestnikom czynności, mając w szczególności na względzie poszanowanie godności osób biorących udział w tych czynnościach oraz zapewnia zachowanie porządku.
4. Przepis ust. 2 obejmuje także sytuację braku możliwości kontaktu z właścicielem, użytkownikiem lub zarządcą nieruchomości, w tym budynku.
5. Z czynności, o których mowa w ust. 1, jest sporządzany protokół, w szczególności uwzględniający zakres czynności wykonanych w celu wejścia lub wjazdu na teren nieruchomości lub do budynku. Protokół sporządza się w trzech egzemplarzach, ze wskazaniem dokładnego terminu i czasu zdarzenia, opisem przeprowadzonych czynności oraz podpisami przedstawiciela właściciela infrastruktury lub urządzeń, o którym mowa w ust. 1, oraz funkcjonariusza Policji.
6. Właściciel infrastruktury lub urządzeń, po zakończeniu czynności, o których mowa w ust. 1, jest obowiązany do zabezpieczenia nieruchomości, w tym budynku przed dostępem osób niepowołanych, niezwłocznego poinformowania jego właściciela, użytkownika lub zarządcy o zaistniałym stanie faktycznym oraz do naprawienia szkód, o ile powstały w związku z prowadzonymi czynnościami.
7. W przypadkach, gdy nieruchomość lub budynek są objęte ograniczeniem dostępu osób z uwagi na działania podejmowane w związku z przeciwdziałaniem COVID-19 ust. 1-4 stosuje się odpowiednio, przy czym wejście lub wjazd na teren tej nieruchomości lub tego budynku jest możliwy po uzgodnieniu niezbędnych środków bezpieczeństwa z właściwym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym.

Art. 11f. 1. W związku z przeciwdziałaniem COVID-19, podczas stanu zagrożenia epidemicznego, stanu epidemii albo stanu klęski żywiołowej, operator w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2019 r. poz. 2460 oraz z 2020 r. poz. 374 i 695) jest obowiązany do udostępniania ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji danych lokalizacyjnych, obejmujących okres ostatnich 14 dni, telekomunikacyjnego urządzenia użytkownika końcowego chorego na chorobę zakaźną COVID-19 lub objętego kwarantanną, na żądanie oraz w sposób i w formie ustalonej przez ministra właściwego do spraw informatyzacji.

2. Operator w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne na żądanie ministra właściwego do spraw informatyzacji jest obowiązany do przekazania w sposób i w formie ustalonej przez tego ministra, w celu przeciwdziałania COVID-19, podczas stanu zagrożenia epidemicznego, stanu epidemii albo stanu klęski żywiołowej zanonimizowanych danych lokalizacyjnych urządzeń końcowych użytkowników końcowych.

3. Zgoda użytkownika końcowego na przetwarzanie i udostępnianie danych, o których mowa w ust. 1 i 2, nie jest wymagana.

Art. 11g. Podczas stanu zagrożenia epidemicznego, stanu epidemii albo stanu klęski żywiołowej anonimizacja danych lokalizacyjnych w celu przeciwdziałania COVID-19 nie stanowi czynności przetwarzania, o której mowa w art. 161 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne.

Art. 12. 1. Do projektowania, budowy, przebudowy, remontu, utrzymania i rozbiórki obiektów budowlanych, w tym zmiany sposobu użytkowania, w związku z przeciwdziałaniem COVID-19, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2019 r. poz. 1186, z późn. zm.), ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2020 r. poz. 293 i 471) oraz aktów planistycznych, o których mowa w tej ustawie, ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2020 r. poz. 282), a w przypadku konieczności poszerzenia bazy do udzielania świadczeń zdrowotnych, także przepisów wydanych na podstawie art. 22 ust. 3, 4 i 4a ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej.

2. Prowadzenie robót budowlanych oraz zmiana sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części w związku z przeciwdziałaniem COVID-19 wymagają niezwłocznego poinformowania organu administracji architektoniczno-budowlanej.

3. W informacji, o której mowa w ust. 2, należy określić:

- 1) rodzaj, zakres i sposób wykonywania robót budowlanych oraz termin ich rozpoczęcia - w przypadku prowadzenia robót budowlanych;
- 2) dotychczasowy i zamierzony sposób użytkowania obiektu budowlanego lub jego części - w przypadku zmiany sposobu użytkowania.

4. Jeżeli prowadzenie robót budowlanych, o których mowa w ust. 2, powoduje zagrożenie życia lub zdrowia ludzi, organ administracji architektoniczno-budowlanej, w drodze decyzji podlegającej natychmiastowemu wykonaniu, niezwłocznie ustala wymagania dotyczące niezbędnych zabezpieczeń ich prowadzenia.

5. W przypadku prowadzenia robót budowlanych w związku z przeciwdziałaniem COVID-19, których rozpoczęcie, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane, wymaga uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę, inwestor jest obowiązany zapewnić objęcie kierownictwa oraz nadzoru nad tymi robotami przez osobę posiadającą uprawnienia budowlane w odpowiednich specjalnościach, o których mowa w art. 15a tej ustawy.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się:

- 1) warunku uzyskania opinii o celowości inwestycji, o której mowa w art. 95dd ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, jeżeli budowa, przebudowa lub remont są inwestycją w rozumieniu art. 95d ust. 1 tej ustawy;
- 2) przepisów § 6 ust. 1 pkt 1 lit. b, c oraz f, pkt 2 i 3 rozporządzenia wydanego na podstawie art. 134 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 869, z późn. zm.).

Art. 12a. 1. W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, od dnia ogłoszenia danego stanu, zawiesza się wykonywanie obowiązków wynikających z przepisów:

- 1) art. 229 § 2 zdanie pierwsze, § 4a w zakresie badań okresowych i § 5 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz. U. 2019 r. poz. 1040, 1043 i 1495);
- 2) art. 39a ust. 1 pkt 6, art. 39d ust. 2, art. 39f, art. 39j, art. 39k i art. 39l ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2140);
- 3) art. 22b ust. 7 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 710, 730, 1214, 1979 i 2020 oraz z 2020 r. poz. 284, 400 i 462) w zakresie wykonywania okresowych badań lekarskich i badań psychologicznych.

2. Po odwołaniu stanu zagrożenia epidemicznego, w przypadku gdy nie zostanie ogłoszony stan epidemii albo po odwołaniu stanu epidemii, pracodawca i pracownik są obowiązani niezwłocznie podjąć wykonywanie zawieszonych obowiązków, o których mowa w ust. 1, i wykonać je w okresie nie dłuższym niż 60 dni od dnia odwołania danego stanu.

3. W przypadku braku dostępności do lekarza uprawnionego do przeprowadzenia badania wstępnego lub kontrolnego, badanie takie może przeprowadzić i wydać odpowiednie orzeczenie lekarskie inny lekarz. Orzeczenie lekarskie wydane przez innego lekarza traci moc po upływie 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego, w przypadku gdy nie zostanie ogłoszony stan epidemii, albo od dnia odwołania stanu epidemii. Lekarz ten może przeprowadzić badanie i wydać orzeczenie lekarskie w trybie określonym w art. 2 ust. 4 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry (Dz. U. z 2020 r. poz. 514 i 567). Do orzeczenia lekarskiego stosuje się odpowiednio art. 2 pkt 6 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia (Dz. U. z 2019 r. poz. 408, 730, 1590 i 1905). Orzeczenie lekarskie wydane przez innego lekarza włącza się do akt osobowych pracownika.

4. Przepisy ust. 1 pkt 1 oraz ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio do funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego i Centralnego Biura Antykorupcyjnego, a także żołnierzy zawodowych, w tym również do pierwszego badania okresowego.

Art. 12b. Do projektowania, budowy, przebudowy, remontu, utrzymania i rozbiórki obiektów budowlanych dotyczących utrzymania ciągłości działania istotnych usług, w szczególności w zakresie telekomunikacji, łączności publicznej, transportu, świadczeń zdrowotnych, energii, handlu, gospodarki wodnej lub kanalizacyjnej, oczyszczania ścieków, porządku publicznego, obronności art. 12 stosuje się odpowiednio.

Art. 12c. Terminy przejścia kursu doskonalącego, o którym mowa w przepisie art. 38b ust. 1 ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. z 2018 r. poz. 2142 i 2245 oraz z 2019 r. poz. 1495) i przedstawienia zaświadczenia o odbyciu tego kursu właściwemu komendantowi wojewódzkiemu Policji oraz termin wydania opinii, o której mowa w art. 26 ust. 3 pkt 6 tej ustawy, przedłuża się do 90. dnia od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

Art. 12d. Terminy przedstawienia właściwemu organowi Policji orzeczeń lekarskich i psychologicznych, o których mowa w art. 15 ust. 4 ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2019 r. poz. 284 i 1214 oraz z 2020 r. poz. 148 i 284), przedłuża się do 90. dnia od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

Art. 12e. 1. W okresie stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii dopuszcza się przeprowadzanie szkoleń wstępnych w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy i służby w całości za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej, z wyjątkiem instruktazu stanowiskowego:

- 1) pracownika zatrudnianego na stanowisku robotniczym;

- 2) pracownika zatrudnionego na stanowisku, na którym występuje narażenie na działanie czynników niebezpiecznych;
- 3) pracownika przenieszonego na stanowisko, o którym mowa w pkt 1 i 2;
- 4) ucznia odbywającego praktyczną naukę zawodu oraz studenta odbywającego praktykę studencką.

2. W przypadku gdy termin przeprowadzenia szkolenia okresowego w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy lub bezpieczeństwa i higieny służby przypada w:

- 1) okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii lub
- 2) w okresie 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego, w przypadku gdy nie zostanie ogłoszony stan epidemii, albo stanu epidemii

- termin ten wydłuża się do 60. dnia od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego, w przypadku gdy nie zostanie ogłoszony stan epidemii, albo stanu epidemii.

Art. 12f. W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii wydłuża się cykle przeglądowo-naprawcze, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 20 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym, o czasookres: 1 miesiąc dla 2 poziomu utrzymania, 3 miesiące dla 3 poziomu utrzymania i 6 miesięcy dla 4 poziomu utrzymania.

Art. 13. 1. W przypadku, gdy podróżny odstąpi od umowy w trybie określonym w art. 47 ust. 4 ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 548) lub organizator turystyki rozwiąże umowę o udział w imprezie turystycznej w trybie określonym w art. 47 ust. 5 pkt 2 tej ustawy, które to odstąpienie od umowy lub rozwiązanie umowy pozostaje w bezpośrednim związku z wybuchem epidemii wirusa SARS-CoV-2, przedsiębiorcy turystycznemu przysługuje zwrot wpłat przekazanych na Turystyczny Fundusz Gwarancyjny, o którym mowa w ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2214).

2. Przedsiębiorca turystyczny w przypadku, o którym mowa w ust. 1, może wystąpić do Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego, o którym mowa w ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, o zwrot wpłaty, nie później niż w terminie 60 dni od dnia odstąpienia od umowy lub rozwiązania umowy, o których mowa w ust. 1.

3. We wniosku do Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego o zwrot wpłat należy wykazać kwotę mającą podlegać zwrotowi. Do wniosku dołącza się dokumenty potwierdzające odstąpienie od umowy lub jej rozwiązanie, o których mowa w ust. 1, wraz z oświadczeniem organizatora turystyki dotyczącym daty, w których to oświadczenie lub rozwiązanie stało się skuteczne oraz deklarację wraz z wykazem umów, z których wynikają składki podlegające zwrotowi w przypadku, o którym mowa w ust. 1.

Art. 14. 1. Zarządzający lotniskiem, zarządzający dworcem kolejowym, podmiot zarządzający portem morskim, przystanią morską lub terminalem morskim, przewoźnik lotniczy, kolejowy, drogowy, morski, w żegludze śródlądowej lub operator pocztowy nie ponoszą odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną w związku z uzasadnionymi działaniami władz publicznych lub własnymi działaniami mającymi na celu przeciwdziałanie COVID-19, w szczególności za brak możliwości świadczenia usług, w tym brak możliwości przewozu oraz brak możliwości lub ograniczenie prowadzenia działalności handlowej na lotniskach i dworcach kolejowych, w tym w zakresie zmniejszenia albo utraty przychodów.

2. Przez okoliczność nadzwyczajną, o której mowa w przepisach Rozporządzenia (WE) 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów i uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91, rozumie się także uzasadnione działania mające na celu przeciwdziałanie COVID-19.

Art. 14a. 1. W przypadku całkowitego zaprzestania czynności przez sąd powszechny lub wojskowy z powodu COVID-19 prezes sądu apelacyjnego, a w stosunku do wojskowych sądów garnizonowych prezes wojskowego sądu okręgowego może wyznaczyć inny sąd równorzędny, położony na obszarze tej samej apelacji, jako właściwy do rozpoznawania spraw pilnych należących do właściwości sądu, który zaprzestał czynności - mając na względzie zapewnienie prawa do sądu oraz warunki organizacyjne sądów. Wyznaczenia dokonuje się na czas oznaczony, wynikający z przewidywanego okresu zaprzestania czynności.

2. W przypadku całkowitego zaprzestania czynności przez wszystkie sądy powszechne lub wojskowe na obszarze apelacji z powodu COVID-19 Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego na wniosek prezesa sądu apelacyjnego, na którego obszarze sądy zaprzestały czynności, wyznacza inny sąd równorzędny, położony w miarę możliwości na obszarze sąsiedniej apelacji, jako właściwy do rozpoznawania spraw pilnych należących do właściwości sądu, który zaprzestał czynności - mając na względzie zapewnienie prawa do sądu oraz warunki organizacyjne sądów. Wyznaczenia dokonuje się na czas oznaczony, wynikający z przewidywanego okresu zaprzestania czynności.

3. W przypadku całkowitego zaprzestania czynności przez wojewódzki sąd administracyjny z powodu COVID-19 Prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego może wyznaczyć inny wojewódzki sąd administracyjny jako właściwy do rozpoznawania spraw pilnych należących do właściwości sądu, który zaprzestał czynności - mając na względzie zapewnienie prawa do sądu oraz warunki organizacyjne sądów. Wyznaczenia dokonuje się na czas oznaczony, wynikający z przewidywanego okresu zaprzestania czynności.

4. Sprawami pilnymi, o których mowa w ust. 1 i 2, są sprawy:

- 1) w przedmiocie wniosków o zastosowanie, przedłużenie, zmianę i uchylenie tymczasowego aresztowania;
- 2) w których są stosowane zatrzymanie albo środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania;
- 3) w których orzeczono środek zabezpieczający;
- 4) przesłuchania świadka w postępowaniu przygotowawczym przez sąd na podstawie art. 185a-185c albo art. 316 § 3 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 30 i 413), gdy podejrzany jest zatrzymany;
- 4a) przesłuchania świadka w postępowaniu przygotowawczym przez sąd na podstawie art. 185a-185c albo art. 316 § 3 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 30, 413 i 568), jeżeli o przeprowadzenie przesłuchania w trybie przewidzianym dla rozpoznawania spraw pilnych wniosł prokurator;
- 5) w przedmiocie europejskiego nakazu aresztowania;
- 6) w przedmiocie zarządzenia przerwy w wykonaniu kary w systemie dozoru elektronicznego;
- 6a) dotyczące warunkowego umorzenia postępowania, zarządzenia wykonania kary warunkowo zawieszonyj oraz odwołania warunkowego zwolnienia;
- 7) o zastosowanie i przedłużenie środka detencyjnego w postaci umieszczenia cudzoziemca w strzeżonym ośrodku, o zastosowanie lub przedłużenie wobec niego aresztu dla cudzoziemców;
- 8) w których wykonywana jest kara pozbawienia wolności albo inna kara lub środek przymusu skutkujący pozbawieniem wolności, jeżeli rozstrzygnięcie sądu dotyczy zwolnienia osoby pozbawionej wolności z zakładu karnego lub aresztu śledczego albo jest niezbędne do wykonania takiej kary lub środka przymusu w tym zakładzie lub areszcie;
- 9) o odebranie osoby podlegającej władzy rodzicielskiej lub pozostającej pod opieką;
- 10) o których mowa w ustawie z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 1878 oraz z 2019 r. poz. 730 i 1690);
- 11) dotyczące umieszczenia lub przedłużenia pobytu nieletniego w schronisku dla nieletnich;
- 12) dotyczące umieszczenia małoletniego cudzoziemca w placówce opiekuńczo-wychowawczej;
- 13) z zakresu postępowania wykonawczego w sprawach, o których mowa w pkt 8-12;
- 14) wniosków o ustanowienie kuratora w celu reprezentowania interesów małoletnich w postępowaniu przed sądem lub innym organem w sprawach pilnych;

15) o których mowa w ustawie z dnia 22 listopada 2013 r. o postępowaniu wobec osób z zaburzeniami psychicznymi stwarzających zagrożenie życia, zdrowia lub wolności seksualnej innych osób (Dz. U. z 2019 r. poz. 2203 oraz z 2020 r. poz. 278);

16) przesłuchania przez sąd osoby w trybie zabezpieczenia dowodu lub co do której zachodzi obawa, że nie będzie można jej przesłuchać na rozprawie;

17) o rozpoznaniu wniosku restrukturyzacyjnego i prowadzone po otwarciu postępowania restrukturyzacyjnego;

17a) o ogłoszeniu upadłości oraz prowadzone po ogłoszeniu upadłości;

18) w przedmiocie nakazania przez sąd opuszczenia mieszkania przez członka rodziny wspólnie zajmującego mieszkanie, który swoim zachowaniem polegającym na stosowaniu przemocy w rodzinie czyni szczególnie uciążliwym wspólne zamieszkiwanie, na podstawie art. 11a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. z 2020 r. poz. 218);

19) o wyrażeniu zgody na wykonanie czynności medycznych, o których mowa w ustawie z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry;

20) o ustalenie niepełnosprawności lub stopnia niepełnosprawności.

5. Sprawami pilnymi, o których mowa w ust. 3, są sprawy, w przypadku których ustawa określa termin ich rozpatrzenia przez sąd oraz sprawy wniosków o wstrzymanie wykonania aktu lub czynności.

6. Prezes sądu dokonujący w trybie ust. 1-3 wyznaczenia sądu właściwego do rozpoznawania spraw pilnych należących do właściwości sądu, który zaprzestał czynności, może wskazać także sprawy inne niż pilne należące do właściwości tego sądu, do których rozpoznawania będzie właściwy sąd wyznaczony.

7. Sąd, który całkowicie zaprzestał czynności z powodu COVID-19, przekazuje akta spraw pilnych wszczętych i niezakończonych sądowi wyznaczonemu jako sąd właściwy w trybie ust. 1-3.

8. Sąd wyznaczony jako sąd właściwy w trybie ust. 1-3 do rozpoznawania spraw pilnych pozostaje właściwy do zakończenia postępowania w danej instancji.

9. Prezes właściwego sądu może zarządzić rozpoznanie każdej sprawy jako pilnej, jeżeli jej nierozpoznanie mogłoby spowodować niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia ludzi lub zwierząt, poważną szkodę dla interesu społecznego, albo ze względu na grożącą niepowetowaną szkodę materialną, a także gdy wymaga tego dobro wymiaru sprawiedliwości.

Art. 14b. 1. Prezes sądu apelacyjnego może delegować sędziego sądu rejonowego, sędziego sądu okręgowego lub sędziego sądu apelacyjnego, za jego zgodą, do pełnienia obowiązków sędziego w innym sądzie rejonowym, sądzie okręgowym lub sądzie apelacyjnym, na czas określony, do rozpoznawania spraw, o których mowa w art. 14a ust. 4, jeżeli z powodu COVID-19 wymaga tego dobro wymiaru sprawiedliwości.

2. Prezes wojskowego sądu okręgowego może delegować sędziego wojskowego sądu okręgowego lub sędziego wojskowego sądu garnizonowego, za jego zgodą, do pełnienia obowiązków sędziego w innym wojskowym sądzie okręgowym lub wojskowym sądzie garnizonowym, na czas określony, do rozpoznawania spraw, o których mowa w art. 14a ust. 4 pkt 1-5, jeżeli z powodu COVID-19 wymaga tego dobro wymiaru sprawiedliwości.

3. Prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego może delegować sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego lub sędziego wojewódzkiego sądu administracyjnego, za jego zgodą, do pełnienia obowiązków sędziego w innym sądzie administracyjnym, na czas określony, do rozpoznawania spraw, o których mowa w art. 14a ust. 5, jeżeli z powodu COVID-19 wymaga tego dobro wymiaru sprawiedliwości. Za zgodą prezesa sądu apelacyjnego sędzia sądu wojskowego może zostać delegowany także do sądu powszechnego na obszarze apelacji.

Art. 14c. 1. W okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 sąd penitencjarny, na wniosek dyrektora zakładu karnego, zatwierdzony przez Dyrektora Generalnego Służby Więziennej, może udzielić skazanemu przerwy w wykonaniu kary pozbawienia wolności, chyba że istnieje uzasadnione przypuszczenie, że skazany w czasie pobytu poza zakładem karnym nie będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności popełni przestępstwo, lub nie będzie stosował się do wytycznych, poleceń lub decyzji właściwych organów związanych z przeciwdziałaniem COVID-19 lub leczeniem zarażenia wirusem SARS-CoV-2.

2. Dyrektor zakładu karnego może złożyć wniosek, o którym mowa w ust. 1, jeżeli w jego ocenie udzielenie przerwy skazanemu może przyczynić się do ograniczenia albo wyeliminowania epidemii. Do wniosku dołącza się opinię o skazanym, sporządzoną przez administrację zakładu karnego, dotyczącą okoliczności będących podstawą udzielenia przerwy, o których mowa w ust. 1.
3. Sąd udziela przerwy na czas oznaczony. Okres przerwy może być przedłużany na wniosek dyrektora zakładu karnego na dalszy czas oznaczony. Okres przerwy udzielonej na podstawie ust. 1 może trwać nie dłużej niż do ustania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19.
4. W posiedzeniu sądu ma prawo wziąć udział prokurator.
5. Jeżeli prokurator oświadczy, nie później niż do czasu wydania postanowienia w przedmiocie wniosku o udzielenie albo przedłużenie przerwy, że sprzeciwia się jego uwzględnieniu, sąd umarza postępowanie.
6. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do skazanych:
 - 1) za przestępstwo umyślne zagrożone karą pozbawienia wolności przekraczającą 3 lata;
 - 2) za przestępstwo nieumyślne na karę przekraczającą 3 lata pozbawienia wolności;
 - 3) w warunkach określonych w art. 64 § 1 i 2 lub art. 65 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. z 2019 r. poz. 1950 i 2128).
7. Z dniem ogłoszenia przez właściwe władze o ustaniu stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, który stanowił przesłankę udzielenia skazanemu przerwy w wykonaniu kary pozbawienia wolności, udzielona uprzednio przerwa ustaje z mocy prawa. W takim przypadku skazany jest zobowiązany do powrotu do zakładu karnego w terminie 3 dni od ustania tego stanu, chyba że nie jest to możliwe z uwagi na obowiązki nałożone na niego na podstawie przepisów o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi.
8. W kwestiach nieuregulowanych w ust. 1-5 stosuje się przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. z 2020 r. poz. 523) o przerwie w wykonaniu kary pozbawienia wolności.

Art. 14d. 1. W okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19, jeżeli skazanemu nie można udzielić przerwy w wykonaniu kary pozbawienia wolności na podstawie art. 14c, a ograniczenie albo wyeliminowanie ryzyka zarażenia przez skazanego innej osoby nie jest możliwe w ramach działań podejmowanych w zakładzie karnym, dyrektor zakładu karnego może złożyć do sądu penitencjarnego wniosek, zatwierdzony przez Dyrektora Generalnego Służby Więziennej, o wykonywanie kary w postaci umieszczenia skazanego w odpowiednim zakładzie leczniczym. Do wykonywania kary w postaci umieszczenia skazanego w zakładzie leczniczym stosuje się odpowiednio przepisy wydane na podstawie art. 260 § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego.

2. Sąd orzeka o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poprzez umieszczenie skazanego w odpowiednim zakładzie leczniczym na czas oznaczony albo odmawia uwzględnienia wniosku, jeżeli nie zachodzą okoliczności określone w ust. 1. Czas ten może być przedłużany na wniosek dyrektora zakładu karnego na dalszy czas oznaczony. Czas wykonywania kary w postaci umieszczenia skazanego w odpowiednim zakładzie leczniczym może trwać nie dłużej niż do ustania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19.
3. Posiedzenie odbywa się bez udziału stron.
4. Na postanowienie zażalenie przysługuje prokuratorowi i dyrektorowi zakładu karnego.
5. W kwestiach nieuregulowanych w ust. 1-4 stosuje się przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny wykonawczy.

Art. 14e. Przepisy art. 14d stosuje się również do skazanych, w odniesieniu do których wykonywane są kary i środki przymusu określone w art. 242 § 3 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny wykonawczy.

Art. 14f. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19, w wypadku gdy w posiedzeniu sądu penitencjarnego bierze udział skazany pozbawiony wolności, posiedzenie to może się odbyć przy użyciu urządzeń technicznych umożliwiających przeprowadzenie tej czynności na odległość z jednoczesnym bezpośrednim przekazem obrazu i dźwięku. W miejscu przebywania skazanego w czynności tej bierze udział przedstawiciel administracji zakładu karnego lub aresztu śledczego.

2. Przepisy art. 517ea ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego stosuje się odpowiednio.

Art. 14g. 1. Funkcjonariusz Służby Więziennej w zakresie realizacji zadań, o których mowa w art. 2 ust. 2b ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1427, 1608, 1635 i 2020), może pełnić służbę nie dłużej niż 24 godziny, po których następuje co najmniej 48 godzin wolnych od służby. Przepis art. 127 ust. 3 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej stosuje się odpowiednio.

2. Funkcjonariuszowi Służby Więziennej w trakcie pełnienia służby w rozkładzie, o którym mowa w ust. 1, przysługuje przerwa w wykonywaniu zadań służbowych w wymiarze 45 minut, wliczana do czasu służby. W trakcie przerwy funkcjonariusz zachowuje gotowość do podjęcia czynności służbowych.

Art. 14h. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19, kolegialne organy samorządów zawodowych, a także ich organy wykonawcze oraz inne organy wewnętrzne mogą podejmować uchwały przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość lub w trybie obiegowym.

2. Uchwała podjęta w trybie, o którym mowa w ust. 1, jest ważna, gdy wszyscy członkowie danego organu zostali powiadomieni o treści projektu uchwały i terminie oddania głosu oraz w głosowaniu wzięła udział co najmniej połowa członków tego organu.

3. W przypadku gdy ustawa szczególna wymaga podjęcia uchwały w głosowaniu tajnym, organy, o których mowa w ust. 1, mogą w trybie, o którym mowa w ust. 1, znieść wymóg tajności głosowania w określonej sprawie.

Art. 14i. Jeżeli w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 upływa kadencja organu statutowego organizacji samorządu gospodarczego rzemiosła i w związku z obowiązywaniem tego stanu organizacja ta nie ma możliwości przeprowadzenia wyborów, kadencja tego organu ulega przedłużeniu o czas trwania tego stanu. W takim przypadku wybory przeprowadza się niezwłocznie po zakończeniu obowiązywania tego stanu.

Art. 15. (uchylony).

Art. 15a. 1. W związku z przeciwdziałaniem COVID-19, pracodawca będący zakładem aktywności zawodowej może ubiegać się o rekompensatę wypłaconego wynagrodzenia pracownikom niepełnosprawnym, o których mowa w art. 29 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 426), pokrywanego ze środków pochodzących z działalności wytwórczej lub usługowej zakładu aktywności zawodowej lub innych źródeł, w części proporcjonalnej do występującej w danym miesiącu liczby dni przestoju w działalności zakładu aktywności zawodowej lub zmniejszenia przychodu z tej działalności.

2. Pracodawca będący zakładem aktywności zawodowej w celu uzyskania rekompensaty, o której mowa w ust. 1, składa wniosek o rekompensatę do właściwego ze względu na siedzibę zakładu aktywności zawodowej oddziału Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.

3. Wniosek o rekompensatę zawiera w szczególności:

- 1) nazwę zakładu aktywności zawodowej, jego adres i siedzibę;
- 2) wskazanie miesiąca, za który pracodawca ubiega się o rekompensatę;
- 3) określenie wysokości wynagrodzeń podlegających rekompensacie, o której mowa w ust. 1.

4. Do wniosku o rekompensatę dołącza się:

- 1) dokumenty potwierdzające wypłatę i wysokość poniesionych kosztów płacy,
- 2) zestawienie przychodu z działalności gospodarczej za czwarty kwartał roku poprzedniego,
- 3) kopie umów, które nie mogły być wykonane w związku z przeciwdziałaniem COVID-19

- wraz z uzasadnieniem.

5. Wniosek o rekompensatę składa się nie później niż w terminie 30 dni od dnia wypłaty wynagrodzeń pracownikom, o których mowa w ust. 1, za okres przestoju w działalności zakładu aktywności zawodowej lub zmniejszenia przychodu z tej działalności w danym miesiącu w związku z przeciwdziałaniem COVID-19.
6. Rekompensatę wypłaca się w terminie 14 dni od dnia złożenia kompletnego wniosku o rekompensatę.
7. Rekompensata wypłacana jest ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.
8. Prezes Zarządu Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych wydaje decyzję o:
 - 1) wysokości rekompensaty, gdy ustalona przez Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych kwota rekompensaty jest inna niż określona we wniosku o rekompensatę, albo
 - 2) odmowie wypłaty rekompensaty.
9. Od decyzji, o których mowa w ust. 8, przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy do Prezesa Zarządu Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.
10. Przy rozpatrywaniu i rozstrzyganiu spraw przez Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256).
11. Wypłacona kwota rekompensaty jest księgowana i wydatkowana analogicznie do środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych wypłacanych jako miesięczne dofinansowanie do wynagrodzenia pracownika niepełnosprawnego, o którym mowa w art. 26a ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych.

Art. 15b. 1. Dofinansowanie ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych kosztów uczestnictwa w warsztacie terapii zajęciowej, o którym mowa w art. 10a ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, nie ulega obniżeniu, w związku z zawieszeniem działalności warsztatu na skutek przeciwdziałania COVID-19.

2. Dofinansowanie ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych kosztów działania zakładów aktywności zawodowej, o którym mowa w art. 29 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, nie ulega obniżeniu w związku z przestojem działalności zakładu na skutek przeciwdziałania COVID-19.

Art. 15c. 1. Wojewoda może wydać polecenie podmiotowi prowadzącemu centrum integracji społecznej lub klub integracji społecznej, o których mowa w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 176), zawieszenia zajęć na czas oznaczony, w związku z przeciwdziałaniem COVID-19. Przepisy art. 11 ust. 1 oraz 6-8 stosuje się.

2. Dofinansowanie działalności centrum integracji społecznej, w szczególności, o którym mowa w art. 8 ust. 3 oraz art. 10 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym, lub klubu integracji społecznej nie ulega obniżeniu w związku z zawieszeniem zajęć, o którym mowa w ust. 1.

3. Uczestnikowi centrum integracji społecznej przysługuje świadczenie integracyjne, o którym mowa w art. 15 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym, w pełnej wysokości za czas zawieszenia zajęć, o którym mowa w ust. 1.

Art. 15d. 1. W przypadku zawieszenia lub czasowego zamknięcia działalności ośrodków wsparcia dla osób z zaburzeniami psychicznymi, o których mowa w art. 51a ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1507, 1622, 1690, 1818 i 2473), w celu przeciwdziałania COVID-19, wojewoda przekazuje miesięczną kwotę dotacji na pokrycie bieżących kosztów ich prowadzenia.

2. Wysokość miesięcznej kwoty dotacji z budżetu państwa na pokrycie bieżących kosztów prowadzenia środowiskowego domu samopomocy w sytuacji, o której mowa w ust. 1, jest obliczana jako iloczyn aktualnej liczby osób, posiadających decyzje o skierowaniu nie większej niż statutowa liczba miejsc w tym domu oraz średniej miesięcznej kwoty dotacji wyliczonej dla województwa, zgodnie art. 51c ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, z uwzględnieniem zwiększeń, o których mowa w art. 51c ust. 4 i 5 tej ustawy.

3. Wysokość miesięcznej kwoty dotacji z budżetu państwa na pokrycie bieżących kosztów prowadzenia klubu samopomocy w sytuacji, o której mowa w ust. 1, jest obliczana jako iloczyn statutowej liczby miejsc w klubie oraz średniej miesięcznej kwoty dotacji wyliczonej dla województwa, zgodnie art. 51c ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, osoby ponoszące odpłatność za usługi świadczone w ośrodkach wsparcia dla osób z zaburzeniami psychicznymi, o których mowa w art. 51a ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, zwalnia się na ich wniosek z odpłatności za okres niekorzystania z tych usług w związku z zawieszeniem lub czasowym zamknięciem działalności tych ośrodków, na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, bez konieczności przeprowadzania rodzinnego wywiadu środowiskowego.

Art. 15e. W przypadku czasowego ograniczenia lub czasowego zawieszenia funkcjonowania żłobka, klubu dziecięcego lub dziennego opiekuna w celu przeciwdziałania COVID-19, otrzymane na zapewnienie funkcjonowania tego żłobka, klubu dziecięcego lub dziennego opiekuna dotacje celowe z budżetu państwa oraz środki z Funduszu Pracy przyznane na realizację programów, o których mowa w art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (Dz. U. z 2020 r. poz. 326) nie podlegają zwrotowi.

Art. 15f. 1. W okresie czasowego ograniczenia lub zawieszenia funkcjonowania jednostek systemu oświaty wprowadzonego na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 30b ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. - Prawo oświatowe (Dz. U. z 2019 r. poz. 1148, z późn. zm.) pracodawca zwalnia młodocianego pracownika odbywającego przygotowanie zawodowe z obowiązku świadczenia pracy.

2. Pracodawca, z którym zawarta została umowa o refundację, o której mowa w art. 12 ust. 6 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 1482, 1622, 1818 i 2473 oraz z 2020 r. poz. 278), w przypadku wypłaty młodocianemu pracownikowi, o którym mowa w ust. 1, wynagrodzenia za okres zwolnienia z obowiązku świadczenia pracy, w całości lub w części, zachowuje prawo do refundacji.

Art. 15g. 1. Przedsiębiorca w rozumieniu art. 4 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców, organizacja pozarządowa w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2019 r. poz. 688, 1570 i 2020 oraz z 2020 r. poz. 284) oraz podmiot, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, u których wystąpił spadek obrotów gospodarczych w następstwie wystąpienia COVID-19, może zwrócić się z wnioskiem o przyznanie świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy, o wypłatę ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych świadczeń na dofinansowanie wynagrodzenia pracowników objętych przestojem ekonomicznym albo obniżonym wymiarem czasu pracy w następstwie wystąpienia COVID-19, na zasadach określonych w ust. 7 i 10.

2. Podmiotom, o którym mowa w ust. 1, przysługują środki z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na opłacanie składek na ubezpieczenia społeczne pracowników należnych od pracodawcy na podstawie ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 266, 321 i 568) od przyznanych świadczeń, o których mowa w ust. 1.

3. Podmioty, o których mowa w ust. 1, muszą spełniać kryteria, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 669), z zastrzeżeniem, że nie zalegają w regulowaniu zobowiązań podatkowych, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Pracy lub Fundusz Solidarnościowy do końca trzeciego kwartału 2019 r.

4. Pracownikiem, o którym mowa w ust. 1, jest osoba fizyczna, która zgodnie z przepisami polskiego prawa pozostaje z pracodawcą w stosunku pracy. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do osób zatrudnionych na podstawie umowy o pracę nakładczą lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z ustawą z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz. U. z 2019 r. poz. 1145 i 1495) stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, albo która wykonuje pracę zarobkową na podstawie innej niż stosunek pracy na rzecz pracodawcy będącego rolniczą spółdzielnią produkcyjną lub inną spółdzielnią zajmującą się produkcją

rolną, jeżeli z tego tytułu podlega obowiązkowi ubezpieczeń: emerytalnemu i rentowemu, z wyjątkiem pomocy domowej zatrudnionej przez osobę fizyczną.

5. Świadczenia, o których mowa w ust. 1, oraz środki, o których mowa w ust. 2, są wypłacane w okresach przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy.

6. Pracownikowi objętemu przestojem ekonomicznym pracodawca wypłaca wynagrodzenie obniżone nie więcej niż o 50%, nie niższe jednak niż w wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalanego na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, z uwzględnieniem wymiaru czasu pracy.

7. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 6, jest dofinansowywane ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, w wysokości 50% minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalanego na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, z uwzględnieniem wymiaru czasu pracy. Dofinansowanie nie przysługuje do wynagrodzeń pracowników, których wynagrodzenie uzyskane w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym został złożony wniosek, o którym mowa w ust. 1, było wyższe niż 300% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującego na dzień złożenia wniosku.

8. Podmioty, o których mowa w ust. 1, mogą obniżyć wymiar czasu pracy pracownika maksymalnie o 20%, nie więcej niż do 0,5 etatu, z zastrzeżeniem, że wynagrodzenie nie może być niższe niż minimalne wynagrodzenie za pracę ustalone na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, z uwzględnieniem wymiaru czasu pracy.

9. Przez spadek obrotów gospodarczych rozumie się spadek sprzedaży towarów lub usług, w ujęciu ilościowym lub wartościowym:

1) nie mniej niż o 15%, obliczony jako stosunek łącznych obrotów w ciągu dowolnie wskazanych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych, przypadających w okresie po dniu 1 stycznia 2020 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, w porównaniu do łącznych obrotów z analogicznych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych roku poprzedniego; za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy dwumiesięczny okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego, lub

2) nie mniej niż o 25% obliczony jako stosunek obrotów z dowolnie wskazanego miesiąca kalendarzowego, przypadającego po dniu 1 stycznia 2020 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, w porównaniu do obrotów z miesiąca poprzedniego; za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego.

10. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 8, jest dofinansowywane ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych do wysokości połowy wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 8, jednak nie więcej niż 40% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującego na dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1. Dofinansowanie nie przysługuje do wynagrodzeń pracowników, których wynagrodzenie uzyskane w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym został złożony wniosek, o którym mowa w ust. 1, było wyższe niż 300% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującego na dzień złożenia wniosku.

11. Warunki i tryb wykonywania pracy w okresie przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy ustala się w porozumieniu. Porozumienie zawiera pracodawca oraz:

1) organizacje związkowe reprezentatywne w rozumieniu art. 25³ ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 263), z których każda zrzesza co najmniej 5% pracowników zatrudnionych u pracodawcy, albo

2) organizacje związkowe reprezentatywne w rozumieniu art. 25³ ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych - jeżeli u pracodawcy nie działają reprezentatywne zakładowe organizacje związkowe zrzeszające co najmniej 5% pracowników zatrudnionych u pracodawcy, albo

3) zakładowa organizacja związkowa - jeżeli u pracodawcy działa jedna organizacja związkowa, albo

4) przedstawiciele pracowników, wyłonieni w trybie przyjętym u danego pracodawcy - jeżeli u pracodawcy nie działa zakładowa organizacja związkowa; w przypadku trudności w przeprowadzeniu wyborów przedstawiciele pracowników z powodu COVID-19, w szczególności wywołanych nieobecnością pracowników, trwającym przestojem lub wykonywaniem przez część pracowników pracy zdalnej, porozumienie to może być zawarte z przedstawicielami pracowników wybranymi przez pracowników uprzednio dla innych celów przewidzianych w przepisach prawa pracy.

12. Pracodawca przekazuje kopię porozumienia właściwemu okręgowemu inspektorowi pracy w terminie 5 dni roboczych od dnia zawarcia porozumienia. W przypadku gdy pracownicy zatrudnieni u pracodawcy byli objęci ponadzakładowym układem zbiorowym pracy, okręgowy inspektor pracy przekazuje informacje o porozumieniu w sprawie określenia warunków i trybu wykonywania pracy w okresie przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy do rejestru ponadzakładowych układów pracy.

13. W zakresie i przez czas określony w porozumieniu w sprawie określenia warunków i trybu wykonywania pracy w okresie przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy nie stosuje się warunków wynikających z układu ponadzakładowego oraz z układu zakładowego warunków umów o pracę i innych aktów stanowiących podstawę nawiązania stosunku pracy.

14. W porozumieniu określa się co najmniej:

1) grupy zawodowe objęte przestojem ekonomicznym lub obniżonym wymiarem czasu pracy;

2) obniżony wymiar czasu pracy obowiązujący pracowników;

3) okres, przez jaki obowiązują rozwiązania dotyczące przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy.

15. Przy ustalaniu warunków i trybu wykonywania pracy w okresie przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy nie stosuje się art. 42 § 1-3 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy.

16. Świadczenia, o których mowa w ust. 1, oraz środki, o których mowa w ust. 2, przysługują przez łączny okres 3 miesięcy, przypadających od miesiąca złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1.

17. Do wypłaty i rozliczania świadczeń, o których mowa w ust. 1, oraz środków, o których mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy art. 7-16 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy, z wyjątkiem art. 8 ust. 3 pkt 8 oraz art. 13 pkt 2 tej ustawy, oraz przepisy wykonawcze do tej ustawy.

18. Podmioty, o których mowa w ust. 1, mogą otrzymać pomoc z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych wyłącznie w przypadku, jeśli nie uzyskały pomocy w odniesieniu do tych samych pracowników w zakresie takich samych tytułów wypłat na rzecz ochrony miejsc pracy.

19. Rada Ministrów może, w celu przeciwdziałania skutkom gospodarczym COVID-19, w drodze rozporządzenia, przedłużyć okres, o którym mowa w ust. 16, mając na względzie okres obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz skutki nimi wywołane.

20. Zadania organów administracji wynikające z ust. 1 realizują dyrektorzy wojewódzkich urzędów pracy.

Art. 15ga. 1. Osobie prawnej, jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, której ustawa przyznaje zdolność prawną, lub osobie fizycznej, której przysługuje tytuł prawny do zabytku o statusie pomnika historii w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2020 r. poz. 282 i 782) lub zabytku wpisanego na Listę dziedzictwa światowego, o której mowa w art. 11 ust. 2 Konwencji w sprawie ochrony światowego dziedzictwa kulturalnego i naturalnego, przyjętej w Paryżu dnia 16 listopada 1972 r. przez Konferencję Generalną Organizacji Narodów Zjednoczonych dla Wychowania, Nauki i Kultury na jej siedemnastej sesji (Dz. U. z 1976 r. poz. 190), przysługuje, na jej wniosek, dofinansowanie do wynagrodzeń pracowników zatrudnionych przez tę osobę lub jednostkę organizacyjną, nieprzerwanie w okresie nie krótszym niż przez 3 miesiące bezpośrednio poprzedzające ogłoszenie stanu zagrożenia epidemicznego, którzy wykonują czynności zawodowe dotyczące zabytku lub infrastruktury z nim związanej.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do osób zatrudnionych na podstawie umowy o pracę nakładczą, umowy o dzieło, umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z ustawą z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny stosuje się przepisy dotyczące umowy zlecenia.
3. Dofinansowanie przysługuje podmiotowi, o którym mowa w ust. 1, jeżeli:
 - 1) na dzień ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego oraz na dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 9, zatrudnia co najmniej 50 pracowników;
 - 2) w następstwie ograniczeń związanych z ogłoszeniem stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii spadły dochody podmiotu uzyskiwane w związku z funkcjonowaniem zabytku;
 - 3) podmiot nie uzyskał ze środków publicznych dofinansowania do wynagrodzeń w odniesieniu do tych samych pracowników w zakresie takich samych tytułów wypłat.
4. Przez spadek dochodów podmiotu uzyskiwanych w związku z funkcjonowaniem zabytku, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, rozumie się spadek nie mniej niż o 25% obliczony jako stosunek dochodów uzyskiwanych w związku z funkcjonowaniem zabytku z dowolnie wskazanego miesiąca kalendarzowego, przypadającego po dniu 1 stycznia 2020 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 9, w porównaniu do dochodów z miesiąca poprzedniego. Za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych - w przypadku gdy okres porównawczy rozpoczyna się w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego.
5. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1, jest dofinansowywane ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w wysokości do 80% wynagrodzenia brutto pracowników, o których mowa w ust. 1, nie więcej niż 100% kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2018 r. poz. 2177 oraz z 2019 r. poz. 1564) oraz należnych od tych wynagrodzeń składek na ubezpieczenie społeczne, z uwzględnieniem wymiaru czasu pracy. Wysokość wynagrodzenia brutto ustala się na podstawie średniego wynagrodzenia z okresu 3 miesięcy poprzedzających ogłoszenie stanu zagrożenia epidemicznego:
 - 1) liczonego jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy - w przypadku pracowników pozostających w stosunku pracy;
 - 2) wynikającego z zawartych umów - w przypadku pracowników zatrudnionych na podstawie umowy o pracę nakładczą, umowy o dzieło, umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z ustawą z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny stosuje się przepisy dotyczące umowy zlecenia.
6. Dofinansowanie nie przysługuje do wynagrodzeń pracowników, których wynagrodzenie uzyskane w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym został złożony wniosek, o którym mowa w ust. 9, było wyższe niż 300% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującego na dzień złożenia wniosku.
7. Dofinansowanie, o którym mowa w ust. 1, przyznaje się jednokrotnie na okres od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 9, do dnia ustania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, nie dłużej jednak niż na 3 miesiące.
8. W odniesieniu do jednego zabytku, o którym mowa w ust. 1, dofinansowanie przysługuje jednemu podmiotowi.
9. Wniosek o przyznaniu dofinansowania zawiera:
 - 1) wskazanie zabytku, o którym mowa w ust. 1, i tytułu prawnego składającego wniosek do tego zabytku;
 - 2) oświadczenie o liczbie zatrudnionych pracowników wraz ze wskazaniem formy prawnej i okresu zatrudnienia, a także nazwy zajmowanego stanowiska oraz zakresu obowiązków;
 - 3) wykaz pracowników objętych wnioskiem o dofinansowanie wraz ze wskazaniem formy prawnej i okresu zatrudnienia, nazwy zajmowanego stanowiska, zakresu obowiązków, wysokości wynagrodzenia poszczególnych pracowników za poszczególne okresy miesięczne i należnych od tego wynagrodzenia składek na ubezpieczenie społeczne, a także wnioskowaną wysokość dofinansowania w odniesieniu do poszczególnych pracowników;

4) oświadczenie o spadku dochodów składającego wniosek uzyskiwanych w związku z funkcjonowaniem zabytku, o którym mowa w ust. 1, w następstwie ograniczeń związanych z ogłoszeniem stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii i wskazanie okoliczności mających wpływ na spadek dochodów;

5) numer rachunku bankowego podmiotu wnoszącego o dofinansowanie.

10. Zadania organów administracji wynikające z ust. 1 wykonują dyrektorzy wojewódzkich urzędów pracy.

11. Wypłata dofinansowania następuje w okresach miesięcznych.

12. Odmowa przyznania dofinansowania następuje w drodze decyzji administracyjnej.

Art. 15h. 1. Z przyczyn związanych z przeciwdziałaniem COVID-19, orzeczenie o niepełnosprawności albo orzeczenie o stopniu niepełnosprawności, wydane na czas określony na podstawie ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, którego ważność:

1) upłynęła w terminie do 90 dni przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, pod warunkiem złożenia w tym terminie kolejnego wniosku o wydanie orzeczenia, zachowuje ważność do upływu 60. dnia od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, jednak nie dłużej niż do dnia wydania nowego orzeczenia o niepełnosprawności albo orzeczenia o stopniu niepełnosprawności;

2) upływa w terminie od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, zachowuje ważność do upływu 60. dnia od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, jednak nie dłużej niż do dnia wydania nowego orzeczenia o niepełnosprawności albo orzeczenia o stopniu niepełnosprawności.

2. Z przyczyn związanych z przeciwdziałaniem COVID-19, w związku z zachowaniem ważności orzeczeń o niepełnosprawności albo orzeczeń o stopniu niepełnosprawności, na okres wskazany w ust. 1, karty parkingowe, o których mowa w art. 8 ust. 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 110 i 284) zachowują ważność do 60. dnia od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, nie dłużej jednak niż do dnia wydania nowego orzeczenia o niepełnosprawności albo orzeczenia o stopniu niepełnosprawności.

3. Z przyczyn związanych z przeciwdziałaniem COVID-19, karty parkingowe, o których mowa w art. 8 ust. 5 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym, zachowują ważność do 60. dnia od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

4. Jeżeli decyzja przyznająca świadczenie z pomocy społecznej, o której mowa w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, została wydana w związku z niepełnosprawnością potwierdzoną orzeczeniem i okres, na który została przyznana pomoc, jest uzależniony terminem ważności orzeczenia o niepełnosprawności lub orzeczenia o stopniu niepełnosprawności, okres wskazany w decyzji ulega przedłużeniu na okres, na jaki zachowuje ważność orzeczenie o niepełnosprawności lub orzeczenie o stopniu niepełnosprawności, zgodnie z ust. 1 i 2, na podstawie decyzji wydanej z urzędu.

5. Zmiana decyzji w przypadku, o którym mowa w ust. 4, nie wymaga przeprowadzenia rodzinnego wywiadu środowiskowego ani jego aktualizacji.

Art. 15i. 1. W związku z wystąpieniem COVID-19 w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz w okresie 30 dni następujących po ich odwołaniu zakaz, o którym mowa w art. 5 ustawy z dnia 10 stycznia 2018 r. o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz w niektóre inne dni (Dz. U. z 2019 r. poz. 466), nie obowiązuje w niedziele w zakresie wykonywania czynności związanych z handlem, polegających na rozładowywaniu, przyjmowaniu i ekspozycji towarów pierwszej potrzeby oraz powierzania pracownikowi lub zatrudnionemu wykonywania takich czynności.

2. Zwolnienie z zakazu, o którym mowa w ust. 1, nie obowiązuje w niedziele, w które przypada święto.

Art. 15j. 1. Oplatę roczną z tytułu użytkowania wieczystego, o której mowa w art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2020 r. poz. 65, 284 i 471) za rok 2020 wnosi się w terminie do dnia 30 czerwca 2020 r.

2. Minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, późniejszy termin wniesienia opłaty, o której mowa w

ust. 1, mając na względzie okres obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii w związku z wystąpieniem COVID-19 oraz skutki nimi wywołane, a także biorąc pod uwagę, aby termin ten nie przekroczył roku 2020.

3. W przypadku, gdy termin wniesienia opłaty, o której mowa w ust. 1, ustalony na podstawie art. 71 ust. 4 zdanie trzecie ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, na wniosek złożony przed dniem 1 kwietnia 2020 r. upływa przed dniem 30 czerwca 2020 r., opłatę wnosi się w terminie do dnia 30 czerwca 2020 r.

4. W przypadku, gdy termin wniesienia opłaty, o której mowa w ust. 1, ustalony na podstawie art. 71 ust. 4 zdanie trzecie ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami upływa przed terminem określonym zgodnie z ust. 2, opłatę wnosi się w terminie określonym zgodnie z ust. 2.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 3 i 4, a także w przypadku, gdy termin ustalony na podstawie art. 71 ust. 4 zdanie trzecie ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami upływa w dniu, w którym upływa termin, o którym mowa w ust. 1, lub termin określony na podstawie ust. 2, przepis art. 71 ust. 4 zdanie trzecie ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami stosuje się.

Art. 15k. 1. Odstąpienie od umowy w trybie określonym w art. 47 ust. 4 ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych lub rozwiązanie przez organizatora turystyki umowy o udział w imprezie turystycznej w trybie określonym w art. 47 ust. 5 pkt 2 tej ustawy, które to odstąpienie od umowy lub rozwiązanie umowy pozostaje w bezpośrednim związku z wybuchem epidemii wirusa SARS-CoV-2, jest skuteczne z mocy prawa po upływie 180 dni od dnia powiadomienia przez podróżnego o odstąpieniu lub powiadomienia o rozwiązaniu przez organizatora turystyki.

2. Odstąpienie od umowy bądź jej rozwiązanie, o którym mowa w ust. 1, nie jest skuteczne w przypadku wyrażenia przez podróżnego zgody na otrzymanie w zamian od organizatora turystyki vouchera do realizacji na poczet przyszłych imprez turystycznych w ciągu roku od dnia, w którym miała się odbyć impreza turystyczna.

3. Wartość vouchera, o którym mowa w ust. 2, nie może być niższa niż kwota wpłacona na poczet realizacji dotychczasowej umowy o imprezę turystyczną.

4. Środki odpowiadające wpłatom na poczet realizacji umów o imprezy turystyczne, w stosunku do których zastosowanie znajdzie ust. 2, podlegają ochronie na wypadek niewypłacalności organizatora turystyki.

Art. 15l. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, od przedsiębiorców w rozumieniu art. 4 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców wstrzymuje się pobieranie:

1) wynagrodzeń dla organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi lub prawami pokrewnymi wynikających z umowy, której przedmiotem jest korzystanie z utworów lub przedmiotów praw pokrewnych lub pobór wynagrodzenia za takie korzystanie, a wynagrodzenia te nie są określane jako wprost zależne od faktycznego przychodu lub dochodu tego podmiotu za świadczenie przez niego usług w danym okresie,

2) opłat abonamentowych, o których mowa w ustawie z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1801 oraz z 2020 r. poz. 383)
- jeżeli spełniają oni łącznie warunki określone w ust. 2.

2. Warunkami skorzystania z wstrzymania poboru wynagrodzeń i opłat, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, są:

1) świadczenie przed wejściem w życie niniejszej ustawy przez przedsiębiorcę usług w miejscu, które umożliwi zapoznanie się przez jego klientów z utworami lub przedmiotami praw pokrewnych;

2) bycie płatnikiem wynagrodzeń i opłat, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2;

3) uiszczenie wynagrodzeń i opłat, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, za okresy rozliczeniowe przypadające przed dniem 8 marca 2020 r.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do organizacji pozarządowych w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2019 r. poz. 688 i 1570

oraz z 2020 r. poz. 284) i podmiotów wymienionych w art. 3 ust. 3 tej ustawy w zakresie, w którym prowadzą działalność pożytku publicznego.

Art. 15m. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz w okresie 12 miesięcy po ich odwołaniu, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego może przeznaczać środki budżetu państwa z części, której jest dysponentem, oraz środki Funduszu Promocji Kultury, o którym mowa w art. 87 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 847 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 284), na wsparcie finansowe osób fizycznych, osób prawnych lub jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, w przypadku gdy działalność twórcza lub artystyczna nie może być kontynuowana w obecnej formie w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ze względu na ograniczenia, zakazy i nakazy, o których mowa w art. 46 ust. 4 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi i może być kontynuowana w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, bez naruszania tych ograniczeń, zakazów i nakazów pod warunkiem zmiany formy upowszechniania tej działalności.

2. Wsparcie finansowe może zostać udzielone, w przypadku gdy działalność osób i jednostek, o których mowa w ust. 1, jest działalnością kulturalną objętą mecenatem państwa w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 9a ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. z 2020 r. poz. 194) lub działalnością polegającą na produkcji audiowizualnej i jest przyznawane na dofinansowanie wydatków na zmianę formy upowszechniania działalności twórczej i artystycznej.

3. Wsparcia finansowego może udzielić minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego lub wyznaczona przez niego państwowa instytucja kultury.

4. Udzielenie wsparcia następuje w ramach programów ogłaszanych w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego lub wyznaczonej przez niego państwowej instytucji kultury.

5. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki uzyskiwania wsparcia finansowego, o którym mowa w ust. 1, w tym maksymalną wysokość tego wsparcia, rodzaj wydatków objętych wsparciem, dane, które wniosek o przyznanie wsparcia powinien zawierać, tryb składania wniosków oraz przekazywania środków, biorąc pod uwagę okres, przez który obowiązuje stan zagrożenia epidemicznego albo stan epidemii, zakres ograniczeń, zakazów i nakazów, o których mowa w art. 46 ust. 4 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, priorytety społeczne oraz konieczność zapewnienia ciągłości realizacji zadań, na które przeznaczane są środki budżetu państwa z części, której jest dysponentem, oraz przedsięwzięć i działań, o których mowa w art. 87 ust. 4 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych.

Art. 15ma. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz w okresie 12 miesięcy po ich odwołaniu, minister właściwy do spraw gospodarki morskiej może przeznaczać środki budżetu państwa z części, której jest dysponentem na wsparcie właścicieli albo armatorów jachtów komercyjnych, o których mowa w art. 5 pkt 9 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. z 2020 r. poz. 680), w przypadku gdy wykonywana przez nich działalność, o której mowa w art. 5 pkt 9 lit. c tej ustawy, nie może być kontynuowana w następstwie wystąpienia COVID-19.

2. Wsparcie finansowe, o którym mowa w ust. 1, może zostać przyznane na wycofanie jachtu komercyjnego z wykonywania aktualnie prowadzonej działalności poprzez jego zezłomowanie albo przystosowanie do wykonywania działalności innej niż wskazana w art. 5 pkt 9 lit. c ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim.

3. Wsparcia finansowego może udzielić minister właściwy do spraw gospodarki morskiej lub wybrany przez niego podmiot.

4. W Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej lub wybranego przez niego podmiotu ogłasza się informacje o programach, w ramach których następuje udzielenie wsparcia.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki uzyskiwania wsparcia finansowego, o którym mowa w ust. 1, w tym maksymalną wysokość tego wsparcia,

rodzaj wydatków objętych wsparciem, dane, które wniosek o przyznanie wsparcia powinien zawierać, tryb składania wniosków oraz przekazywania środków, biorąc pod uwagę okres, przez który obowiązuje stan zagrożenia epidemicznego albo stan epidemii, priorytety społeczne oraz konieczność zapewnienia ciągłości realizacji zadań, na które przeznaczane są środki budżetu państwa z części, której jest dysponentem.

Art. 15n. 1. Warunków określonych w zezwoleniu, o którym mowa w art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, nie stosuje się w przypadku:

- 1) konieczności podjęcia czynności związanych z przeciwdziałaniem COVID-19;
- 2) braku rentowności wykonywanych przewozów, będącego skutkiem niezależnych od przedsiębiorcy okoliczności, związanych z przeciwdziałaniem COVID-19.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, przedsiębiorca jest obowiązany niezwłocznie, nie później niż w terminie 14 dni od dnia odstąpienia od warunków określonych w zezwoleniu przekazać organowi, który udzielił zezwolenia informacje o zastosowanych odstępstwach, a także podać je do publicznej wiadomości, przez ogłoszenia na wszystkich wymienionych w rozkładzie jazdy przystankach lub dworcach.

Art. 15o. 1. Z przyczyn związanych z przeciwdziałaniem COVID-19, ilekroć zgodnie z ustawą z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej wymagane jest przeprowadzenie rodzinnego wywiadu środowiskowego lub jego aktualizacji, w szczególności z osobą lub rodziną, które zostały poddane kwarantannie w związku z podejrzeniem zakażenia lub choroby zakaźnej, ustalenie sytuacji osobistej, rodzinnej, dochodowej i majątkowej zamiast przeprowadzenia rodzinnego wywiadu środowiskowego lub jego aktualizacji może nastąpić na podstawie:

- 1) rozmowy telefonicznej z pracownikiem socjalnym, a w przypadku osób niepełnosprawnych z powodu dysfunkcji narządu słuchu przy wykorzystaniu środków wspierających komunikowanie się, o których mowa w art. 3 pkt 5 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o języku migowym i innych środkach komunikowania się (Dz. U. z 2017 r. poz. 1824), oraz,
- 2) dokumentów lub oświadczenia, o których mowa w art. 107 ust. 5b ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, a także ich kopii, w tym elektronicznych, uzyskanych od osoby lub rodziny ubiegającej się o pomoc lub
- 3) informacji udostępnionych przez podmioty, o których mowa w art. 105 tej ustawy.

1a. W sytuacji, o której mowa w ust. 1, w przypadku osób korzystających ze stałych form pomocy, u których nie nastąpiła zmiana danych, aktualizacji rodzinnego wywiadu środowiskowego nie sporządza się, pomimo upływu ustawowego terminu. W takim przypadku aktualizację rodzinnego wywiadu środowiskowego sporządza się niezwłocznie po odwołaniu stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii.

2. Z przyczyn związanych z przeciwdziałaniem COVID-19 przyznawanie lub aktualizacja prawa do świadczeń opiekuńczych, o których mowa w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, oraz zasiłku dla opiekuna, o którym mowa w ustawie z dnia 4 kwietnia 2014 r. o ustaleniu i wypłacie zasiłków dla opiekunów, w szczególności osobie, która została poddana kwarantannie w związku z podejrzeniem o zakażenie lub o chorobę zakaźną, nie wymaga przeprowadzenia rodzinnego wywiadu środowiskowego, a ustalenie sprawowania opieki może nastąpić w szczególności na podstawie:

- 1) rozmowy telefonicznej z pracownikiem socjalnym oraz
- 2) dokumentów lub oświadczeń, a także ich kopii, w tym elektronicznych, uzyskanych od osoby ubiegającej się o świadczenie lub je otrzymującej lub od członków jej rodziny.

Art. 15oa. 1. Obniżenie wynagrodzenia z tytułu zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej lub obniżenie dochodu z pozarolniczej działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 111) z powodu przeciwdziałania COVID-19, stanowi utratę dochodu w rozumieniu tej ustawy i jest uwzględniane przy ustalaniu prawa do świadczeń rodzinnych na okresy zasiłkowe od dnia 1 listopada 2019 r. do dnia 31 października 2021 r.

2. Obniżenie wynagrodzenia z tytułu zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej lub obniżenie dochodu z pozarolniczej działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz. U. z 2019 r. poz. 670, 730, 1802 i 1818) z powodu przeciwdziałania COVID-19, stanowi utratę dochodu w rozumieniu tej ustawy i jest uwzględniane przy ustalaniu prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego na okresy świadczeniowe od dnia 1 października 2019 r. do dnia 30 września 2021 r.

Art. 15p. 1. Rada gminy może wprowadzić, w drodze uchwały, za część roku 2020, zwolnienia z podatku od nieruchomości: gruntów, budynków i budowli związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, wskazanym grupom przedsiębiorców, których płynność finansowa uległa pogorszeniu w związku z ponoszeniem negatywnych konsekwencji ekonomicznych z powodu COVID-19.

2. W uchwale, o której mowa w ust. 1, rada gminy może wprowadzić również zwolnienia od podatku od nieruchomości gruntów, budynków i budowli zajętych na prowadzenie działalności przez:

1) organizacje pozarządowe, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, oraz

2) podmioty wymienione w art. 3 ust. 3 ustawy, o której mowa w pkt 1

- których płynność finansowa uległa pogorszeniu w związku z ponoszeniem negatywnych konsekwencji ekonomicznych z powodu COVID-19.

Art. 15q. 1. Rada gminy może przedłużyć, w drodze uchwały, wskazanym grupom przedsiębiorców, których płynność finansowa uległa pogorszeniu w związku z ponoszeniem negatywnych konsekwencji ekonomicznych z powodu COVID-19, terminy płatności rat podatku od nieruchomości, płatnych w kwietniu, maju i czerwcu 2020 r., nie dłużej niż do dnia 30 września 2020 r.

2. W uchwale, o której mowa w ust. 1, rada gminy może przedłużyć terminy płatności rat, o których mowa w ust. 1, również:

1) organizacjom pozarządowym, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, oraz

2) podmiotom wymienionym w art. 3 ust. 3 ustawy, o której mowa w pkt 1

- których płynność finansowa uległa pogorszeniu w związku z ponoszeniem negatywnych konsekwencji ekonomicznych z powodu COVID-19.

Art. 15r. 1. Strony umowy w sprawie zamówienia publicznego, w rozumieniu ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1843), niezwłocznie, wzajemnie informują się o wpływie okoliczności związanych z wystąpieniem COVID-19 na należyte wykonanie tej umowy, o ile taki wpływ wystąpił lub może wystąpić. Strony umowy potwierdzają ten wpływ dołączając do informacji, o której mowa w zdaniu pierwszym, oświadczenia lub dokumenty, które mogą dotyczyć w szczególności:

1) nieobecności pracowników lub osób świadczących pracę za wynagrodzeniem na innej podstawie niż stosunek pracy, które uczestniczą lub mogłyby uczestniczyć w realizacji zamówienia;

2) decyzji wydanych przez Głównego Inspektora Sanitarnego lub działającego z jego upoważnienia państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego, w związku z przeciwdziałaniem COVID-19, nakładających na wykonawcę obowiązek podjęcia określonych czynności zapobiegawczych lub kontrolnych;

3) poleceń lub decyzji wydanych przez wojewodów, ministra właściwego do spraw zdrowia lub Prezesa Rady Ministrów, związanych z przeciwdziałaniem COVID-19, o których mowa w art. 11 ust. 1-3;

4) wstrzymania dostaw produktów, komponentów produktu lub materiałów, trudności w dostępie do sprzętu lub trudności w realizacji usług transportowych;

5) innych okoliczności, które uniemożliwiają bądź w istotnym stopniu ograniczają możliwość wykonania umowy;

6) okoliczności, o których mowa w pkt 1-5, w zakresie w jakim dotyczą one podwykonawcy lub dalszego podwykonawcy.

1a. W przypadku wykonawców mających siedzibę lub wykonujących działalność związaną z realizacją umowy poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w miejsce dokumentów, o których mowa w ust. 1 pkt 1-5, składa się dokumenty wydane przez odpowiednie instytucje w tych krajach lub oświadczenia tych wykonawców.

2. Każda ze stron umowy, o której mowa w ust. 1, może żądać przedstawienia dodatkowych oświadczeń lub dokumentów potwierdzających wpływ okoliczności związanych z wystąpieniem COVID-19 na należyte wykonanie tej umowy.

3. Strona umowy, o której mowa w ust. 1, na podstawie otrzymanych oświadczeń lub dokumentów, o których mowa w ust. 1 i 2, w terminie 14 dni od dnia ich otrzymania, przekazuje drugiej stronie swoje stanowisko, wraz z uzasadnieniem, odnośnie do wpływu okoliczności, o których mowa w ust. 1, na należyte jej wykonanie. Jeżeli strona umowy otrzymała kolejne oświadczenia lub dokumenty, termin liczony jest od dnia ich otrzymania.

4. Zamawiający, po stwierdzeniu, że okoliczności związane z wystąpieniem COVID-19, o których mowa w ust. 1, mogą wpłynąć lub wpływają na należyte wykonanie umowy, o której mowa w ust. 1, może w uzgodnieniu z wykonawcą dokonać zmiany umowy, o której mowa w art. 144 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych, w szczególności przez:

- 1) zmianę terminu wykonania umowy lub jej części, lub czasowe zawieszenie wykonywania umowy lub jej części,
- 2) zmianę sposobu wykonywania dostaw, usług lub robót budowlanych,
- 3) zmianę zakresu świadczenia wykonawcy i odpowiadającą jej zmianę wynagrodzenia lub sposobu rozliczenia wynagrodzenia wykonawcy,

- o ile wzrost wynagrodzenia spowodowany każdą kolejną zmianą nie przekroczy 50% wartości pierwotnej umowy.

5. Jeżeli umowa w sprawie zamówienia publicznego zawiera postanowienia korzystniej kształtujące sytuację wykonawcy, niż wynikałoby to z ust. 4, do zmiany umowy stosuje się te postanowienia, z zastrzeżeniem, że okoliczności związane z wystąpieniem COVID-19, o których mowa w ust. 1, nie mogą stanowić samodzielnej podstawy do wykonania umownego prawa odstąpienia od umowy.

6. Jeżeli umowa w sprawie zamówienia publicznego zawiera postanowienia dotyczące kar umownych lub odszkodowań z tytułu odpowiedzialności za jej niewykonanie lub nienależyte wykonanie z powodu oznaczonych okoliczności, strona umowy, o której mowa w ust. 1, w stanowisku, o którym mowa w ust. 3, przedstawia wpływ okoliczności związanych z wystąpieniem COVID-19 na należyte jej wykonanie oraz wpływ okoliczności związanych z wystąpieniem COVID-19, na zasadność ustalenia i dochodzenia tych kar lub odszkodowań, lub ich wysokość.

7. Wykonawca i podwykonawca, po stwierdzeniu, że okoliczności związane z wystąpieniem COVID-19, mogą wpłynąć lub wpływają na należyte wykonanie łączącej ich umowy, która jest związana z wykonaniem zamówienia publicznego lub jego części, uzgadniają odpowiednią zmianę tej umowy, w szczególności mogą zmienić termin wykonania umowy lub jej części, czasowo zawiesić wykonywanie umowy lub jej części, zmienić sposób wykonywania umowy lub zmienić zakres wzajemnych świadczeń.

8. W przypadku dokonania zmiany umowy, o której mowa w ust. 1, jeżeli zmiana ta obejmuje część zamówienia powierzoną do wykonania podwykonawcy, wykonawca i podwykonawca uzgadniają odpowiednią zmianę łączącej ich umowy, w sposób zapewniający, że warunki wykonania tej umowy przez podwykonawcę nie będą mniej korzystne niż warunki wykonania umowy, o której mowa w ust. 1, zmienionej zgodnie z ust. 4.

9. Przepisy ust. 7 i 8 stosuje się do umowy zawartej między podwykonawcą a dalszym podwykonawcą.

10. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz związanych z nimi ograniczeń w przemieszczaniu się, umowy w sprawie zamówienia publicznego zawierane są pod rygorem nieważności w formie pisemnej, albo za zgodą zamawiającego w postaci elektronicznej opatrzonej kwalifikowanym podpisem elektronicznym.

11. Przepisy ust. 1-9 stosuje się odpowiednio do umów w sprawie zamówień publicznych wyłączonych ze stosowania ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych.

Art. 15ra. 1. Strona umowy offsetowej, zawartej na podstawie przepisów ustawy z dnia 26 czerwca 2014 r. o niektórych umowach zawieranych w związku z realizacją zamówień o podstawowym znaczeniu dla bezpieczeństwa państwa (Dz. U. z 2019 r. poz. 1379 i 2020), będąca zagranicznym dostawcą w rozumieniu tej

ustawy, niezwłocznie informuje Ministra Obrony Narodowej o wpływie okoliczności związanych z wystąpieniem COVID-19 na należyte wykonanie tej umowy oraz zasadność ustalenia i dochodzenia kar lub odszkodowań, o ile taki wpływ wystąpił lub może wystąpić.

2. Strona umowy offsetowej, o której mowa w ust. 1, będąca zagranicznym dostawcą, o którym mowa w ust. 1, przedstawia Ministrowi Obrony Narodowej oświadczenia lub dokumenty potwierdzające wpływ okoliczności związanych z wystąpieniem COVID-19 na należyte wykonanie tej umowy oraz zasadność ustalenia i dochodzenia kar lub odszkodowań.

3. Minister Obrony Narodowej na podstawie otrzymanych oświadczeń lub dokumentów, o których mowa w ust. 2, w terminie 14 dni od dnia ich otrzymania, przekazuje stronie umowy offsetowej, o której mowa w ust. 1, będącej zagranicznym dostawcą, o którym mowa w ust. 1, swoje stanowisko, wraz z uzasadnieniem, odnośnie do wpływu okoliczności związanych z wystąpieniem COVID-19 na należyte wykonanie umowy offsetowej oraz zasadność ustalenia i dochodzenia kar lub odszkodowań.

4. Stanowisko, o którym mowa w ust. 3, stanowi w szczególności podstawę do:

1) zastosowania w odniesieniu do umowy offsetowej, o której mowa w ust. 1, art. 21 ustawy, o której mowa w ust. 1;

2) czasowego zawieszenia wykonywania umowy offsetowej, o której mowa w ust. 1, lub jej części.

5. Do zmian umowy offsetowej, o której mowa w ust. 1, wprowadzanych w związku z ust. 1-4 mają zastosowanie odpowiednio przepisy ustawy, o której mowa w ust. 1.

6. Minister Obrony Narodowej, na wniosek strony umowy offsetowej, o której mowa w ust. 1, będącej zagranicznym dostawcą, o którym mowa w ust. 1, lub z własnej inicjatywy, w związku z ust. 1-3, może wyrazić zgodę na przedłużenie okresu wykonywania umowy offsetowej przez okres dłuższy niż wynikający z art. 14 ust. 1 ustawy, o której mowa w ust. 1.

Art. 15s. Nie stanowi naruszenia dyscypliny finansów publicznych, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz art. 17 ust. 6 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1440, 1495, 2020 i 2473 oraz z 2020 r. poz. 284):

1) nieustalenie lub niedochodzenie od strony umowy, o której mowa w art. 15r ust. 1, należności powstałych w związku z niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem umowy w sprawie zamówienia publicznego na skutek okoliczności związanych z wystąpieniem COVID-19, o których mowa w art. 15r ust. 1;

2) zmiana umowy w sprawie zamówienia publicznego zgodnie z art. 15r ust. 4.

Art. 15t. Nie popełnia przestępstwa, o którym mowa w art. 296 § 1-4 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny, kto nie ustala lub nie dochodzi od strony umowy, o której mowa w art. 15r ust. 1, należności powstałych w związku z niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem umowy w sprawie zamówienia publicznego na skutek okoliczności związanych z wystąpieniem COVID-19, o których mowa w art. 15r ust. 1, lub zmienia umowę w sprawie zamówienia publicznego zgodnie z art. 15r ust. 4.

Art. 15u. Za szkodę wyrządzoną działaniem lub zaniechaniem sprzecznym z prawem lub postanowieniami umowy spółki, o której mowa w art. 293 § 1 albo art. 483 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 505, 1543, 1655, 1798 i 2217 oraz z 2020 r. poz. 288), nie odpowiada wobec spółki członek zarządu, rady nadzorczej, komisji rewizyjnej oraz likwidator, który nie ustala lub nie dochodzi od strony umowy, o której mowa w art. 15r ust. 1, należności powstałych w związku z niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem umowy w sprawie zamówienia publicznego na skutek okoliczności związanych z wystąpieniem COVID-19, o którym mowa w art. 15r ust. 1, lub zmienia umowę w sprawie zamówienia publicznego zgodnie z art. 15r ust. 4.

Art. 15v. Przepisy art. 15r-15u nie naruszają praw stron umowy, o której mowa w art. 15r ust. 1, wynikających z przepisów prawa cywilnego, z zastrzeżeniem art. 15r ust. 5.

Art. 15w. (uchylony).

Art. 15x. 1. W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii pracodawca może, na czas oznaczony nie dłuższy niż do czasu odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii:

- 1) zmienić system lub rozkład czasu pracy pracowników w sposób niezbędny dla zapewnienia ciągłości funkcjonowania przedsiębiorstwa lub stacji;
- 2) polecić pracownikom świadczenie pracy w godzinach nadliczbowych w zakresie i wymiarze niezbędnym dla zapewnienia ciągłości funkcjonowania przedsiębiorstwa lub stacji;
- 3) zobowiązać pracownika do pozostawania poza normalnymi godzinami pracy w gotowości do wykonywania pracy w zakładzie pracy lub w innym miejscu wyznaczonym przez pracodawcę, przepisu art. 151⁵ § 2 zdanie drugie ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy nie stosuje się;
- 4) polecić pracownikowi realizowanie prawa do odpoczynku w miejscu wyznaczonym przez pracodawcę.

2. Przepis ust. 1 stosuje się do pracodawców zatrudniających pracowników:

- 1) w przedsiębiorstwie prowadzącym działalność polegającą na zapewnieniu funkcjonowania:
 - a) systemów i obiektów infrastruktury krytycznej w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 1398 oraz z 2020 r. poz. 148, 284, 374 i 695),
 - b) sieci przesyłowych lub dystrybucyjnych w rozumieniu art. 3 pkt 11a i 11b ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 755, z późn. zm.);
- 2) w przedsiębiorstwie będącym podwykonawcą lub dostawcą, którzy nie są częścią infrastruktury krytycznej, o której mowa w pkt 1 lit. a i b, ale są kluczowi dla zachowania ciągłości działania infrastruktury krytycznej;
- 3) zapewniających funkcjonowanie stacji paliw płynnych w rozumieniu art. 3 pkt 10h ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne oraz stacji gazu ziemnego w rozumieniu art. 2 pkt 26 ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1124, 1495, 1527 i 1716 oraz z 2020 r. poz. 284 i 568);
- 4) u przedsiębiorcy, w stosunku do którego wydano polecenie, o którym mowa w art. 11 ust. 2;
- 5) w przedsiębiorstwie pełniącym funkcję sprzedawcy z urzędu w rozumieniu art. 3 pkt 29 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne;
- 6) na obszarze lub na terenie obiektu ważnego dla obronności, interesu gospodarczego państwa, bezpieczeństwa publicznego i innych ważnych interesów państwa, o których mowa w art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia, umieszczonych w wykazach, o których mowa w art. 5 ust. 3 tej ustawy;
- 7) w przedsiębiorstwie prowadzącym działalność polegającą na świadczeniu czynności bankowych w rozumieniu art. 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz. U. z 2019 r. poz. 2357 oraz z 2020 r. poz. 284, 288 i 321);
- 8) w przedsiębiorstwie prowadzącym obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych kategorii A w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 10 lipca 2008 r. o odpadach wydobywczych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1849 oraz z 2020 r. poz. 284), którego działanie lub niewłaściwe działanie może spowodować poważny wypadek, wynikający z krótkoterminowej lub długoterminowej utraty stateczności tego obiektu obejmującej wszelkie awarie mechanizmów związanych z jego konstrukcją lub jego niewłaściwej eksploatacji, który skutkuje znacznym ryzykiem utraty życia, poważnego zagrożenia dla zdrowia ludzi lub środowiska;
- 9) u przedsiębiorcy prowadzącego działalność w sektorze rolno-spożywczym związaną z wytwarzaniem lub dostarczaniem żywności.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1:

- 1) pracodawca obowiązany jest zapewnić pracownikowi zakwaterowanie i wyżywienie niezbędne do realizacji przez pracownika jego obowiązków pracowniczych. Wartość świadczeń polegających na zakwaterowaniu i wyżywieniu nie podlega wliczeniu do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne;

2) pracodawca odmawia udzielenia pracownikowi urlopu wypoczynkowego, w tym urlopu, o którym mowa w art. 167² ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy, urlopu bezpłatnego oraz innego urlopu, a także przeszuwa termin takiego urlopu lub odwołuje pracownika z takiego urlopu, jeżeli został on już pracownikowi udzielony.

Art. 15y. Do okresu finansowania zwrotnego oraz do okresu kredytowania, o których mowa w art. 15b ust. 3 ustawy z dnia 26 października 1995 r. o niektórych formach popierania budownictwa mieszkaniowego (Dz. U. z 2019 r. poz. 2195) nie wlicza się okresu karencji w spłacie kapitału, jeżeli karencja ta nastąpiła na wniosek kredytobiorcy złożony w związku z wystąpieniem stanu epidemii lub stanu zagrożenia epidemicznego.

Art. 15z. 1. Jeżeli termin do złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 105 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2020 r. poz. 35) wypada w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, ogłoszonego w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2, termin ten ulega przedłużeniu do upływu 30 dnia następującego po dniu odwołania tego ze stanów, który obowiązywał jako ostatni.

2. Pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie biegu przedłużonego terminu, o którym mowa w ust. 1, uważa się za legalny w rozumieniu art. 108 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, jeżeli cudzoziemiec złoży wniosek w tym terminie.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do terminów, o których mowa w art. 85 ust. 1, art. 139l ust. 1, art. 139t ust. 1, art. 202 ust. 1 stosowanych do zezwoleń na pobyt stały oraz zezwoleń na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej i art. 300 ust. 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.

Art. 15z¹. 1. W przypadku cudzoziemca, który w dniu, od którego po raz pierwszy ogłoszono stan zagrożenia epidemicznego w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 przebywał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:

- 1) na podstawie wizey Schengen,
 - 2) na podstawie wizey wydanej przez inne państwo obszaru Schengen,
 - 3) na podstawie dokumentu pobytowego wydanego przez inne państwo obszaru Schengen,
 - 4) w ramach ruchu bezwizowego,
 - 5) na podstawie wizey długoterminowej wydanej przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej niebędące państwem obszaru Schengen, jeżeli zgodnie z przepisami prawa Unii Europejskiej uprawnia ona do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - 6) na podstawie dokumentu pobytowego wydanego przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej niebędące państwem obszaru Schengen, jeżeli zgodnie z przepisami prawa Unii Europejskiej uprawnia ona do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej
- jego pobyt na tym terytorium uważa się za legalny od dnia następującego po ostatnim dniu legalnego pobytu wynikającego z tych wiz, dokumentów lub ruchu bezwizowego, do upływu 30. dnia następującego po dniu odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który obowiązywał jako ostatni.

2. Cudzoziemcy, o których mowa w ust. 1, są uprawnieni do wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie pobytu uznawanego za legalny, o którym mowa w ust. 1, jeżeli posiadają ważne zezwolenie na pracę lub ważne zezwolenie na pracę sezonową.

3. Cudzoziemcy, o których mowa w ust. 1, są uprawnieni do wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie pobytu uznawanego za legalny, o którym mowa w ust. 1, jeżeli posiadają oświadczenie o powierzeniu wykonywania pracy wpisane do ewidencji oświadczeń na podstawie art. 88z ust. 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, w tym oświadczenie, które zgodnie z art. 15zzq ust. 3 umożliwia wykonywanie pracy w okresie lub okresach nieobjętych oświadczeniem.

Art. 15z². 1. Ważność kart pobytu, których okres ważności, o którym mowa w art. 244 ust. 1 pkt 16 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, upłynął w czasie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, przedłuża się do 30. dnia od dnia odwołania tego ze stanów, który obowiązywał jako ostatni.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, nie wydaje się i nie wymienia kart pobytu.

Art. 15z³. 1. Ważność tymczasowych zaświadczeń tożsamości cudzoziemca, których okres ważności, o którym mowa w art. 55a ust. 2 i 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1666 i 2020 oraz z 2020 r. poz. 322), upłynął w czasie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, przedłuża się do 30. dnia od odwołania tego, ze stanów, który obowiązywał jako ostatni.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, nie wydaje się tymczasowych zaświadczeń tożsamości cudzoziemca.

Art. 15z⁴. Jeżeli w związku z wprowadzeniem przepisów mających na celu zapobieganie oraz zwalczanie chorób zakaźnych u ludzi repatriant nie ma możliwości opuszczenia ośrodka adaptacyjnego dla repatriantów w terminie określonym w decyzji Pełnomocnika Rządu do Spraw Repatriacji, o której mowa w art. 3c ust. 3 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji (Dz. U. z 2019 r. poz. 1472), Pełnomocnik Rządu do Spraw Repatriacji może, na uzasadniony wniosek repatrianta, wydać decyzję o przedłużeniu jego pobytu w ośrodku o kolejny okres, nie dłuższy jednak niż 90 dni.

Art. 15z⁵. 1. Jeżeli na skutek skorzystania przez podmiot powierzający wykonywanie pracy cudzoziemcowi z uprawnień określonych w art. 3, art. 15g ust. 8, art. 15x ust. 1 lub art. 15zf ust. 1 uległy zmianie warunki wykonywania pracy przez cudzoziemca określone w:

- 1) zezwoleniu na pobyt czasowy i pracę,
- 2) zezwoleniu na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji,
- 3) zezwoleniu na pracę,
- 4) zezwoleniu na pracę sezonową,
- 5) oświadczeniu o powierzeniu wykonywania pracy cudzoziemcowi wpisanym do ewidencji oświadczeń na podstawie art. 88z ust. 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy

- cudzoziemiec może wykonywać pracę na tych zmienionych warunkach bez konieczności zmiany zezwolenia, uzyskania nowego zezwolenia lub wpisania nowego oświadczenia o powierzeniu wykonywania pracy cudzoziemcowi do ewidencji oświadczeń.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do warunków wykonywania pracy określonych w zezwoleniach na pobyt czasowy, o których mowa w art. 139a i art. 139o ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, jeżeli z uprawnień określonych w art. 3, art. 15g ust. 8, art. 15x ust. 1 lub art. 15zf ust. 1 korzysta jednostka przyjmująca, o której mowa w art. 3 pkt 5b ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, mająca siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Jeżeli na skutek skorzystania przez jednostkę przyjmującą, o której mowa w art. 3 pkt 5b ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, mającą siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z uprawnień określonych w art. 3, art. 15g ust. 8, art. 15x ust. 1 lub art. 15zf ust. 1 uległy zmianie warunki wykonywania pracy przez cudzoziemca określone w dokumentach załączonych do zawiadomienia, o którym mowa w art. 139n ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, cudzoziemiec może wykonywać pracę na tych zmienionych warunkach.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie stosuje się przepisów art. 134 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.

Art. 15z⁶. 1. Termin ważności kart pobytu członka rodziny obywatela UE, dokumentów potwierdzających prawo stałego pobytu i kart stałego pobytu członka rodziny obywatela UE, który upłynął w czasie stanu

zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonych w związku z COVID-19, przedłuża się do 30. dnia od dnia odwołania tego ze stanów, który obowiązywał jako ostatni.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, nie wydaje się i nie wymienia tych dokumentów.

3. Termin ważności polskich dokumentów tożsamości cudzoziemca, o którym mowa w art. 263 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, i który upłynął w czasie stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonych w związku z COVID-19, przedłuża się do 30. dnia od dnia odwołania tego ze stanów, który obowiązywał jako ostatni.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, nie wydaje się i nie wymienia polskich dokumentów tożsamości cudzoziemca.

5. Termin ważności dokumentów "zgoda na pobyt tolerowany", o którym mowa w art. 276 ust. 1 pkt 11 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, i który upłynął w czasie stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonych w związku z COVID-19, przedłuża się do 30. dnia od dnia odwołania tego ze stanów, który obowiązywał jako ostatni.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 5, nie wydaje się i nie wymienia dokumentów "zgoda na pobyt tolerowany

Art. 15z⁷. 1. Zezwolenie na pracę, o którym mowa w art. 88 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, nie jest wymagane w czasie stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonych w związku z COVID-19 oraz do 30. dnia następującego po odwołaniu tego ze stanów, który obowiązywał jako ostatni, jeżeli cudzoziemiec wykonuje pracę w zakresie podklas działalności określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 90 ust. 9 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz posiadał:

- 1) zezwolenie na pracę, o którym mowa w art. 88 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, ważne po dniu 13 marca 2020 r. lub
- 2) oświadczenie o powierzeniu wykonywania pracy cudzoziemcowi wpisane do ewidencji oświadczeń, w którym przynajmniej jeden dzień okresu pracy określonego w tym oświadczeniu przypada po dniu 13 marca 2020 r.

2. Przepis ust. 1 pkt 1 stosuje się odpowiednio do przedłużenia zezwolenia na pracę oraz przedłużenia zezwolenia na pracę sezonową.

Art. 15z⁸. Jeżeli termin udzielania pomocy socjalnej i opieki medycznej, o której mowa w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonych w związku z COVID-19, termin ten ulega przedłużeniu do upływu 30. dnia następującego po dniu odwołania tego ze stanów, który obowiązywał jako ostatni.

Art. 15z⁹. W przypadku cudzoziemca będącego obywatelem państwa określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 90 ust. 10 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, ubiegającego się o wydanie wizy krajowej na terytorium tego państwa, odstępuje się od wymogu osobistego złożenia dokumentów, o których mowa w ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, w związku z ubieganiem się o tę wizę.

Art. 15za. 1. Do decyzji wydanej na podstawie art. 67a § 1 pkt 1 lub 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, z późn. zm.), dotyczącej podatków stanowiących dochód budżetu państwa, na podstawie wniosku złożonego w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonych w związku z COVID-19 albo w okresie 30 dni następujących po ich odwołaniu, nie stosuje się przepisów art. 57 § 1 i 8 tej ustawy.

1a. W zaświadczeniu, o którym mowa w art. 306e ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, wystawianym w okresie objętym zaniechaniem poboru odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych zgodnie z

przepisami wydanymi na podstawie ust. 2 lub 3, nie uwzględnia się zaległości podatkowych, których zapłata po upływie terminu płatności jest objęta tym zaniechaniem poboru odsetek. Przepis stosuje się odpowiednio do ustalania spełnienia warunku braku istnienia zaległości podatkowych w celu skorzystania ze wsparcia finansowego w ramach programów rządowych.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, zaniechać w całości lub w części poboru odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych, określając w szczególności rodzaj podatku, zakres terytorialny zaniechania, okres, w którym następuje zaniechanie, i grupy obowiązanych, których dotyczy zaniechanie, mając na względzie okres obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego i stanu epidemii w związku z COVID-19 oraz skutki nimi wywołane.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, zaniechać w całości lub w części poboru odsetek za zwłokę od niewpłaconej w terminie daniny solidarnościowej, o której mowa w rozdziale 6a ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1387, z późn. zm.), określając w szczególności zakres terytorialny zaniechania, okres, w którym następuje zaniechanie, i grupy obowiązanych, których dotyczy zaniechanie, mając na względzie okres obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego i stanu epidemii w związku z COVID-19 oraz skutki nimi wywołane.

Art. 15zb. W przypadku odroczenia terminu płatności lub rozłożenia na raty, o którym mowa w art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, dotyczącego należności z tytułu składek należnych za okres od 1 stycznia 2020 r., na podstawie wniosku złożonego w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii albo w okresie 30 dni następujących po ich odwołaniu, nie nalicza się opłaty prolongacyjnej, o której mowa w art. 29 ust. 4.

Art. 15zc. 1. Z przyczyn związanych z przeciwdziałaniem COVID-19, orzeczenie o:

- 1) częściowej niezdolności do pracy,
- 2) całkowitej niezdolności do pracy,
- 3) całkowitej niezdolności do pracy i niezdolności do samodzielnej egzystencji,
- 4) niezdolności do samodzielnej egzystencji

- wydane na czas określony na podstawie odpowiednio przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 53 i 252), ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1455, 1622, 1818 i 2473), ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1205), ustawy z dnia 30 października 2002 r. o zaopatrzeniu z tytułu wypadków lub chorób zawodowych powstałych w szczególnych okolicznościach (Dz. U. z 2013 r. poz. 737 oraz z 2018 r. poz. 2245), ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatanach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dz. U. z 2020 r. poz. 276), ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2020 r. poz. 203 i 252), ustawy z dnia 2 września 1994 r. o świadczeniu pieniężnym i uprawnieniach przysługujących żołnierzom zastępczej służby wojskowej przymusowo zatrudnianym w kopalniach węgla, kamieniołomach, zakładach rud uranu i batalionach budowlanych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1373 oraz z 2019 r. poz. 752), ustawy z dnia 31 lipca 2019 r. o świadczeniu uzupełniającym dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji (Dz. U. poz. 1622, 2473 oraz z 2020 r. poz. 252), którego ważność upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii albo w okresie 30 dni następujących po ich odwołaniu, zachowuje ważność przez okres kolejnych 3 miesięcy od dnia upływu terminu jego ważności, w przypadku złożenia wniosku o ustalenie uprawnień do świadczenia na dalszy okres przed upływem terminu ważności tego orzeczenia.

2. Z przyczyn związanych z przeciwdziałaniem COVID-19 orzeczenie o okolicznościach uzasadniających ustalenie uprawnień do świadczenia rehabilitacyjnego, wydane na podstawie ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, którego ważność upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii albo w okresie 30 dni następujących po ich odwołaniu, zachowuje ważność przez okres kolejnych 3 miesięcy od dnia upływu terminu

ważności tego orzeczenia, jednak nie dłużej niż przez okres, o którym mowa w art. 18 ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, w przypadku złożenia wniosku o ustalenie uprawnień do świadczenia na dalszy okres, przed upływem terminu ważności tego orzeczenia.

3. Prawo do świadczeń uzależnionych od stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji ulega wydłużeniu do końca miesiąca kalendarzowego, w którym upłynie wydłużony zgodnie z ust. 1 termin ważności tego orzeczenia, bez konieczności wydania w tej sprawie decyzji.

4. Na zasadach określonych w ust. 3 wydłużeniu ulega również termin ważności książki inwalidy wojennego (wojskowego), legitymacji osoby represjonowanej, legitymacji emeryta-rencisty oraz emeryta-rencisty wojskowego, wydanej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, jeżeli w dokumencie tym określono termin jego ważności.

5. Zasady określone w ust. 1-3 mają odpowiednie zastosowanie do orzeczeń, których termin ważności upłynął przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, jeśli wniosek o ustalenie uprawnień do świadczenia na dalszy okres został złożony przed upływem terminu ważności tego orzeczenia i nowe orzeczenie nie zostało wydane przed dniem wejścia w życie ustawy.

6. Zasady określone w ust. 1, 3 i 5 mają zastosowanie do orzeczeń wojskowych komisji lekarskich wydanych na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin.

7. Jeżeli w wyniku późniejszego wydania orzeczenia, o którym mowa w ust. 1, okaże się, że w okresie, w którym nastąpiło wydłużenie prawa do świadczenia zgodnie z ust. 3, przysługiwało prawo do tego świadczenia w wyższej wysokości, świadczenie przysługuje w odpowiednio podwyższonej wysokości od miesiąca, w którym powstało prawo do jego podwyższenia.

8. Rada Ministrów może, w celu przeciwdziałania COVID-19, w drodze rozporządzenia, określać dłuższe okresy ważności orzeczeń, niż wskazane w ust. 1 i 2, mając na względzie okres obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii oraz skutki nimi wywołane.

9. W przypadku wydłużenia okresu w trybie ust. 8, przepisy ust. 3-7 stosuje się odpowiednio.

10. W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, od dnia ogłoszenia danego stanu, zawieszają się wykonywanie obowiązków wynikających z przepisu art. 5 ust. 3 pkt 5 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 330, 730 i 1726) w zakresie kierowania z urzędu żołnierzy zawodowych do wojskowej komisji lekarskiej po powrocie do kraju.

11. Po odwołaniu stanu zagrożenia epidemicznego, w przypadku gdy nie zostanie ogłoszony stan epidemii albo po odwołaniu stanu epidemii, należy niezwłocznie podjąć wykonywanie zawieszonych obowiązków, o których mowa w ust. 10, i wykonać je w okresie nie dłuższym niż 90 dni od dnia odwołania danego stanu.

Art. 15zd. 1. Jeżeli ostatni dzień okresu pobytu cudzoziemca na podstawie wizy krajowej przypada w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, ogłoszonego w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2, okres pobytu na podstawie tej wizy oraz okres ważności tej wizy ulega przedłużeniu z mocy prawa do upływu 30. dnia następującego po dniu odwołania tego ze stanów, który obowiązywał jako ostatni.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, w dokumencie podróży cudzoziemca nie umieszcza się nowej naklejki wizowej.

3. Jeżeli ostatni dzień okresu ważności zezwolenia na pobyt czasowy przypada w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, ogłoszonego w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2, okres ważności tego zezwolenia ulega przedłużeniu z mocy prawa do upływu 30. dnia następującego po dniu odwołania tego ze stanów, który obowiązywał jako ostatni.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, nie wydaje się, ani nie wymienia się karty pobytu.

Art. 15ze. 1. W okresie obowiązywania zakazu prowadzenia działalności w obiektach handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² zgodnie z właściwymi przepisami, wygasają wzajemne zobowiązania stron umowy najmu, dzierżawy lub innej podobnej umowy, przez którą dochodzi do oddania do użytkowania powierzchni handlowej (umowy).

2. Uprawniony do używania powierzchni handlowej (uprawniony) powinien złożyć udostępniającemu bezwarunkową i wiążącą ofertę woli przedłużenia obowiązywania umowy na dotychczasowych warunkach o okres obowiązywania zakazu przedłużony o sześć miesięcy; oferta powinna być złożona w okresie trzech miesięcy od dnia zniesienia zakazu. Postanowienia ust. 1 przestają wiązać oddającego z chwilą bezskutecznego upływu na złożenie oferty.
3. Postanowienia ust. 1 wchodzi w życie od dnia zakazu, a postanowienie ust. 2 od dnia zniesienia zakazu.
4. Postanowienia ust. 1-3 nie uchybiają właściwym przepisom ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny regulującym stosunki zobowiązaniowe stron w stanach, w których wprowadzane są ograniczenia prawne swobody działalności gospodarczej.

Art. 15zf. 1. U pracodawcy, u którego wystąpił spadek obrotów gospodarczych w następstwie wystąpienia COVID-19 i który nie zalega w regulowaniu zobowiązań podatkowych, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Pracy lub Fundusz Solidarnościowy do końca trzeciego kwartału 2019 r" dopuszczalne jest:

- 1) ograniczenie nieprzerwanego odpoczynku, o którym mowa w art. 132 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy, do nie mniej niż 8 godzin, i nieprzerwanego odpoczynku, o którym mowa w art. 133 § 1 tej ustawy, do nie mniej niż 32 godzin, obejmującego co najmniej 8 godzin nieprzerwanego odpoczynku dobowego;
- 2) zawarcie porozumienia o wprowadzeniu systemu równoważnego czasu pracy, w którym jest dopuszczalne przedłużenie dobowego wymiaru czasu pracy, nie więcej jednak niż do 12 godzin, w okresie rozliczeniowym nieprzekraczającym 12 miesięcy. Przedłużony dobowy wymiar czasu pracy jest równoważony krótszym dobowym wymiarem czasu pracy w niektórych dniach lub dniami wolnymi od pracy;
- 3) zawarcie porozumienia o stosowaniu mniej korzystnych warunków zatrudnienia pracowników niż wynikające z umów o pracę zawartych z tymi pracownikami, w zakresie i przez czas ustalone w porozumieniu.

2. Przez spadek obrotów gospodarczych, o którym mowa w ust. 1, rozumie się spadek sprzedaży towarów lub usług, w ujęciu ilościowym lub wartościowym:

- 1) nie mniej niż o 15%, obliczony jako stosunek łącznych obrotów w ciągu dowolnie wskazanych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych, przypadających w okresie po dniu 1 stycznia 2020 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, w porównaniu do łącznych obrotów z analogicznych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych roku poprzedniego; za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy dwumiesięczny okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego lub
- 2) nie mniej niż 25%, obliczony jako stosunek obrotów z dowolnie wskazanego miesiąca kalendarzowego, przypadającego po dniu 1 stycznia 2020 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, w porównaniu do obrotów z miesiąca poprzedniego; za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, w zakresie odpoczynku, o którym mowa w art. 132 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy, pracownikowi przysługuje równoważny okres odpoczynku w wymiarze różnicy między 11 godzinami a liczbą godzin krótszego wykorzystanego przez pracownika okresu odpoczynku. Równoważnego okresu odpoczynku pracodawca udziela pracownikowi w okresie nie dłuższym niż 8 tygodni.

4. Porozumienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, a także porozumienie, o którym mowa w pkt 3, zawiera pracodawca oraz:

- 1) organizacje związkowe reprezentatywne w rozumieniu art. 25³ ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych, z których każda zrzesza co najmniej 5% pracowników zatrudnionych u pracodawcy, albo
 - 2) organizacje związkowe reprezentatywne w rozumieniu art. 25³ ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych - jeżeli u pracodawcy nie działają reprezentatywne zakładowe organizacje związkowe zrzeszające co najmniej 5% pracowników zatrudnionych u pracodawcy, albo
 - 3) zakładowa organizacja związkowa - jeżeli u pracodawcy działa jedna organizacja związkowa, albo
 - 4) przedstawiciele pracowników, wyłonieni w trybie przyjętym u danego pracodawcy - jeżeli u pracodawcy nie działa zakładowa organizacja związkowa; w przypadku trudności w przeprowadzeniu wyborów przedstawicieli pracowników z powodu COVID-19, w szczególności wywołanych nieobecnością pracowników, trwającym przestojem lub wykonywaniem przez część pracowników pracy zdalnej, porozumienie to może być zawarte z przedstawicielami pracowników wybranymi przez pracowników uprzednio dla innych celów przewidzianych w przepisach prawa pracy.
5. Pracodawca przekazuje kopię porozumienia właściwemu okręgowemu inspektorowi pracy w terminie 5 dni roboczych od dnia zawarcia porozumienia. W przypadku gdy pracownicy zatrudnieni u pracodawcy byli objęci ponadzakładowym układem zbiorowym pracy, okręgowy inspektor pracy przekazuje informacje o porozumieniu w sprawie wprowadzenia systemu równoważnego czasu pracy lub o stosowaniu mniej korzystnych warunków zatrudnienia pracowników niż wynikające z umów o pracę zawartych z tymi pracownikami, do rejestru ponadzakładowych układów pracy.
6. W zakresie i przez czas określony w porozumieniu w sprawie wprowadzenia systemu równoważnego czasu pracy lub o stosowaniu mniej korzystnych warunków zatrudnienia pracowników niż wynikające z umów o pracę zawartych z tymi pracownikami nie stosuje się wynikających z ponadzakładowego układu zbiorowego pracy oraz z zakładowego układu zbiorowego pracy warunków umów o pracę i innych aktów stanowiących podstawę nawiązania stosunku pracy.
7. Wymogu, o którym mowa w ust. 1, w zakresie niezalegania w regulowaniu zobowiązań podatkowych, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Pracy lub Fundusz Solidarnościowy, nie stosuje się do pracodawcy będącego przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców w przypadku, gdy:
- 1) zadłużony przedsiębiorca zawarł umowę z Zakładem Ubezpieczeń Społecznych lub otrzymał decyzję urzędu skarbowego w sprawie spłaty zadłużenia i terminowo opłaca raty lub korzysta z odroczenia terminu płatności albo
 - 2) zaleganie w regulowaniu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub Fundusz Pracy powstało w okresie spadku obrotów gospodarczych, o którym mowa w ust. 1, a przedsiębiorca dołączył do wniosku o przyznanie świadczeń plan spłaty zadłużenia uprawdopodobniający poprawę kondycji finansowej przedsiębiorcy i pełną spłatę zaległości w regulowaniu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub Fundusz Pracy, wraz z kopią wniosku do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o rozłożenie na raty należności z tytułu tych składek lub o odroczenie płatności tych składek.

Art. 15zg. 1. Do okresu dopłat, o których mowa w art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o finansowym wsparciu rodzin i innych osób w nabywaniu własnego mieszkania (Dz. U. z 2019 r. poz. 1011 oraz z 2020 r. poz. 471), nie wlicza się okresu karencji w spłacie rat kapitałowych lub odsetek od kredytu preferencyjnego, jeżeli karencja ta nastąpiła na wniosek kredytobiorcy złożony w związku z wystąpieniem stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

2. W okresie karencji w spłacie rat kapitałowych lub odsetek od kredytu preferencyjnego odsetki podlegają kapitalizacji.

Art. 15zh. 1. W celu realizacji zadań związanych z przeciwdziałaniem COVID-19 w planie finansowym:

- 1) agencji wykonawczej mogą być dokonywane zmiany przychodów i kosztów mimo niespełnienia wymogów określonych w art. 21 ust. 4-6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych oraz innych przepisach regulujących zmianę planów finansowych tych jednostek;
- 2) instytucji gospodarki budżetowej mogą być dokonywane zmiany przychodów lub kosztów w trakcie roku budżetowego mimo niespełnienia wymogów określonych w art. 24 ust. 5 i 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych oraz innych przepisach regulujących zmianę planów finansowych tych jednostek;
- 3) państwowego funduszu celowego mogą być dokonywane zmiany mimo niespełnienia wymogów określonych w art. 29 ust. 9-12 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych oraz innych przepisach regulujących zmianę planów finansowych tych jednostek.

2. W celu realizacji zadań związanych z przeciwdziałaniem COVID-19 ujęte w rocznych planach finansowych jednostek sektora finansów publicznych koszty mogą ulec zwiększeniu mimo niespełnienia wymogów określonych w art. 52 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych oraz innych przepisach regulujących zwiększenie kosztów tych jednostek.

3. O zmianach, o których mowa w ust. 1, informuje się niezwłocznie Ministra Finansów.

Art. 15zi. W celu realizacji zadań związanych z przeciwdziałaniem COVID-19:

- 1) łączna kwota dotacji przyznanych w kolejnych latach na dofinansowanie inwestycji realizowanej przez jednostkę niezaliczoną do sektora finansów publicznych, o której mowa w art. 132 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych oraz w przepisach odrębnych, może wynosić do 100% planowanej wartości kosztorysowej inwestycji;
- 2) przepisu art. 155 ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych nie stosuje się;
- 3) nie obowiązują terminy określone w art. 170 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych w przypadku finansowania lub dofinansowania zadań realizowanych przez jednostki samorządu terytorialnego;
- 4) przeniesienia polegające na zmniejszeniu lub zwiększeniu wydatków mogą być dokonywane mimo niespełnienia wymogów określonych w art. 171 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych. O przeniesieniach wydatków dysponenci części budżetowych informują niezwłocznie Ministra Finansów;
- 5) przepisu art. 173 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych nie stosuje się;
- 6) Minister Finansów, na polecenie Prezesa Rady Ministrów, utworzy nową rezerwę celową i przeniesie do tej rezerwy kwoty wydatków zablokowane na podstawie art. 177 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych. Utworzenie przez Ministra Finansów nowej rezerwy celowej nie wymaga uzyskania opinii sejmowej komisji właściwej do spraw budżetu. Przepisu art. 177 ust. 7 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych nie stosuje się;
- 7) przepisu art. 177 ust. 8 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych nie stosuje się;
- 8) wydanie rozporządzenia, o którym mowa w art. 179 ust. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, nie wymaga uzyskania opinii sejmowej komisji właściwej do spraw budżetu;
- 9) dotacje z budżetu państwa na dofinansowanie zadań, o których mowa w art. 42 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 23 i 374) oraz w przepisach odrębnych, mogą być udzielane do wysokości 100% planowanych wydatków jednostki samorządu terytorialnego na realizację danego zadania;
- 10) wynagrodzenia mogą być wypłacane ponad kwoty wynagrodzeń ustalone zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 2288 oraz z 2020 r. poz. 278);
- 11) przeniesienia wydatków, o których mowa w art. 171 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, mogą zwiększać planowane wydatki na wynagrodzenia po uzyskaniu zgody Ministra Finansów.

Art. 15zj. W związku z realizacją zadań związanych z przeciwdziałaniem COVID-19 zatwierdzenie rozliczenia dotacji w zakresie rzeczowym i finansowym, o którym mowa w art. 152 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, powinno nastąpić w terminie 60 dni od dnia jego przedstawienia, a w przypadku dotacji na realizację zadania za granicą - 120 dni od dnia jego przedstawienia.

Art. 15zk. 1. W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii czynności, o których mowa w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 210 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, w przypadku których przepis określa termin ich dokonania, są dokonywane niezwłocznie, nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia, o którym mowa w tych przepisach.
2. Terminy określone w przepisach, o których mowa w ust. 1, nie wiążą podmiotów obowiązanych do ich zachowania do dnia zakończenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

Art. 15zl. W przypadku wystąpienia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii skutkującego niemożnością przekazania przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych informacji, o której mowa w art. 33 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego, informacja ta może być przekazana w terminie późniejszym, niezwłocznie po ustaniu okoliczności uniemożliwiających realizację tego obowiązku, nie później niż w terminie 14 dni od zakończenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

Art. 15zm. 1. Prezes Rady Ministrów w celu finansowania zadań związanych z przeciwdziałaniem COVID-19 może wydać Ministrowi Finansów wiążące polecenia zmiany przeznaczenia rezerwy celowej wraz ze wskazaniem jej pozycji i kwoty.

2. Zmiana przez Ministra Finansów przeznaczenia rezerwy celowej nie wymaga uzyskania opinii sejmowej komisji właściwej do spraw budżetu.

3. Zmiana przeznaczenia rezerwy celowej może zostać dokonana do końca roku budżetowego.

Art. 15zn. W celu zapewnienia prawidłowej realizacji zadań związanych z przeciwdziałaniem COVID-19 wójt (burmistrz, prezydent miasta), zarząd powiatu lub zarząd województwa może:

- 1) dokonać zmian w planie dochodów i wydatków budżetu jednostki samorządu terytorialnego, w tym dokonać przeniesień wydatków między działami klasyfikacji budżetowej;
- 2) dokonać czynności, o których mowa w art. 258 ust. 1 pkt 2-4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych;
- 3) dokonać zmian w wieloletniej prognozie finansowej oraz w planie wydatków budżetu jednostki samorządu terytorialnego związanych z wprowadzeniem nowych inwestycji lub zakupów inwestycyjnych przez jednostkę, o ile zmiana ta nie pogorszy wyniku budżetu tej jednostki;
- 4) dokonać zmiany przeznaczenia rezerwy celowej utworzonej w budżecie jednostki samorządu terytorialnego bez uzyskania opinii komisji właściwej do spraw budżetu organu stanowiącego tej jednostki. Przepisu art. 259 ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych nie stosuje się;
- 5) stworzyć nową rezerwę celową bez uzyskania opinii komisji właściwej do spraw budżetu organu stanowiącego tej jednostki, przenosząc do niej zablokowane kwoty wydatków na podstawie art. 260 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych. Przepisów art. 259 ust. 3 i art. 260 ust. 4 tej ustawy nie stosuje się;
- 6) dokonać zmiany limitu zobowiązań z tytułu zaciągniętych kredytów i pożyczek oraz emitowanych papierów wartościowych, o których mowa w art. 89 ust. 1 i art. 90 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, polegających na zwiększeniu limitu zobowiązań, o których mowa w art. 89 ust. 1 pkt 1 tej ustawy.

Art. 15zo. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii i związanego z tym ryzyka istotnego naruszenia terminów i warunków realizacji zadań jednostek samorządu terytorialnego:

- 1) wójt (burmistrz, prezydent miasta), zarząd powiatu lub zarząd województwa może dokonać zmian i czynności, o których mowa w art. 15zn pkt 1 i 2,
- 2) zaciągnięcie lub wyemitowanie przez jednostkę samorządu terytorialnego zobowiązań, o których mowa w art. 91 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, nie wymaga uzyskania opinii regionalnej izby obrachunkowej o możliwości spłaty zobowiązań, o ile zobowiązania te były przewidziane w prognozie kwoty długu i jednostka uzyskała pozytywną opinię regionalnej izby obrachunkowej o tej prognozie

- do odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

Art. 15zp. 1. Przedsiębiorca prowadzący działalność związaną z organizacją wystaw i kongresów, w tym z udostępnianiem pomieszczeń i powierzchni na imprezy targowe, szkolenia, konferencje lub egzaminy, a także prowadzący działalność kulturalną, rozrywkową, rekreacyjną i sportową lub organizujący wystawy tematyczne lub imprezy plenerowe w przypadku rozwiązania umowy z klientem, w tym na świadczenie usług dodatkowych związanych z udostępnieniem powierzchni lub pomieszczeń, które to rozwiązanie umowy pozostaje w bezpośrednim związku z negatywnymi skutkami COVID-19, jest zobowiązany zwrócić wpłacone mu przez klienta środki w terminie 180 dni od dnia skutecznego rozwiązania umowy.

2. Rozwiązanie umowy, o którym mowa w ust. 1, nie jest skuteczne w przypadku wyrażenia przez klienta zgody na otrzymanie w zamian od przedsiębiorcy vouchera do realizacji na poczet przyszłych wydarzeń w obszarze działalności przedsiębiorcy w ciągu roku od dnia, w którym miało się odbyć wydarzenie, za które klient wniósł zapłatę.

3. Wartość vouchera, o którym mowa w ust. 2, nie może być niższa niż kwota wpłacona na poczet realizacji dotychczasowej umowy przez klienta.

4. Przepisy ust. 1-3 stosuje się odpowiednio do przedsiębiorcy lub rolnika świadczącego usługi hotelarskie w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach hotelarskich oraz usługach pilotów wycieczek i przewodników turystycznych.

Art. 15zq. 1. Osobie:

1) prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców lub innych przepisów szczególnych, zwanej dalej "osobą prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą",

2) wykonującej umowę agencyjną, umowę zlecenia, inną umowę o świadczenie usług, do której zgodnie z ustawą z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny stosuje się przepisy dotyczące zlecenia albo umowę o dzieło, zwane dalej "umową cywilnoprawną"

- przysługuje świadczenie postojowe, jeżeli nie podlega ubezpieczeniom społecznym z innego tytułu.

2. Świadczenie postojowe przysługuje osobom zamieszkującym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli są:

1) obywatelami Rzeczypospolitej Polskiej lub

2) posiadającymi prawo pobytu lub prawo stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, lub

3) cudzoziemcami legalnie przebywającymi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Świadczenie postojowe przysługuje, gdy w następstwie wystąpienia COVID-19 doszło do przestoju w prowadzeniu działalności, odpowiednio przez osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą albo przez zleceniodawcę lub zamawiającego, z którymi została zawarta umowa cywilnoprawna.

4. Osobie prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą świadczenie postojowe przysługuje, jeżeli rozpoczęła prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej przed dniem 1 kwietnia 2020 r. i:

1) nie zawiesiła prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej oraz jeżeli przychód z prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób

fizycznych uzyskany w miesiącu poprzedzającym miesiąc złożenia wniosku o świadczenie postojowe był o co najmniej 15% niższy od przychodu uzyskanego w miesiącu poprzedzającym ten miesiąc;

2) zawiesiła prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej po dniu 31 stycznia 2020 r.

5. Osobie wykonującej umowę cywilnoprawną świadczenie postojowe przysługuje jeżeli:

1) umowa cywilnoprawna została zawarta przed dniem 1 kwietnia 2020 r.

2) przychód z umowy cywilnoprawnej w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych uzyskany w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym został złożony wniosek o świadczenie postojowe, nie był wyższy od 300% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującego na dzień złożenia wniosku.

6. Wymogów, o których mowa w ust. 4, nie stosuje się do osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą, do której mają zastosowanie przepisy dotyczące zryczałtowanego podatku dochodowego w formie karty podatkowej i która korzystała ze zwolnienia sprzedaży od podatku od towarów i usług na podstawie art. 113 ust. 1 i 9 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2020 r. poz. 106).

Art. 15zr. 1. Świadczenie postojowe przysługuje w wysokości 80% kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalanego na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, obowiązującego w 2020 r. nie więcej niż trzykrotnie, z zastrzeżeniem ust. 2 i 4.

2. W przypadku gdy suma przychodów z umów cywilnoprawnych w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych uzyskana w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym został złożony wniosek o świadczenie postojowe wynosi mniej niż 50% kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w 2020 r. świadczenie postojowe przysługuje w wysokości sumy wynagrodzeń z tytułu wykonywania tych umów cywilnoprawnych.

3. Osobie prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą, o której mowa w art. 15zq ust. 6, świadczenie postojowe przysługuje w wysokości 50% kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalanego na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, obowiązującego w 2020 r. nie więcej niż trzykrotnie.

4. W przypadku zbiegu praw do więcej niż jednego świadczenia postojowego przysługuje jedno świadczenie postojowe.

Art. 15zs. 1. Ustalenie prawa do świadczenia postojowego następuje na wniosek osoby, o której mowa w art. 15zq ust. 1, zwanej dalej "osobą uprawnioną", składany do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

2. W przypadku osoby wykonującej umowę cywilnoprawną wniosek, o którym mowa w ust. 1, składany jest za pośrednictwem odpowiednio zleceniodawcy lub zamawiającego.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

1) dane osoby uprawnionej:

a) imię i nazwisko,

b) numer PESEL, a jeżeli nie nadano tego numeru, serię i numer dowodu osobistego albo paszportu - w przypadku osób, o których mowa w art. 15zq ust. 1 pkt 2,

c) numer NIP, a jeżeli nie nadano tego numeru, numery PESEL i REGON w przypadku osób, o których mowa w art. 15zq ust. 1 pkt 1,

d) adres do korespondencji w przypadku osób, o których mowa w art. 15zq ust. 1 pkt 2,

e) nazwę skróconą płatnika składek w przypadku osób, o których mowa w art. 15zq ust. 1 pkt 1;

2) wskazanie rachunku płatniczego osoby uprawnionej prowadzonego w kraju lub wydanego w kraju instrumentu płatniczego;

3) dane odpowiednio zleceniodawcy albo zamawiającego za pośrednictwem którego składany jest wniosek:

a) imię i nazwisko, nazwę skróconą,

b) numer NIP, a jeżeli nie nadano tego numeru - numery PESEL i REGON,

c) adres do korespondencji;

4) oświadczenie osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą potwierdzające:

a) (uchylona),

- b) przestój w prowadzeniu działalności, o którym mowa w art. 15zq ust. 3,
 - c) uzyskanie w miesiącu poprzedzającym miesiąc złożenia wniosku o świadczenie postojowe przychodu o co najmniej 15% niższego od przychodu uzyskanego w miesiącu poprzedzającym ten miesiąc, jeżeli nie zawiesiła prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej;
- 5) inne informacje niezbędne do ustalenia prawa do świadczenia postojowego;
- 6) podpis wnioskodawcy.
4. Odpowiednio zleceniodawca lub zamawiający załącza do wniosku, o którym mowa w ust. 1:
- 1) oświadczenie potwierdzające:
 - a) niedojście do skutku lub ograniczenie wykonywania umowy cywilnoprawnej z powodu przestoju w prowadzeniu działalności, o którym mowa w art. 15zq ust. 3,
 - b) datę zawarcia i wysokość wynagrodzenia z tytułu umowy cywilnoprawnej,
 - c) uzyskanie przez osobę wykonującą umowę cywilnoprawną w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym został złożony wniosek o świadczenie postojowe, przychodu nie wyższego niż 300% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującego na dzień złożenia wniosku,
 - d) otrzymanie oświadczenia od osoby wykonującej umowę cywilnoprawną, że nie podlega ubezpieczeniom społecznym z innego tytułu oraz o wysokości uzyskanych przychodów z innych umów cywilnoprawnych;
 - 2) kopię umów cywilnoprawnych.
5. Oświadczenia, o których mowa w ust. 3 pkt 4 i ust. 4, osoba uprawniona, zleceniodawca lub zamawiający składa pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. W oświadczeniu jest zawarta klauzula następującej treści: "Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.". Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.
6. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może być złożony w formie dokumentu papierowego albo elektronicznego opatrzonego kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym, za pomocą profilu informacyjnego utworzonego w systemie teleinformatycznym udostępnionym przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych.
7. Wnioski o świadczenie postojowe mogą być złożone do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych najpóźniej w terminie 3 miesięcy od miesiąca, w którym został zniesiony ogłoszony stan epidemii.

Art. 15zt. Rada Ministrów może, w celu przeciwdziałania COVID-19, w drodze rozporządzenia, przyznać ponowną wypłatę świadczenia postojowego, o którym mowa w art. 15zq, dla osób, które otrzymały to świadczenie na podstawie art. 15zu, mając na względzie okres obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii oraz skutki nimi wywołane.

Art. 15zu. 1. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wypłaca świadczenie postojowe niezwłocznie po wyjaśnieniu ostatniej okoliczności niezbędnej do jego przyznania.

2. Wypłata świadczenia postojowego następuje w formie bezgotówkowej na wskazany rachunek płatniczy osoby uprawnionej prowadzony w kraju lub wydany w kraju instrument płatniczy w rozumieniu ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2019 r. poz. 659, 730 i 1495).

3. Ze świadczenia postojowego nie dokonuje się potrąceń i egzekucji.

4. Banki, na pisemne żądanie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych albo przekazane z użyciem środków komunikacji elektronicznej, są zobowiązane do sporządzania i przekazywania informacji dotyczących numerów rachunków bankowych osób uprawnionych do wypłaty świadczenia postojowego oraz przekazywania danych umożliwiających identyfikację posiadaczy tych rachunków.

Art. 15zua. 1. Świadczenie postojowe może zostać przyznane ponownie, na podstawie oświadczenia osoby uprawnionej, której wypłacono świadczenie postojowe, o którym mowa w art. 15zu ust. 1.

2. Wypłata po raz kolejny świadczenia postojowego może zostać dokonana nie wcześniej niż w miesiącu następującym po miesiącu wypłaty świadczenia postojowego, o którym mowa w art. 15zu ust. 1.
3. Warunkiem przyznania kolejnego świadczenia postojowego jest wykazanie w oświadczeniu, że sytuacja materialna wykazana we wniosku, o którym mowa w art. 15zs, nie uległa poprawie.

Art. 15zv. 1. Odmowa prawa do świadczenia postojowego następuje w drodze decyzji.

2. Od decyzji o odmowie prawa do świadczenia postojowego, o której mowa w ust. 1, przysługuje odwołanie do właściwego sądu w terminie i według zasad określonych w przepisach ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1460, z późn. zm.) dla postępowań w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych. Przepisy art. 83 ust. 5-7 i art. 83a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych stosuje się odpowiednio.

Art. 15zw. 1. Świadczenie postojowe, o którym mowa w art. 15zq, oraz koszty obsługi wypłaty tego świadczenia są finansowane z Funduszu Pracy.

2. Koszty obsługi, o których mowa w ust. 1, wynoszą 0,5% kwoty przeznaczonej na wypłatę świadczenia postojowego.
3. Minister właściwy do spraw pracy, na wniosek Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, przekazuje w roku 2020 na wyodrębniony rachunek bankowy Zakładu Ubezpieczeń Społecznych środki Funduszu Pracy na wypłatę świadczenia postojowego oraz kosztów obsługi wypłaty tego świadczenia.
4. W celu zapewnienia finansowania zadań, o których mowa w ust. 1 i 2, minister właściwy do spraw pracy dokonuje zmian w planie finansowym Funduszu Pracy polegających na zwiększeniu na ten cel kosztów Funduszu i odpowiednim zmniejszeniu stanu środków Funduszu na koniec roku budżetowego.

Art. 15zx. 1. Osoba, która pobrała nienależnie świadczenie postojowe, jest obowiązana do jego zwrotu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, w wysokości i na zasadach określonych przepisami prawa cywilnego.

2. Za nienależnie pobrane świadczenie postojowe uważa się świadczenie:

- 1) przyznane lub wypłacone na podstawie fałszywych oświadczeń lub dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzenia w błąd przez osobę pobierającą świadczenie lub odpowiednio zleciennodawcę lub zamawiającego;
- 2) wypłacone osobie innej niż osoba uprawniona, z przyczyn niezależnych od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

3. Odsetki, o których mowa w ust. 1, są naliczane od pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu wypłaty świadczenia postojowego do dnia zwrotu.

4. Decyzji zobowiązującej do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia postojowego nie wydaje się później niż w terminie 5 lat od dnia, w którym wypłacono nienależne świadczenie postojowe.

5. Kwota nienależnie pobranego świadczenia postojowego ustalona prawomocną decyzją oraz kwoty odsetek i kosztów upomnienia ulegają przedawnieniu z upływem 3 lat, licząc od dnia, w którym decyzja o ustaleniu i zwrocie nienależnie pobranego świadczenia stała się prawomocna.

6. Kwota nienależnie pobranego świadczenia postojowego ustalona prawomocną decyzją oraz kwoty odsetek i kosztów upomnienia podlegają potrąceniu z wypłacanych świadczeń z ubezpieczeń społecznych, a jeżeli prawo do świadczeń nie istnieje - ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

7. Kwoty nienależnie pobranego świadczenia postojowego podlegają zwrotowi łącznie z odsetkami, o których mowa w ust. 1, na rachunek bankowy wskazany przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

Art. 15zy. 1. Zakład Ubezpieczeń Społecznych informuje Szefa Krajowej Administracji Skarbowej o wysokości przychodu wykazanego we wniosku, o którym mowa w art. 15zs ust. 1.

2. Szef Krajowej Administracji Skarbowej informuje Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o rozbieżnościach pomiędzy przychodem wykazanym we wniosku, o którym mowa w art. 15zs ust. 1, a przychodem wykazanym dla celów podatkowych.

3. Wymiana informacji, o których mowa w ust. 1 i 2, następuje w formie elektronicznej.

Art. 15zz. Zakład Ubezpieczeń Społecznych jest uprawniony do pozyskiwania i przetwarzania danych osobowych w zakresie niezbędnym do przyznawania, ustania prawa do świadczenia postojowego i wypłacania tego świadczenia.

Art. 15zza. Do zamówień na usługi lub dostawy udzielane przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w związku z realizacją zadań związanych z ustalaniem prawa lub wypłatą świadczenia postojowego nie stosuje się przepisów o zamówieniach publicznych.

Art. 15zzb. 1. Starosta może, na podstawie zawartej umowy, przyznać przedsiębiorcy w rozumieniu art. 4 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców dofinansowanie części kosztów wynagrodzeń pracowników w rozumieniu art. 15g ust. 4 zdanie pierwsze oraz należnych od tych wynagrodzeń składek na ubezpieczenia społeczne w przypadku spadku obrotów gospodarczych w następstwie wystąpienia COVID-19.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do osób zatrudnionych na podstawie umowy o pracę nakładczą lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z ustawą z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, albo które wykonują pracę zarobkową na podstawie innej niż stosunek pracy na rzecz pracodawcy będącego rolniczą spółdzielnią produkcyjną lub inną spółdzielnią zajmującą się produkcją rolną, jeżeli z tego tytułu podlega obowiązkowi ubezpieczeń: emerytalnemu i rentowemu, z wyjątkiem pomocy domowej zatrudnionej przez osobę fizyczną.

3. Przez spadek obrotów gospodarczych rozumie się zmniejszenie sprzedaży towarów lub usług w ujęciu ilościowym lub wartościowym obliczone jako stosunek łącznych obrotów w ciągu dowolnie wskazanych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych, przypadających w okresie po dniu 1 stycznia 2020 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku o przyznanie dofinansowania, w porównaniu do łącznych obrotów z analogicznych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych roku poprzedniego; za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy dwumiesięczny okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego.

4. Dofinansowanie, o którym mowa w ust. 1, w przypadku spadku obrotów o:

1) co najmniej 30% - może być przyznane w wysokości nieprzekraczającej kwoty stanowiącej sumę 50% wynagrodzeń poszczególnych pracowników objętych wnioskiem o dofinansowanie wraz ze składkami na ubezpieczenia społeczne należnymi od tych wynagrodzeń, jednak nie więcej niż 50% kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę w rozumieniu ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, zwanego dalej "minimalnym wynagrodzeniem", powiększonego o składki na ubezpieczenia społeczne od pracodawcy w odniesieniu do każdego pracownika;

2) co najmniej 50% - może być przyznane w wysokości nieprzekraczającej kwoty stanowiącej sumę 70% wynagrodzeń poszczególnych pracowników objętych wnioskiem o dofinansowanie wraz ze składkami na ubezpieczenia społeczne należnymi od tych wynagrodzeń, jednak nie więcej niż 70% kwoty minimalnego wynagrodzenia, powiększonego o składki na ubezpieczenia społeczne od pracodawcy, w odniesieniu do każdego pracownika;

3) co najmniej 80% - może być przyznane w wysokości nieprzekraczającej kwoty stanowiącej sumę 90% wynagrodzeń poszczególnych pracowników objętych wnioskiem o dofinansowanie wraz ze składkami na ubezpieczenia społeczne należnymi od tych wynagrodzeń, jednak nie więcej niż 90% kwoty minimalnego wynagrodzenia, powiększonego o składki na ubezpieczenia społeczne od pracodawcy, w odniesieniu do każdego pracownika.

5. Dofinansowanie, o którym mowa w ust. 1, może być przyznane mikroprzedsiębiorcom, małym oraz średnim przedsiębiorcom w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców na okres nie dłuższy niż 3 miesiące, przypadające od miesiąca złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 10.

6. Rada Ministrów może, w celu przeciwdziałania COVID-19, w drodze rozporządzenia, przedłużyć okres, o którym mowa w ust. 5, mając na względzie okres obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii oraz skutki nimi wywołane.

7. Dofinansowanie jest wypłacane w okresach miesięcznych, po złożeniu przez przedsiębiorcę oświadczenia o zatrudnieniu w danym miesiącu pracowników objętych umową, o której mowa w ust. 1, oraz kosztach wynagrodzeń każdego z tych pracowników i należnych od tych wynagrodzeń składek na ubezpieczenia społeczne, według stanu na ostatni dzień miesiąca, za który dofinansowanie jest wypłacane.
8. Przedsiębiorca jest obowiązany do utrzymania w zatrudnieniu pracowników objętych umową, o której mowa w ust. 1, przez okres, na który przyznane zostało dofinansowanie.
9. W przypadku niedotrzymania warunku, o którym mowa w ust. 8, przedsiębiorca zwraca dofinansowanie bez odsetek, proporcjonalnie do okresu nieutrzymania w zatrudnieniu pracownika, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty.
10. Wniosek o dofinansowanie przedsiębiorca składa do powiatowego urzędu pracy właściwego ze względu na swoją siedzibę lub miejsce wykonywania pracy przez pracowników w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia naboru przez dyrektora powiatowego urzędu pracy. We wniosku o przyznanie dofinansowania przedsiębiorca oświadcza o:
- 1) wystąpieniu u przedsiębiorcy spadku obrotów gospodarczych w wysokości, o której mowa w ust. 4, w związku z zaistnieniem okoliczności, o których mowa w ust. 1;
 - 2) braku przesłanek do ogłoszenia upadłości przedsiębiorcy, o których mowa w art. 11 lub art. 13 ust. 3 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe;
 - 3) niezaleganiu w regulowaniu zobowiązań podatkowych, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Pracy lub Fundusz Solidarnościowy do końca trzeciego kwartału 2019 r.;
 - 4) posiadaniu statusu mikroprzedsiębiorcy, małego albo średniego przedsiębiorcy;
 - 5) zatrudnieniu pracowników objętych wnioskiem;
 - 6) wysokości wynagrodzenia każdego z pracowników objętych wnioskiem i należnych od tego wynagrodzenia składek na ubezpieczenia społeczne;
 - 7) numerze rachunku bankowego albo numerze rachunku prowadzonego w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej właściwego dla prowadzonej działalności gospodarczej.
11. Oświadczenia, o których mowa w ust. 7 i 10, są składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: "Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.". Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.
12. Przedsiębiorca nie może otrzymać dofinansowania w części, w której te same koszty zostały albo zostaną sfinansowane z innych środków publicznych.

Art. 15zcc. 1. Starosta może, na podstawie zawartej umowy, przyznać przedsiębiorcy będącemu osobą fizyczną niezatrudniającemu pracowników, dofinansowanie części kosztów prowadzenia działalności gospodarczej w przypadku spadku obrotów gospodarczych w następstwie wystąpienia COVID-19.

2. Przez spadek obrotów gospodarczych rozumie się zmniejszenie sprzedaży towarów lub usług w ujęciu ilościowym lub wartościowym obliczone jako stosunek łącznych obrotów w ciągu dowolnie wskazanych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych, przypadających w okresie po dniu 1 stycznia 2020 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku o przyznanie dofinansowania, w porównaniu do łącznych obrotów z analogicznych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych roku poprzedniego; za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy dwumiesięczny okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego.

3. Dofinansowanie, o którym mowa w ust. 1, w przypadku spadku obrotów o:

- 1) co najmniej 30% - może być przyznane w wysokości 50% kwoty minimalnego wynagrodzenia miesięcznie,
- 2) co najmniej 50% - może być przyznane w wysokości 70% kwoty minimalnego wynagrodzenia miesięcznie,

- 3) co najmniej 80% - może być przyznane w wysokości 90% kwoty minimalnego wynagrodzenia miesięcznie
- na okres nie dłuższy niż 3 miesiące, przypadające od miesiąca złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 8.
4. Rada Ministrów może, w celu przeciwdziałania COVID-19, w drodze rozporządzenia, przedłużyć okres, o którym mowa w ust. 3, mając na względzie okres obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii oraz skutki nimi wywołane.
5. Dofinansowanie, o którym mowa w ust. 3, jest wypłacane w okresach miesięcznych.
6. Przedsiębiorca jest obowiązany do prowadzenia działalności gospodarczej przez okres, na który przyznane zostało dofinansowanie.
7. W przypadku nieprowadzenia działalności gospodarczej przez okres, o którym mowa w ust. 6, przedsiębiorca jest obowiązany do zwrotu otrzymanego dofinansowania bez odsetek, proporcjonalnie do okresu nieprowadzenia działalności gospodarczej, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty.
8. Wniosek o dofinansowanie przedsiębiorca składa do powiatowego urzędu pracy właściwego ze względu na miejsce prowadzenia działalności gospodarczej w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia naboru przez dyrektora powiatowego urzędu pracy. We wniosku o przyznanie dofinansowania przedsiębiorca oświadcza o:
- 1) wystąpieniu u przedsiębiorcy spadku obrotów gospodarczych w wysokości, o której mowa w ust. 3, w związku z zaistnieniem okoliczności, o których mowa w ust. 1;
 - 2) braku przesłanek do ogłoszenia upadłości przedsiębiorcy, o których mowa w art. 11 lub art. 13 ust. 3 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe;
 - 3) niezaleganiu w regulowaniu zobowiązań podatkowych, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy lub Fundusz Solidarnościowy do końca trzeciego kwartału 2019 r.;
 - 4) przeznaczeniu dofinansowania na koszty prowadzenia działalności gospodarczej;
 - 5) numerze rachunku bankowego albo numerze rachunku prowadzonego w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej właściwego dla prowadzonej działalności gospodarczej.
9. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 8, przedsiębiorca składa pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: "Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.". Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.
10. Przedsiębiorca nie może otrzymać dofinansowania w części, w której te same koszty prowadzenia działalności gospodarczej zostały albo zostaną sfinansowane z innych środków publicznych.

Art. 15zdd. 1. W celu przeciwdziałania negatywnym skutkom COVID-19 starosta może, na podstawie umowy, udzielić ze środków Funduszu Pracy jednorazowo pożyczki na pokrycie bieżących kosztów prowadzenia działalności gospodarczej mikroprzedsiębiorcy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców, który prowadził działalność gospodarczą przed dniem 1 kwietnia 2020 r.

2. Wniosek o pożyczkę mikroprzedsiębiorca składa do powiatowego urzędu pracy, właściwego ze względu na miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, po ogłoszeniu naboru przez dyrektora powiatowego urzędu pracy.
3. Pożyczka może być udzielona do wysokości 5 000 zł.
4. Oprocentowanie pożyczki jest stałe i wynosi w skali roku 0,05 stopy redyskonta weksli przyjmowanych przez Narodowy Bank Polski.
5. Okres spłaty pożyczki nie może być dłuższy niż 12 miesięcy, z karencją w spłacie kapitału wraz z odsetkami przez okres 3 miesięcy od dnia udzielenia pożyczki.
6. Rada Ministrów może, w celu przeciwdziałania COVID-19, w drodze rozporządzenia, przedłużyć okres spłaty pożyczki, o którym mowa w ust. 5, mając na względzie okres obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii oraz skutki nimi wywołane.
7. Pożyczka wraz z odsetkami na wniosek mikroprzedsiębiorcy podlega umorzeniu, pod warunkiem, że mikroprzedsiębiorca będzie prowadził działalność gospodarczą przez okres 3 miesięcy od dnia udzielenia

pożyczki. We wniosku o umorzenie mikroprzedsiębiorca oświadcza, że prowadził działalność gospodarczą przez okres 3 miesięcy od dnia udzielenia pożyczki.

8. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 7, mikroprzedsiębiorca składa pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: "Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia."

Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

9. Starosta dochodzi roszczeń z tytułu niespłaconych pożyczek.

10. Przychód z tytułu umorzenia pożyczki na zasadach, określonych w ust. 7, nie stanowi przychodu w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz przepisów o podatku dochodowym od osób prawnych.

Art. 15zże. 1. Starosta może, na podstawie zawartej umowy, przyznać organizacji pozarządowej lub podmiotowi, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, dofinansowanie części kosztów wynagrodzeń pracowników w rozumieniu art. 15g ust. 4 zdanie pierwsze, oraz należnych od tych wynagrodzeń składek na ubezpieczenia społeczne, w przypadku spadku przychodów z działalności statutowej w następstwie wystąpienia COVID-19.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do osób zatrudnionych na podstawie umowy o pracę nakładczą lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z ustawą z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny stosuje się przepisy dotyczące zlecenia.

3. Przez spadek przychodów z działalności statutowej rozumie się zmniejszenie przychodów z tej działalności obliczone jako stosunek łącznych przychodów z działalności statutowej w ciągu dowolnie wskazanych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych, przypadających w okresie po dniu 1 stycznia 2020 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku o przyznanie dofinansowania, w porównaniu do łącznych przychodów z działalności statutowej z analogicznych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych roku poprzedniego; za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy dwumiesięczny okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego.

4. Dofinansowanie, o którym mowa w ust. 1, może być przyznane organizacji pozarządowej lub podmiotowi, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, na okres nie dłuższy niż 3 miesiące, przypadające od miesiąca złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 9, w przypadku spadku przychodów z działalności statutowej o:

1) co najmniej 30% - w wysokości nieprzekraczającej kwoty stanowiącej sumę 50% wynagrodzeń poszczególnych pracowników objętych wnioskiem o dofinansowanie wraz ze składkami na ubezpieczenia społeczne należnymi od tych wynagrodzeń, jednak nie więcej niż 50% kwoty minimalnego wynagrodzenia, powiększonego o składki na ubezpieczenia społeczne od pracodawcy, w odniesieniu do każdego pracownika;

2) co najmniej 50% - w wysokości nieprzekraczającej kwoty stanowiącej sumę 70% wynagrodzeń poszczególnych pracowników objętych wnioskiem o dofinansowanie wraz ze składkami na ubezpieczenia społeczne należnymi od tych wynagrodzeń, jednak nie więcej niż 70% kwoty minimalnego wynagrodzenia, powiększonego o składki na ubezpieczenia społeczne od pracodawcy, w odniesieniu do każdego pracownika;

3) co najmniej 80% - w wysokości nieprzekraczającej kwoty stanowiącej sumę 90% wynagrodzeń poszczególnych pracowników objętych wnioskiem o dofinansowanie wraz ze składkami na ubezpieczenia społeczne należnymi od tych wynagrodzeń, jednak nie więcej niż 90% kwoty minimalnego wynagrodzenia, powiększonego o składki na ubezpieczenia społeczne od pracodawcy, w odniesieniu do każdego pracownika.

5. Rada Ministrów może, w celu przeciwdziałania COVID-19, w drodze rozporządzenia, przedłużyć okres, o którym mowa w ust. 4, mając na względzie okres obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii oraz skutki nimi wywołane.

6. Dofinansowanie, o którym mowa w ust. 1, jest wypłacane w okresach miesięcznych, po złożeniu przez organizację pozarządową lub podmiot, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o

działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, oświadczenia o zatrudnianiu w danym miesiącu pracowników objętych umową, o której mowa w ust. 1, oraz kosztach wynagrodzeń każdego z tych pracowników i należnych od tych wynagrodzeń składek na ubezpieczenia społeczne, według stanu na ostatni dzień miesiąca, za który dofinansowanie jest wypłacane.

7. Organizacja pozarządowa lub podmiot, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, są obowiązane do utrzymania w zatrudnieniu pracowników objętych umową, o której mowa w ust. 1, przez okres, na który zostało przyznane dofinansowanie.

8. W przypadku niedotrzymania warunku, o którym mowa w ust. 7, organizacja pozarządowa lub podmiot, którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, zwraca dofinansowanie bez odsetek proporcjonalnie do okresu nieutrzymania w zatrudnieniu pracownika, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty.

9. Wniosek o dofinansowanie organizacja pozarządowa lub podmiot, którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, składa do powiatowego urzędu pracy właściwego ze względu na swoją siedzibę w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia naboru przez dyrektora powiatowego urzędu pracy. We wniosku o dofinansowanie organizacja pozarządowa lub podmiot, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, oświadcza o:

- 1) wystąpieniu spadku przychodów z działalności statutowej w wysokości, o której mowa w ust. 4, w związku z zaistnieniem okoliczności, o których mowa w ust. 1;
- 2) niezaleganiu w regulowaniu zobowiązań podatkowych, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Pracy lub Fundusz Solidarnościowy do trzeciego kwartału 2019 r.;
- 3) zatrudnianiu pracowników objętych wnioskiem;
- 4) wysokości wynagrodzenia każdego z pracowników objętych wnioskiem i należnych od tego wynagrodzenia składek na ubezpieczenia społeczne;
- 5) numerze rachunku bankowego albo numerze rachunku prowadzonego w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej właściwego dla prowadzonej działalności statutowej.

10. Oświadczenia, o których mowa w ust. 6 i 9, są składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: "Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.". Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

11. Organizacja pozarządowa lub podmiot, którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, nie może otrzymać dofinansowania w części, w której te same koszty zostały albo zostaną sfinansowane z innych środków publicznych.

Art. 15zze¹. Pracodawca będący przedsiębiorcą, o którym mowa w art. 15zzb ust. 1, albo organizacją pozarządową lub podmiotem, o których mowa w art. 15zze ust. 1, korzystający z dofinansowania do wynagrodzenia pracownika niepełnosprawnego na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 426 i 568), w części niepodlegającej dofinansowaniu na podstawie tej ustawy może otrzymać dofinansowanie, o którym mowa w art. 15zzb albo art. 15zze. Przepisów art. 15zzb ust. 12 i art. 15zze ust. 11 nie stosuje się.

Art. 15zzf. W przypadku usług i instrumentów rynku pracy oraz innych form wsparcia realizowanych na podstawie ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, w zakresie niezbędnym do niwelowania i ograniczenia negatywnych skutków COVID-19, starosta na wniosek strony lub za jej zgodą, w drodze aneksu do zawartej umowy, może zmienić jej warunki, w tym w szczególności wydłużyć termin na jej realizację lub przesunąć termin na realizację zobowiązań z niej wynikających.

Art. 15zzf¹. W przypadku realizacji zadań, o których mowa w art. 11 ust. 2, art. 12a, art. 13, art. 26, art. 26d, art. 26e, art. 26g, art. 32, art. 36, art. 40, art. 41 i art. 47 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 426, 568 i 875), w zakresie

niezbędnym do niwelowania i ograniczenia negatywnych skutków COVID-19 organy i podmioty powołane do zawierania umów mogą, na wniosek strony lub za jej zgodą, w drodze aneksu do zawartej umowy, zmienić jej warunki, w tym w szczególności wydłużyć termin na jej realizację lub przesunąć termin na realizację zobowiązań z niej wynikających.

Art. 15zzf². 1. Podmiot, któremu udzielono pożyczki, o której mowa w art. 61e pkt 1, 1a lub 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, z powodu COVID-19 może złożyć wniosek do pośrednika finansowego, z którym zawarł umowę pożyczki, o zmianę następujących warunków tej umowy:

- 1) zawieszenie spłat rat kapitałowo-odsetkowych na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy, przy jednoczesnym wydłużeniu okresu spłaty udzielonej pożyczki;
- 2) wydłużenie karencji o dodatkowy, nie dłuższy niż 6 miesięcy okres, w przypadku gdy pożyczkobiorca nie rozpoczął spłaty rat kapitałowo-odsetkowych;
- 3) wydłużenie okresu spłaty o dodatkowy, nie dłuższy niż 12 miesięcy okres lub
- 4) obniżenie oprocentowania spłaty pożyczki do 0% w skali roku, na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy.

2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, może złożyć do pośrednika finansowego wniosek o zgodę na:

- 1) zawieszenie prowadzenia działalności gospodarczej przed upływem 12 miesięcy, obliczonych od pierwszego miesiąca, w którym podjął działalność gospodarczą z wykorzystaniem środków pożyczki, lub
- 2) neutrzymanie zatrudnienia na utworzonym stanowisku pracy przed upływem okresu 36 miesięcy, obliczonych od pierwszego miesiąca, w którym zatrudnił na tym stanowisku pracy pracownika

- na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy, bez ponoszenia negatywnych konsekwencji określonych w art. 61o ust. 1, 1a, 2 lub 3 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. We wniosku pożyczkobiorca podaje powód oraz planowany okres trwania zawieszenia lub niezatrudniania pracownika na utworzonym stanowisku pracy.

3. W okresie zawieszenia prowadzenia działalności gospodarczej lub niezatrudniania pracownika na utworzonym stanowisku pracy, o którym mowa w ust. 2, następuje wstrzymanie biegu terminów prowadzenia działalności gospodarczej lub zatrudnienia na utworzonym stanowisku pracy, o których mowa w art. 61o ust. 1, 1a lub 3 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

4. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, może złożyć do pośrednika finansowego wniosek o zgodę na zakończenie działalności gospodarczej lub zgodę na likwidację stanowiska pracy przed upływem 36 miesięcy, obliczonych od pierwszego miesiąca, w którym podjął działalność gospodarczą lub od pierwszego miesiąca, w którym zatrudnił na utworzonym stanowisku pracy pracownika, bez ponoszenia negatywnych konsekwencji określonych w art. 61o ust. 3 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. We wniosku pożyczkobiorca podaje powód, który uniemożliwia dalsze prowadzenie działalności gospodarczej lub utrzymanie stanowiska pracy.

5. Pośrednik finansowy dokonuje zmiany warunków umowy pożyczki lub podejmuje decyzję o odstąpieniu od zastosowania sankcji, o których mowa w art. 61o ust. 1, 1a, 2 lub 3 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, w przypadku gdy według jego oceny pożyczkobiorca uzasadnił, że sytuacja związana z COVID-19 spowodowała dla pożyczkobiorcy negatywne konsekwencje ekonomiczne lub powoduje ryzyko wystąpienia takich konsekwencji w przyszłości.

6. Zmiana warunków umowy pożyczki może spowodować wydłużenie okresu karencji lub spłaty pożyczki, o których mowa w art. 61h ust. 3 lub art. 61i ust. 3 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Art. 15zzg.

1. W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, minister właściwy do spraw instytucji finansowych, w drodze rozporządzenia, może określić inne terminy sporządzenia, rozpatrzenia, zatwierdzenia, ujawniania, przedstawiania, złożenia i publikacji sprawozdań, a także przekazania lub dostarczania danych, informacji, deklaracji, sprawozdań, raportów, zestawień, wyników przeprowadzonej weryfikacji, decyzji, opinii, wezwań, wniosków, składek, opłat, wpłat, zaliczek, a także rozpatrywania reklamacji oraz wykonywania innych obowiązków lub czynności określonych w:

1) ustawach, o których mowa w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 180 i 284),
2) ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o listach zastawnych i bankach hipotecznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 415), ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami (Dz. U. z 2019 r. poz. 212), ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o Banku Gospodarstwa Krajowego (Dz. U. z 2019 r. poz. 2144 i 2217 oraz z 2020 r. poz. 284), ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2214), ustawie z dnia 2 kwietnia 2004 r. o niektórych zabezpieczeniach finansowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 103), ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, ustawie z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 124 oraz z 2019 r. poz. 1798), ustawie z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2279), ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 483), ustawie z dnia 9 października 2015 r. o wsparciu kredytobiorców, którzy zaciągnęli kredyt mieszkaniowy i znajdują się w trudnej sytuacji finansowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 2138), ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2019 r. poz. 795, 730, 1495, 1655, 1798, 2020 i 2217)

- oraz w aktach wykonawczych wydanych na podstawie tych ustaw, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia prawidłowej realizacji tych obowiązków oraz prawidłowe funkcjonowanie rynku finansowego, jego stabilność, bezpieczeństwo, a także ochronę interesów uczestników tego rynku.

2. W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia, może określić inne terminy sporządzania, zatwierdzania, przekazywania, dostarczania danych, informacji lub sprawozdań określonych w ustawie z dnia 12 lutego 2009 r. o udzielaniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1436) i ustawie z dnia 27 lipca 2002 r. - Prawo dewizowe (Dz. U. z 2019 r. poz. 160 oraz z 2020 r. poz. 284), oraz w aktach wykonawczych wydanych na podstawie tych ustaw, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia prawidłowej realizacji tych obowiązków oraz prawidłowe funkcjonowanie rynku finansowego, jego stabilność, bezpieczeństwo, a także ochronę interesów uczestników tego rynku.

Art. 15zzh. 1. W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia, może określić inne terminy wypełniania obowiązków w zakresie ewidencji oraz w zakresie sporządzenia, zatwierdzenia, udostępnienia i przekazania do właściwego rejestru, jednostki lub organu sprawozdań lub informacji, o których mowa w:

- 1) ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2019 r. poz. 351, 1495, 1571, 1655 i 1680) oraz w aktach wykonawczych wydanych na podstawie tej ustawy,
- 2) ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych oraz w aktach wykonawczych wydanych na podstawie tej ustawy,
- 3) art. 45 ust. 5 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1387, z późn. zm.)

- biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia prawidłowej realizacji tych obowiązków.

2. W przypadku gdy terminy posiedzeń organów zatwierdzających określone w przepisach szczególnych przypadają przed terminem zatwierdzenia sprawozdań finansowych określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 1, posiedzenia organów zatwierdzających odbywają się w terminie określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 1.

3. W przypadku określenia w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, nowego terminu zatwierdzenia sprawozdania finansowego jednostki samorządu terytorialnego, organ stanowiący jednostki samorządu

terytorialnego podejmuje uchwałę, o której mowa w art. 271 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych do dnia wskazanego w tym rozporządzeniu. Komisja rewizyjna przedstawia organowi stanowiącemu jednostki samorządu terytorialnego wniosek w sprawie absolutorium dla wójta (burmistrza, prezydenta miasta), zarządu powiatu lub zarządu województwa, o którym mowa w art. 270 ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, w terminie 15 dni przed dniem wskazanym w rozporządzeniu.

art(1 Art. 15zzha. W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, minister właściwy do spraw instytucji finansowych, w drodze rozporządzenia, może przedłużyć termin następujący po dniu bilansowym roku obrotowego, za który emitent zobowiązany jest udostępnić w propozycji nabycia obligacji sprawozdanie finansowe wraz ze sprawozdaniem z badania, o którym mowa w art. 35 ust. 3 ustawy z dnia 15 stycznia 2015 r. o obligacjach (Dz. U. z 2018 r. poz. 483, z późn. zm.), biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia prawidłowej realizacji tego obowiązku.

Art. 15zzi. 1. W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, minister właściwy do spraw instytucji finansowych, w drodze rozporządzenia, może określić inne terminy podjęcia określonych czynności, w szczególności spełnienia świadczenia, załatwienia sprawy, wydania opinii, oraz wydania decyzji lub postanowienia kończącego postępowanie w sprawie, określonych w ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji lub innych przepisach regulujących działalność Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia prawidłowej realizacji tych obowiązków oraz prawidłowe funkcjonowanie rynku finansowego, jego stabilność, bezpieczeństwo, a także ochronę interesów uczestników tego rynku.

2. Termin, o którym mowa w art. 104 ust. 1 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, nie biegnie w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

Art. 15zjj. 1. Złożenie organowi podatkowemu:

- 1) zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) za 2019 r. oraz wpłacenie należnego podatku dochodowego od osób fizycznych,
 - 2) deklaracji o wysokości daniny solidarnościowej, o której mowa w art. 30h ust. 4 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, oraz wpłacenie tej daniny
- po upływie terminu na ich złożenie, nie później jednak niż do dnia 1 czerwca 2020 r., jest równoznaczne ze złożeniem przez osobę fizyczną zawiadomienia, o którym mowa w art. 16 § 4 ustawy z dnia 10 września 1999 r. - Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2020 r. poz. 19, 568 i 695).

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, organ nie wszczyna postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe, a wszczęte umarza.

Art. 15zjk. 1. Rada Ministrów może, w drodze rozporządzenia, wstrzymać administracyjne postępowania egzekucyjne należności pieniężnych, określając w szczególności zakres terytorialny wstrzymania tych postępowań oraz okres, na który następuje to wstrzymanie, mając na względzie okres obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego i stanu epidemii w związku z COVID-19 oraz skutki nimi wywołane.

2. W okresie wstrzymania, o którym mowa w ust. 1, mogą być dokonywane wypłaty z zajętego rachunku bankowego lub rachunku prowadzonego przez spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową.

Art. 15zkl. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz w terminie 30 dni następujących po ich odwołaniu organ administracji publicznej zlecający realizację zadania publicznego organizacjom pozarządowym, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, oraz podmiotom wymienionym w art. 3 ust. 3 tej ustawy jest uprawniony do przedłużenia terminu na złożenie sprawozdania z wykonania zleconego zadania publicznego oraz rozliczenia udzielonej dotacji na realizację zadania publicznego z pominięciem terminów wynikających z ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, a także do uznania za uzasadnione wydatków poniesionych na

sfinansowanie działań realizowanych w ramach zleconego zadania publicznego, które zostały odwołane w następstwie okoliczności związanych z obowiązywaniem stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, niewykonanie planu działań lub nieosiągnięcie rezultatów założonych w umowie, na podstawie której zlecono realizację zadania publicznego, nie może skutkować uznaniem dotacji na realizację zadania publicznego w tej części za wykorzystaną niezgodnie z przeznaczeniem, pobraną nienależnie lub w nadmiernej wysokości i podlegającą zwrotowi.

Art. 15zzm. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii organ administracji publicznej może zlecać organizacjom pozarządowym oraz podmiotom wymienionym w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 23 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie realizację zadania publicznego w celu przeciwdziałania COVID-19 z pominięciem otwartego konkursu ofert, o którym mowa w dziale II rozdziale 2 tej ustawy. Przepisy art. 43, art. 47, art. 151 oraz art. 221 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych stosuje się odpowiednio.

Art. 15znn. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego i stanu epidemii ogłoszonych w związku z COVID-19, termin na złożenie zawiadomienia, o którym mowa w art. 117ba § 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, art. 14 ust. 2i pkt 2 lub art. 22p ust. 4 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych i art. 12 ust. 4j pkt 2 lub art. 15d ust. 4 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 865, z późn. zm.) przedłuża się do 14 dni od dnia zlecenia przelewu.

Art. 15zno. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz w okresie 4 miesięcy następujących po dniu odwołania ich obowiązywania, okres na jaki przyznano stypendia sportowe, o których mowa w art. 32 i art. 32a ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. z 2019 r. poz. 1468, 1495 i 2251), może zostać dodatkowo przedłużony, ale nie dłużej niż do roku od dnia odwołania obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

2. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej może w szczególnie uzasadnionym przypadku oraz w związku z odwołaniem zawodów, wskazanych w zobowiązaniu członka kadry narodowej do realizacji programu przygotowań i udziału w tych zawodach, przedłużyć okres o którym mowa w ust. 1. Przepisy art. 32 ust. 1-1b, 1e i 2-5, art. 33 ust. 1 oraz przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 32 ust. 7 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii w stosunku do sportowców, którzy nie realizują programu przygotowań o którym mowa w art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie z powodów wynikających z obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, nie stosuje się art. 32 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie.

Art. 15znp. 1. W ramach przyznanych środków na realizację zadań publicznych ze środków budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw kultury fizycznej, Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej, o którym mowa w art. 86 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 847 i 1495) oraz Funduszu Zajęć Sportowych dla Uczniów, o którym mowa w art. 13³ ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2277) w związku z obowiązywaniem stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii i w okresie ich trwania, mając na uwadze zachowanie płynności finansowej beneficjentów, jako wydatki służące realizacji tych zadań można uznać również:

- 1) wydatki w tej części, która jest związana z obsługą tych zadań przez beneficjentów w wysokości określonej w umowach o dofinansowaniu realizacji zadań publicznych (koszty pośrednie), bez względu na stopień wykonania tych zadań z uwagi na wystąpienie stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii;
- 2) dodatkowe wydatki wywołane ogłoszeniem i obowiązywaniem stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, pod warunkiem ich związku z zakresem i celem realizowanego zadania publicznego, o ile ich poniesienie było niemożliwe do przewidzenia przez beneficjenta lub nie wiązało się z

nieprzestrzeganiem obowiązujących ograniczeń, nakazów i zakazów, o których mowa w art. 46 ust. 4 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi.

2. W stosunku do przebudowy, remontów i dofinansowania inwestycji obiektów sportowych, o których mowa w art. 86 ust. 4 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, przepisu ust. 1 pkt 1 nie stosuje się.

3. Wydatki, o których mowa w ust. 1, nie podlegają uwzględnieniu, jeżeli zostały pokryte z innych źródeł publicznych.

Art. 15zzq. 1. Jeżeli ostatni dzień ważności zezwolenia na pracę, o którym mowa w art. 88 ust. 1 pkt 1-5 lub ust. 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 1482, 1622, 1818 i 2473 oraz z 2020 r. poz. 278), przypada w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, ogłoszonego w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2, okres ważności tego zezwolenia na pracę ulega przedłużeniu z mocy prawa do upływu 30. dnia następującego po dniu odwołania tego ze stanów, który obowiązywał jako ostatni. Przepis zdania pierwszego stosuje się odpowiednio do decyzji o przedłużeniu zezwolenia na pracę lub przedłużeniu zezwolenia na pracę sezonową.

2. W przypadku przedłużenia okresu ważności zezwolenia na pracę na podstawie ust. 1 wniosek, o którym mowa w art. 88a ust. 1a ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, składa się nie wcześniej niż w terminie 90 dni przed upływem okresu ważności zezwolenia na pracę określonego w tym zezwoleniu i nie później niż w ostatnim dniu okresu ważności przedłużonego na podstawie ust. 1.

3. Jeżeli w oświadczeniu o powierzeniu wykonywania pracy cudzoziemcowi, wpisanym do ewidencji oświadczeń na podstawie art. 88z ust. 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, wskazano okres pracy, którego koniec przypada w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, ogłoszonego w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2, cudzoziemiec może wykonywać pracę określoną oświadczeniem na rzecz podmiotu, który złożył oświadczenie, w okresie lub okresach nieobjętych oświadczeniem do upływu 30 dnia następującego po dniu odwołania tego ze stanów, który obowiązywał jako ostatni, bez zezwolenia na pracę.

4. Dodatkowego okresu wykonywania pracy, o którym mowa w ust. 3, nie wlicza się do okresu wykonywania pracy, o którym mowa w art. 87 ust. 3 i art. 88z ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Art. 15zrz. (uchylony).

Art. 15zrza. 1. Jeżeli podstawa do ogłoszenia upadłości dłużnika powstała w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19, a stan niewypłacalności powstał z powodu COVID-19, bieg terminu do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości, o którym mowa w art. 21 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega przerwaniu. Po tym okresie termin ten biegnie na nowo. Jeżeli stan niewypłacalności powstał w czasie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 domniemywa się, że zaistniał z powodu COVID-19.

2. Jeżeli termin na zgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości ustalany jest z uwzględnieniem postanowień ust. 1 i wniosek o ogłoszenie upadłości zostanie złożony przez dłużnika w tym terminie, a brak jest wcześniejszego wniosku o ogłoszenie upadłości, określone przepisami ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe terminy, dla których obliczania znaczenie ma dzień zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości wydłuża się o liczbę dni pomiędzy dniem zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości, a ostatnim dniem, w którym wniosek ten winien być złożony stosownie do art. 21 ust. 1, lub odpowiednio art. 21 ust. 2a, ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe, bez uwzględniania postanowień ust. 1 niniejszego artykułu.

Art. 15zrs. (uchylony).

Art. 15zszs¹. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 oraz w ciągu roku od odwołania ostatniego z nich, w sprawach rozpoznawanych według przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego, zwanej dalej "Kodeksem postępowania cywilnego":

- 1) rozprawę lub posiedzenie jawne przeprowadza się przy użyciu urządzeń technicznych umożliwiających przeprowadzenie ich na odległość z jednoczesnym bezpośrednim przekazem obrazu i dźwięku, z tym że osoby w nich uczestniczące nie muszą przebywać w budynku sądu, chyba że przeprowadzenie rozprawy lub posiedzenia jawnego bez użycia powyższych urządzeń nie wywoła nadmiernego zagrożenia dla zdrowia osób w nim uczestniczących;
- 2) przewodniczący może zarządzić przeprowadzenie posiedzenia niejawnego, jeżeli uzna rozpoznanie sprawy za konieczne, zaś przeprowadzenie wymaganych przez ustawę rozprawy lub posiedzenia jawnego mogłoby wywołać nadmierne zagrożenie dla zdrowia osób w nich uczestniczących i nie można przeprowadzić ich na odległość z jednoczesnym bezpośrednim przekazem obrazu i dźwięku, a żadna ze stron nie sprzeciwiła się przeprowadzeniu posiedzenia niejawnego w terminie 7 dni od dnia doręczenia zawiadomienia ich o skierowaniu sprawy na posiedzenie niejawne; w przesyłanym zawiadomieniu należy pouczyć stronę niezastępowaną przez adwokata, radcę prawnego, rzecznika patentowego lub Prokuratorię Generalną Rzeczypospolitej Polskiej o prawie i terminie do złożenia sprzeciwu;
- 3) jeżeli ze względu na szczególne okoliczności prezes sądu tak zarządzi, członkowie składu, z wyjątkiem przewodniczącego i referenta sprawy, mogą brać udział w posiedzeniu za pomocą środków komunikacji elektronicznej, z wyjątkiem posiedzenia, na którym dochodzi do zamknięcia rozprawy.

Art. 15zszs². Jeżeli w sprawie rozpoznawanej według przepisów Kodeksu postępowania cywilnego postępowanie dowodowe zostało przeprowadzone w całości, sąd może zamknąć rozprawę i wydać orzeczenie na posiedzeniu niejawnym po uprzednim odebraniu od stron lub uczestników postępowania stanowisk na piśmie.

Art. 15zszs³. 1. Jeżeli w sprawie rozpoznawanej według przepisów Kodeksu postępowania cywilnego, w której apelację wniesiono przed dniem 7 listopada 2019 r., sąd drugiej instancji uzna, że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne, może skierować sprawę na posiedzenie niejawne, chyba że strona wnieśli o przeprowadzenie rozprawy lub wnosili o przeprowadzenie niepodlegającego pominięciu dowodu z zeznań świadków lub przesłuchania stron. Sąd rozpoznaje jednak sprawę na posiedzeniu niejawnym w razie cofnięcia pozwu, cofnięcia apelacji albo jeżeli zachodzi nieważność postępowania.

2. Wniosek o przeprowadzenie rozprawy składa się w terminie 7 dni od dnia doręczenia zawiadomienia o skierowaniu sprawy na posiedzenie niejawne. W przesyłanym zawiadomieniu należy pouczyć stronę niezastępowaną przez adwokata, radcę prawnego, rzecznika patentowego lub Prokuratorię Generalną Rzeczypospolitej Polskiej o prawie i terminie do złożenia wniosku.

Art. 15zszs⁴. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 oraz w ciągu roku od odwołania ostatniego z nich w sprawach, w których strona wnosząca skargę kasacyjną nie zrzekła się rozprawy lub inna strona zażądała przeprowadzenia rozprawy, Naczelny Sąd Administracyjny może rozpoznać skargę kasacyjną na posiedzeniu niejawnym, jeżeli wszystkie strony w terminie 14 dni od dnia doręczenia zawiadomienia o zamiarze skierowania sprawy na posiedzenie niejawne wyrażą na to zgodę. Na posiedzeniu niejawnym w tych sprawach Naczelny Sąd Administracyjny orzeka w składzie trzech sędziów.

2. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 oraz w ciągu roku od odwołania ostatniego z nich wojewódzkie sądy administracyjne oraz Naczelny Sąd Administracyjny przeprowadzają rozprawę przy użyciu urządzeń technicznych umożliwiających przeprowadzenie jej na odległość z jednoczesnym bezpośrednim przekazem obrazu i dźwięku, z tym że osoby w niej uczestniczące nie muszą przebywać w budynku sądu, chyba że przeprowadzenie rozprawy bez użycia powyższych urządzeń nie wywoła nadmiernego zagrożenia dla zdrowia osób w niej uczestniczących.

3. Przewodniczący może zarządzić przeprowadzenie posiedzenia niejawnego, jeżeli uzna rozpoznanie sprawy za konieczne, a przeprowadzenie wymaganej przez ustawę rozprawy mogłoby wywołać nadmierne zagrożenie dla zdrowia osób w niej uczestniczących i nie można przeprowadzić jej na odległość z jednoczesnym bezpośrednim przekazem obrazu i dźwięku. Na posiedzeniu niejawnym w tych sprawach sąd orzeka w składzie trzech sędziów.

Art. 15zsz⁵. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonego z powodu COV ID-19 oraz w ciągu roku od odwołania ostatniego z nich podział czynności, o którym mowa w art. 22a ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 365, 288 i 875), może zostać ustalony przed zasięgnięciem opinii kolegium właściwego sądu. Odwołanie od podziału czynności nie wstrzymuje jego stosowania. W przypadku uwzględnienia odwołania przydział spraw dokonany przed doręczeniem sądowi uchwały Krajowej Rady Sądownictwa pozostaje w mocy.

Art. 15zst. (uchylony).

Art. 15zsu. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 nie wykonuje się tytułów wykonawczych nakazujących opróżnienie lokalu mieszkalnego.
2. Przepis ust. 1 nie dotyczy orzeczeń wydanych na podstawie art. 11a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie.

Art. 15zsu¹. 1. Do dnia 30 września 2020 r. w ramach realizacji zadań przeciwdziałania COVID-19 powierza się operatorowi wyznaczonemu, o którym mowa w art. 3 pkt 13 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe (Dz. U. z 2018 r. poz. 2188, z 2019 r. poz. 1051, 1495 i 2005 oraz z 2020 r. poz. 695), świadczenie usługi pocztowej, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 3 tej ustawy, przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej na etapie doręczania.

2. Przez usługę pocztową, o której mowa w ust. 1, rozumie się przyjęcie przesyłki poleconej, a następnie jej przemieszczenie i doręczenie w postaci dokumentu elektronicznego do adresata bez konieczności składania własnoręcznego podpisu.

3. Usługa pocztowa, o której mowa w ust. 1, jest przeznaczona dla podmiotów posiadających profil zaufany w rozumieniu art. 3 pkt 14 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2020 r. poz. 346, 568 i 695).

4. Przez przesyłkę poleconą rozumie się również przesyłkę poleconą z potwierdzeniem odbioru, pokwitowaniem odbioru albo elektronicznym potwierdzeniem odbioru.

Art. 15zsu². 1. Do dnia 30 września 2020 r. ilekroć w przepisach prawa jest mowa o przesyłce poleconej w rozumieniu w art. 3 pkt 22 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe, albo o doręczaniu pisma za pokwitowaniem przez operatora pocztowego w rozumieniu tej ustawy, doręczenie takiej przesyłki może nastąpić przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej, jeżeli adresat wyrazi na to zgodę i upoważni operatora wyznaczonego do obioru przesyłek poleconych celem ich przetworzenia i doręczenia w postaci dokumentów elektronicznych na skrzynkę elektroniczną adresata. W upoważnieniu adresat uzgadnia z operatorem wyznaczonym sposób postępowania z odebranymi przesyłkami poleconymi.

2. Datą doręczenia przesyłki jest data zapoznania się przez odbiorcę z dokumentem zamieszczonym na skrzynce elektronicznej adresata. W razie braku zapoznania się dokument uznaje się za doręczony po upływie 14 dni od zamieszczenia dokumentu.

3. Operator wyznaczony przesyła na adres elektroniczny wskazany przez adresata zawiadomienie zawierające informację, że doręczono na skrzynkę elektroniczną adresata dokument elektroniczny.

Art. 15zsu³. 1. Przepisu art. 15zsu¹ nie stosuje się w przypadkach, gdy korespondencja nie może być doręczona ze względu na:

- 1) konieczność doręczenia niepodlegającego przekształceniu dokumentu utrwalonego w postaci innej niż elektroniczna lub rzeczy;
- 2) ważny interes publiczny, w tym istotne interesy państwa, a w szczególności jego bezpieczeństwo, obronność lub porządek publiczny;
- 3) opatrzenie tekstem plastycznym, odbitką pieczęci plastycznej, hologramem lub innym zabezpieczeniem, które nie może być odzwierciedlone w wyniku przekształcenia;
- 4) inne przyczyny techniczne.

2. Istnienie przesłanek wymienionych w ust. 1 ocenia nadawca.

Art. 15zzu⁴. Niniejsze przepisy mają zastosowanie do wszystkich przesyłek poleconych, o których mowa w art. 15zzu¹ ust. 4, nadawanych na podstawie zawartych z operatorem wyznaczonym umów, bez względu na tryb w jakim zostały zawarte te umowy.

Art. 15zzu⁵. Dokument elektroniczny powstały w ramach realizacji usługi, o której mowa w art. 15zzu¹ ust. 1, ma moc równą mocy dokumentu w postaci papierowej, z którego został przekształcony.

Art. 15zzu⁶. 1. Operator wyznaczony w ramach świadczenia usługi, o której mowa w art. 15zzu¹ ust. 1:

- 1) jest obowiązany do zapewnienia jednoznacznej identyfikacji adresata będącego osobą fizyczną;
- 2) może zapewnić jednoznaczną identyfikację adresata lub osób uprawnionych do jego reprezentowania, w przypadku gdy adresat jest osobą prawną albo jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, o ile operator wyznaczony ma takie możliwości techniczne.

2. Minister właściwy do spraw informatyzacji na okres do dnia 30 września 2020 r. zapewnia adresatowi będącemu osobą fizyczną możliwość uwierzytelnienia w systemie operatora wyznaczonego za pomocą profilu zaufanego dla potrzeb korzystania z usługi, o której mowa w art. 15zzu¹ ust. 1.

Art. 15zzu⁷. Operator wyznaczony świadczy usługę, o której mowa w art. 15zzu¹ ust. 1, na podstawie regulaminu usługi. Regulamin, poza wymogami określonymi w ustawie z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe, określa zasady identyfikacji adresata oraz zasady odbioru przesyłek.

Art. 15zzu⁸. 1. Dodatkowe czynności związane z doręczeniem wynikające z pełnomocnictwa, o którym mowa w art. 15zzu² ust. 1, wykonywane w ramach usługi, o której mowa w art. 15zzu¹ ust. 1, są zwolnione z opłaty. Operator wyznaczony, który nie pobrał opłaty, otrzymuje z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 środki związane z funkcjonowaniem usługi w okresie jej świadczenia, na pokrycie kosztów całkowitych tej usługi powiększonych o wskaźnik zwrotu kosztu zaangażowanego kapitału dla operatora wyznaczonego.

2. Podstawę obliczenia należnych operatorowi wyznaczonemu środków stanowi:

- 1) wartość poniesionych w okresie świadczenia usługi kosztów uzasadnionych rozumianych jako całkowity rzeczywisty koszt jednostkowy przesyłki hybrydowej, skalkulowany zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości i przepisami wydanymi na podstawie art. 104 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe oraz opisem kalkulacji kosztów zatwierdzanym przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej zgodnie z art. 97 ust. 2 tej ustawy, powiększonych o wskaźnik zwrotu kosztu zaangażowanego kapitału dla operatora wyznaczonego;
- 2) rzeczywisty wolumen przesyłek hybrydowych zrealizowanych w okresie świadczenia usługi.

3. Okresem rozliczeniowym środków jest miesiąc kalendarzowy.

4. Środki, o w których mowa w ust. 1, stanowią pomoc publiczną i mogą być udzielone zgodnie z postanowieniami zawartymi w decyzji Komisji Europejskiej, wydanej w wyniku notyfikacji, w okresie obowiązywania tej decyzji.

5. W przypadku gdy przepisy Unii Europejskiej dotyczące pomocy publicznej dopuszczają zwolnienie z wymogu notyfikacji Komisji Europejskiej pomocy publicznej udzielanej zgodnie z ich postanowieniami, środki, o których mowa w ust. 1, mogą być również udzielone zgodnie z tymi przepisami.

6. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki udzielania środków, o których mowa w ust. 1, zwolnionych z wymogu notyfikacji Komisji Europejskiej, mając na uwadze potrzebę zapewnienia zgodności przyznawania tych środków z rynkiem wewnętrznym.

Art. 15zzu⁹. W ramach doręczania, o którym mowa w art. 15zzu¹, operator wyznaczony zapewnia:

- 1) w toku przekształcenia wykonanie z należytą starannością i jakością techniczną odwzorowania cyfrowego druku lub korespondencji zawartej w przesyłce listowej oraz koperty umożliwiające zapoznanie się z treścią dokumentu elektronicznego bez potrzeby weryfikacji tej treści z dokumentem w postaci papierowej;
- 2) integralność dokumentu elektronicznego wytworzonego w wyniku przekształcenia.

Art. 15zzu¹⁰. Przepisów art. 15zzu¹-15zzu⁹ nie stosuje się do przesyłek wysyłanych do ani wysyłanych przez:

- 1) Sądy i Trybunały;
- 2) prokuraturę i inne organy ścigania;
- 3) komornika sądowego.

Art. 15zzu¹¹. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii spółka prowadząca rynek regulowany udostępnia uczestnikom obrotu zmiany regulaminu rynku regulowanego oraz inne ustanowione przez spółkę regulacje obowiązujące na prowadzonym przez nią rynku, co najmniej na 3 dni robocze przed dniem ich wejścia w życie.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Komisja Nadzoru Finansowego może, w drodze decyzji wydawanej na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 89, 284, 288 i 568), określić inny termin, nie dłuższy jednak niż 2 tygodnie, jeżeli wymaga tego interes uczestników obrotu.

Art. 15zzv. Jeżeli termin wypłacenia odszkodowania, o którym mowa w art. 14 ust. 1 albo 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, lub dopełnienia obowiązku, o którym mowa w art. 14 ust. 3 tej ustawy, przypadają w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w przypadku niewypłacenia przez zakład ubezpieczeń odszkodowania w terminie, o którym mowa w art. 14 ust. 1 albo 2 tej ustawy, lub niedopełnienia obowiązku, o którym mowa w art. 14 ust. 3 tej ustawy, organ nadzoru może zastosować wobec zakładu ubezpieczeń środki nadzorcze określone w art. 362 ust. 1 pkt 1 lub 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2019 r. poz. 381, 730 i 2217).

Art. 15zzw. W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, minister właściwy do spraw instytucji finansowych, w drodze rozporządzenia, może określić inny termin podjęcia przez walne zgromadzenie spółki uchwały w sprawie polityki wynagrodzeń członków zarządu i rady nadzorczej, o którym mowa w art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 16 października 2019 r. o zmianie ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2217 oraz z 2020 r. poz. 288), biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia prawidłowej realizacji tego obowiązku.

Art. 15zzx. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii organy stanowiące jednostek samorządu terytorialnego oraz działające kolegialnie organy: wykonawcze w jednostkach samorządu terytorialnego, w związkach jednostek samorządu terytorialnego, w związku metropolitalnym, w regionalnych izbach obrachunkowych, samorządowych kolegiach odwoławczych oraz w organach pomocniczych jednostek samorządu terytorialnego mogą zwoływać i odbywać obrady, sesje, posiedzenia,

zgromadzenia lub inne formy działania właściwe dla tych organów, a także podejmować rozstrzygnięcia, w tym uchwały, z wykorzystaniem środków porozumiewania się na odległość lub korespondencyjnie (zdalny tryb obradowania).

2. Obradowanie w zdalnym trybie zarządza osoba uprawniona do przewodniczenia danemu organowi stanowiącemu jednostki samorządu terytorialnego oraz innemu organowi działającemu kolegalnie.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do kolegalnych organów wewnętrznych, takich jak komisje oraz zespoły, działających w organach stanowiących jednostek samorządu terytorialnego oraz organach działających kolegalnie.

Art. 15zzy. 1. W przypadku, gdy w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii urząd administracji publicznej lub inny podmiot wykonujący zadania publiczne stanie się niezdolny do wykonywania zadań w całości albo w części, wojewoda może w drodze zarządzenia powierzyć wykonywanie zadań tego urzędu lub podmiotu, w całości albo w części, w określonym terminie, innemu urzędowi administracji publicznej lub podmiotowi wykonującemu zadania publiczne.

2. Powierzenie wykonywania zadań urzędu administracji publicznej lub innego podmiotu, o którym mowa w ust. 1, może odbywać się w grupie takich samych urzędów administracji publicznej lub takich samych podmiotów wykonujących zadania publiczne.

3. Urząd administracji publicznej lub podmiot wykonujący zadania publiczne, któremu wojewoda powierzył wykonywanie zadań w trybie ust. 1 wykonuje te zadania na koszt urzędu administracji publicznej lub innego podmiotu wykonującego zadania publiczne, od których przejął te zadania do wykonywania.

4. Przepisy ust. 1-3 nie mają zastosowania do urzędów naczelnych i centralnych organów władzy publicznej.

Art. 15zzz. W przypadku przemijającej przeszkody w wykonywaniu zadań i kompetencji wójta, burmistrza, prezydenta miasta, w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, spowodowanej niezdolnością do pracy z powodu choroby trwającej do 30 dni, jego zadania i kompetencje, w okresie tej niezdolności do pracy, przejmuje zastępca, a w gminach, w których powołano więcej niż jednego zastępcę - pierwszy zastępca.

Art. 15zzz¹. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, pracownika samorządowego, o którym mowa w ustawie z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1282) można tymczasowo przenieść, za jego zgodą, do wykonywania innej pracy, niż określona w umowie o pracę, zgodnej z jego kwalifikacjami, w jednostce organizacyjnej pomocy społecznej, o której mowa w art. 6 pkt 5 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, w tej samej lub innej miejscowości, jeżeli nie narusza to ważnego interesu jednostki, która dotychczas zatrudniała pracownika samorządowego, oraz przemawiają za tym ważne potrzeby po stronie jednostki przejmującej.

2. Okres wykonywania pracy, o której mowa w ust. 1, nie może być dłuższy niż do 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

3. Przeniesienia dokonuje się w drodze porozumienia jednostek, o których mowa w ust. 1, zawierającego w szczególności:

- 1) wskazanie podstawy prawnej przeniesienia;
- 2) dane pracownika i jego kwalifikacje oraz dotychczasowe stanowisko pracy;
- 3) określenie nowego stanowiska pracy;
- 4) określenie daty, z jaką nastąpi przeniesienie, rozpoczęcie i zakończenie świadczenia pracy;
- 5) informacje o wynagrodzeniu, w wysokości nie niższej niż dotychczasowe;
- 6) oświadczenie, że przeniesienie nie narusza ważnego interesu jednostki, która dotychczas zatrudniała pracownika;
- 7) wskazanie potrzeb jednostki przyjmującej uzasadniających przeniesienie;
- 8) określenie zasad odpowiedzialności jednostki, która dotychczas zatrudniała pracownika i jednostki przyjmującej za zobowiązania wynikające ze stosunku pracy.

Art. 15zzza. Jeżeli termin do opuszczenia przez cudzoziemca terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o którym mowa w art. 299 ust. 6 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach wypada w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonych w związku z COVID-19, termin ten ulega przedłużeniu do upływu 30. dnia następującego po odwołaniu tego ze stanów, który obowiązywał jako ostatni.

Art. 15zzzb. Jeżeli ostatni dzień terminu dobrowolnego powrotu, o którym mowa w art. 315 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, wypada w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonych w związku z COVID-19, termin ten ulega przedłużeniu do upływu 30. dnia następującego po dniu odwołania tego ze stanów, który obowiązywał jako ostatni.

Art. 15zzzc. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz w terminie 6 miesięcy po ogłoszeniu jego odwołania w przypadku wygaśnięcia w czasie kadencji mandatu członka zarządu lub członka organu kontroli wewnętrznej, powodującej zmniejszenie liczby członków zarządu lub członków organu kontroli wewnętrznej poniżej minimum przewidzianego w statucie polskiego związku sportowego, odpowiednio zarządowi lub organowi kontroli wewnętrznej polskiego związku sportowego przysługuje prawo uzupełnienia składu do stanu minimum określonym w statucie związku.

2. W przypadku upływu kadencji organów polskiego związku sportowego do dnia 30 czerwca 2021 r. kadencja tych organów ulega przedłużeniu nie dłużej niż do dnia 30 września 2021 r.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do związków sportowych, o których mowa w art. 6 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. z 2019 r. poz. 1468, 1495 i 2251).

Art. 15zzzd. 1. W związku ze skutkami COVID-19 Bank Gospodarstwa Krajowego może udzielać, we własnym imieniu i na własny rachunek, poręczeń i gwarancji spłaty kredytów zaciągniętych przez przedsiębiorców w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców, z wyłączeniem mikroprzedsiębiorców oraz małych przedsiębiorców, z przeznaczeniem na zapewnienie płynności finansowej.

2. Poręczenie lub gwarancja mogą stanowić pomoc publiczną.

3. Do poręczenia i gwarancji stosuje się odpowiednio art. 2b ust. 1 ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. z 2020 r. poz. 122).

4. Poręczenie lub gwarancja obejmują nie więcej niż 80% pozostającej do spłaty kwoty kredytu objętego poręczeniem lub gwarancją.

5. Poręczenie lub gwarancja są udzielane na wniosek przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 1.

Art. 15zzze. 1. Należności pieniężne, o których mowa w art. 12a ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, z tytułu oddania nieruchomości w najem, dzierżawę lub użytkowanie, przypadające za okres stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, mogą być umarżane w całości albo w części lub ich spłata może być odraczana lub rozkładana na raty przez starostę lub prezydenta miasta na prawach powiatu, wykonujących zadania z zakresu administracji rządowej, bez zgody wojewody.

2. Starosta lub prezydent miasta na prawach powiatu wykonujący zadania z zakresu administracji rządowej bez zgody wojewody może odstąpić od dochodzenia należności, o których mowa w ust. 1, na wniosek podmiotu, którego płynność finansowa uległa pogorszeniu w związku z ponoszeniem negatywnych konsekwencji ekonomicznych z powodu COVID-19.

3. Minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa w odniesieniu do nieruchomości określonych w art. 60 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami może odstąpić od dochodzenia należności, o których mowa w ust. 1, na wniosek podmiotu, którego płynność finansowa uległa pogorszeniu w związku z ponoszeniem negatywnych konsekwencji ekonomicznych z powodu COVID-19.

3a. Kierownicy państwowych jednostek organizacyjnych na rzecz których ustanowiony został trwały zarząd w stosunku do nieruchomości Skarbu Państwa mogą odstąpić od dochodzenia należności z tytułu oddania nieruchomości w najem, dzierżawę lub użytkowanie, przypadających za okres stanu zagrożenia epidemicznego

albo stanu epidemii na wniosek podmiotu, którego płynność finansowa uległa pogorszeniu w związku z ponoszeniem negatywnych konsekwencji ekonomicznych z powodu COVID-19.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 2-3a, przepisu art. 12a ust. 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami nie stosuje się.

Art. 15zzzf. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego może, w drodze uchwały, postanowić o odstąpieniu od dochodzenia należności o charakterze cywilnoprawnym przypadających jednostce samorządu terytorialnego lub jej jednostkom organizacyjnym, wymienionym w art. 9 pkt 3, 4 i 13 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, w stosunku do podmiotów, których płynność finansowa uległa pogorszeniu w związku z ponoszeniem negatywnych konsekwencji ekonomicznych z powodu COVID-19 i które złożą wniosek o odstąpienie od dochodzenia należności.

Art. 15zzzg. 1. Do czasu określenia przez organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego zasad udzielania ulg, o których mowa w art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, dotyczących należności pieniężnych z tytułu oddania nieruchomości w najem, dzierżawę lub użytkowanie przypadających za okres stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii jednostce samorządu terytorialnego lub jej jednostkom organizacyjnym, wymienionym w art. 9 pkt 3, 4 i 13 tej ustawy, należności te mogą być umarzone, terminy ich spłaty mogą zostać odroczone lub płatność tych należności może zostać rozłożona na raty przez wójta, burmistrza, prezydenta miasta, zarząd powiatu albo zarząd województwa.

2. Do czasu podjęcia uchwały, o której mowa w art. 15zzzf, wójt, burmistrz, prezydent miasta, zarząd powiatu albo zarząd województwa może postanowić o odstąpieniu od dochodzenia należności, o których mowa w ust. 1, na wniosek podmiotu, którego płynność finansowa uległa pogorszeniu w związku z ponoszeniem negatywnych konsekwencji ekonomicznych z powodu COVID-19.

Art. 15zzzh. 1. Wsparcie:

- 1) o którym mowa w art. 15m, art. 15p, art. 15q, art. 15za ust. 2, art. 15zzb-15zze, art. 31zo oraz art. 31zy¹⁰,
- 2) udzielone na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa w związku z COVID-19

- zgodne z warunkami zawartymi w Komunikacie Komisji - Tymczasowe ramy środków pomocy państwa w celu wsparcia gospodarki w kontekście trwającej epidemii COVID-19 (2020/C 91 I/01) (Dz. Urz. UE C 91I z 20.03.2020, str. 1) stanowi pomoc publiczną mającą na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce.

2. Ulgi, o których mowa w art. 15zzze-15zzzg, w przypadku udzielenia ich podmiotowi prowadzącemu działalność gospodarczą, stanowią pomoc publiczną, mającą na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce, o której mowa w Komunikacie Komisji - Tymczasowe ramy środków pomocy państwa w celu wsparcia gospodarki w kontekście trwającej epidemii COVID-19.

Art. 15zzzi. 1. W szczególnie uzasadnionych przypadkach kolegialne organy administracji publicznej mogą zdecydować o odbyciu swoich posiedzeń przy użyciu środków komunikacji elektronicznej, co obejmuje w szczególności:

- 1) transmisję posiedzenia w czasie rzeczywistym pomiędzy uczestnikami posiedzenia danego organu,
- 2) wielostronną komunikację w czasie rzeczywistym, w ramach której uczestnicy posiedzenia danego organu mogą wypowiadać się w toku jego posiedzenia;

- z zachowaniem niezbędnych zasad bezpieczeństwa.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, kolegialny organ administracji publicznej może podejmować rozstrzygnięcia także w trybie obiegowym.

Rozdział 2a

Art. 15zzzj. 1. Karze pieniężnej podlega ten, kto wbrew przepisowi art. 8b stosuje ceny lub marże wyższe niż ustalone zgodnie z obwieszczeniem, o którym mowa w art. 8, lub z przepisami wykonawczymi wydanymi na podstawie art. 8a.

2. Karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, wymierza się w wysokości od 5 000 do 5 000 000 zł.

3. Karę pieniężną nakłada, w drodze decyzji, odpowiednio w zakresie swojej właściwości:

1) (uchylony);

2) wojewódzki inspektor jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych;

3) (uchylony);

4) wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej.

4. Karę uiszcza się w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 3, stała się ostateczna.

5. Organ może nadać decyzji, o której mowa w ust. 3, rygor natychmiastowej wykonalności w całości lub w części, jeżeli wymaga tego ochrona bezpieczeństwa lub porządku publicznego.

6. Do decyzji nakładających karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisu art. 61 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325).

Art. 15zzzk. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości nie większej niż 10% obrotu osiągniętego w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary, jeżeli przedsiębiorca ten, choćby nieumyślnie, dopuścił się wielokrotnie, w przypadku wielu towarów lub usług lub na dużą skalę, naruszenia zakazu określonego w art. 8b. Przepisy art. 106 ust. 3-7 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów stosuje się odpowiednio.

Art. 15zzzl. 1. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów może również nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości do 5% obrotu w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary, ale nie więcej niż 50 000 000 zł, jeżeli przedsiębiorca ten, choćby nieumyślnie:

1) nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów lub udzielił informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd;

2) uniemożliwia lub utrudnia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpoczęcie lub przeprowadzenie kontroli.

2. Przepisy art. 106 ust. 3-5 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów stosuje się odpowiednio.

Art. 15zzzm. 1. Do postępowania w sprawie nałożenia kar, o których mowa w art. 15zzzk i art. 15zzzl, stosuje się odpowiednio przepisy rozdziału 3 ustawy z dnia 15 grudnia 2016 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 517, 1649 i 1667), z wyłączeniem art. 8, art. 26-28 i art. 31.

2. Do kar pieniężnych, o których mowa w art. 15zzzk i art. 15zzzl, stosuje się odpowiednio przepisy art. 38 ust. 1-5 i art. 39 ustawy z dnia 15 grudnia 2016 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi.

Art. 15zzzn. 1. W razie stwierdzenia naruszenia obowiązku hospitalizacji, kwarantanny lub izolacji w związku z zapobieganiem, przeciwdziałaniem lub zwalczaniem COVID-19, nałożonego przez właściwy organ lub wynikającego z przepisów prawa, państwowy powiatowy inspektor sanitarny nakłada na osobę naruszającą taki obowiązek, w drodze decyzji, administracyjną karę pieniężną w kwocie do 30 000 zł.

2. Stwierdzenie naruszenia obowiązku, o którym mowa w ust. 1, może nastąpić w szczególności na podstawie ustaleń Policji, innych służb państwowych lub innych uprawnionych podmiotów.

3. W zakresie określonym w ust. 1 nie ma zastosowania art. 38 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2019 r. poz. 59 oraz z 2020 r. poz. 322, 374 i 567).

Art. 15zzzo. 1. W razie stwierdzenia naruszenia czasowego ograniczenia lub zakazu obrotu i używania określonych przedmiotów lub produktów spożywczych, ustanowionego w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 46 ust. 4 pkt 2 albo art. 46a i art. 46b ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 282, 322 i 374) w związku z zapobieganiem, przeciwdziałaniem lub zwalczaniem COVID-19, wojewoda może nałożyć na podmiot naruszający takie ograniczenia lub zakaz, w drodze decyzji, administracyjną karę pieniężną w kwocie do 1 000 000 zł, a w przypadku jeżeli wartość przedmiotów lub produktów przekracza 1 000 000 zł administracyjna kara pieniężna określana jest w wysokości dwukrotności tej wartości.

2. Od decyzji, o której mowa w ust. 1, służy odwołanie do ministra właściwego do spraw zdrowia.

3. (uchylony).

Art. 15zzzp. Środki finansowe pochodzące z administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 15zzzj, art. 15zzzk, art. 15zzzl, art. 15zzzn i art. 15zzzo, stanowią dochód budżetu państwa.

Art. 15zzzq. 1. W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, minister właściwy do spraw instytucji finansowych, może zawiesić z urzędu albo na wniosek postępowanie kontrolne, postępowanie w zakresie egzekucji opłaty za niespełnienie obowiązku zawarcia umowy obowiązkowego ubezpieczenia, o którym mowa w przepisach ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2214) oraz odroczyć terminy płatności z tytułu niespełnienia tego obowiązku, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia prawidłowego funkcjonowania rynku ubezpieczeniowego.

2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych może, w drodze rozporządzenia, odroczyć terminy płatności oraz zawiesić postępowania, o których mowa w ust. 1, określając zakres terytorialny zawieszenia, rodzaje postępowań podlegających zawieszeniu oraz okres, na który następuje zawieszenie oraz odroczenie, mając na względzie okres obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii oraz skutki nimi wywołane, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia prawidłowego funkcjonowania rynku ubezpieczeniowego.

3. Do terminów odroczeń oraz postępowań zawieszonych na podstawie ust. 1 lub 2, nie wlicza się okresów ich zawieszenia oraz odroczenia.

Art. 15zzzr. Oświadczenie woli członka organu osoby prawnej innej niż Skarb Państwa albo jednostka samorządu terytorialnego, może zostać złożone w formie dokumentowej, a posiedzenia organów osób prawnych odbywać się z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej bez konieczności jednoczesnej obecności członków tych organów. Do skuteczności takiego oświadczenia nie jest wymagane wypełnienie formularza udostępnionego w systemie teleinformatycznym, opatrzenie kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym, bez względu na odmienne zastrzeżenie ustawy lub czynności prawnej.

Art. 15zzzs. Prace geologiczne, w tym roboty geologiczne, wykonywane na podstawie ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2019 r. poz. 868, 1214 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 284), które nie mogą być wykonane zgodnie z harmonogramem określonym w koncesji lub projekcie robót geologicznych ze względu na obowiązywanie stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, mogą zostać wykonane w terminie późniejszym, bez potrzeby zmiany koncesji lub projektu robót geologicznych, do czasu upływu terminu obowiązywania koncesji lub czasu na jaki został zatwierdzony projekt robót geologicznych lub terminu określonego w projekcie robót geologicznych podlegającym zgłoszeniu staroście albo ministrowi właściwemu do spraw środowiska.

Art. 15zzzt. 1. Świadcstwo zdrowia wydane na podstawie art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o pracy na morzu (Dz. U. z 2019 r. poz. 1889 i 2197) lub art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2019 r. o pracy na statkach rybackich (Dz. U. poz. 2197), które traci ważność w okresie od dnia 1 marca 2020 r. do dnia 13 marca 2020 r. albo w okresie obowiązywania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego

albo stanu epidemii ogłoszonego w związku z COVID-19, zachowuje ważność do dnia upływu 60 dni od dnia odwołania tego stanu.

2. W przypadku gdy 3-miesięczny termin, o którym mowa w art. 6 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o pracy na morzu oraz w art. 6 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 11 września 2019 r. o pracy na statkach rybackich, upływa w okresie od dnia 1 marca 2020 r. do dnia 13 marca 2020 r. lub w okresie obowiązywania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego w związku z COVID-19, termin ten ulega przedłużeniu do upływu 60 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii.

Art. 15zzzu. Certyfikat audytora bezpieczeństwa ruchu drogowego wydany na podstawie art. 24n ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 470 i 471), którego ważność upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego, stanu epidemii albo w okresie 30 dni następujących po ich odwołaniu, zachowuje ważność, jednak nie dłużej niż do dnia upływu 90 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później.

Art. 15zzzu¹. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii testy kwalifikacyjne, o których mowa w art. 39b ust. 3 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, mogą być przeprowadzane, po zakończeniu zajęć teoretycznych i praktycznych, przez wojewodę właściwego ze względu na miejsce prowadzenia ośrodka szkolenia w urzędzie wojewódzkim i na koszt urzędu wojewódzkiego.

2. Testy kwalifikacyjne przeprowadza co najmniej jeden przedstawiciel wojewody, wchodzący w skład komisji egzaminacyjnej, o której mowa w art. 39b¹ ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, który jest pracownikiem urzędu wojewódzkiego obsługującego wojewodę. Przeprowadzenie testów kwalifikacyjnych przez pracownika urzędu wojewódzkiego następuje w ramach świadczenia pracy na rzecz tego urzędu.

3. Testy kwalifikacyjne przeprowadza się w sposób i na warunkach określonych przez wojewodę, przy zachowaniu aktualnie obowiązujących przepisów sanitarno-epidemiologicznych.

Art. 15zzzu². W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii część teoretyczna, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (Dz. U. z 2019 r. poz. 341, 622, 1287 i 2020) może być realizowana przy wykorzystaniu metod on-line polegających na transmisji w czasie rzeczywistym dźwięku i obrazu między osobą prowadzącą taką część a jej uczestnikami. Część teoretyczna niezakończona do dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii może nadal być prowadzona z wykorzystaniem metod on-line, jednak nie dłużej niż przez 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

Art. 15zzzv. W przypadku gdy termin, o którym mowa w art. 81b ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym, upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ulega on przedłużeniu do dnia upływu 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później.

Art. 15zzzw. W przypadku gdy ważność:

- 1) prawa jazdy,
- 2) pozwolenia na kierowanie tramwajem,
- 3) zezwolenia na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym lub pojazdem przewożącym wartości pieniężne,
- 4) świadectwa kierowcy,
- 5) legitymacji instruktora nauki jazdy,
- 6) legitymacji egzaminatora,
- 7) zaświadczenia o wpisie do ewidencji instruktorów techniki jazdy (świadectwa instruktora techniki jazdy),
- 8) uprawnień do kierowania pojazdami,

9) wpisu w prawie jazdy kodu 95 potwierdzającego uzyskanie kwalifikacji wstępnej, kwalifikacji wstępnej przyspieszonej, kwalifikacji wstępnej uzupełniającej, kwalifikacji wstępnej uzupełniającej przyspieszonej albo ukończenie szkolenia okresowego

/pkt

- upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność tych dokumentów, uprawnień i wpisu ulega przedłużeniu do dnia upływu 60 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później.

Art. 15zzzx. Badanie techniczne pojazdu, którego termin upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, którego właścicielem lub posiadaczem jest osoba przebywająca na obowiązkowej kwarantannie lub poddana leczeniu z powodu COVID-19 w tym okresie, zachowuje ważność przez okres 7 dni od dnia zakończenia leczenia lub zwolnienia z obowiązkowej kwarantanny, jedynie w celu umożliwienia dojazdu na badanie techniczne.

Art. 15zzzy. 1. W okresie stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii zawiesza się przeprowadzanie badań lekarskich i psychologicznych:

- 1) osób ubiegających się o uzyskanie licencji maszynisty albo o zachowanie jego ważności, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 22a ust. 11 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym;
- 2) osób ubiegających się o uzyskanie świadectwa maszynisty albo o zachowanie jego ważności, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 22b ust. 22 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym;
- 3) pracowników zatrudnionych na stanowiskach bezpośrednio związanych z prowadzeniem i bezpieczeństwem ruchu kolejowego oraz z prowadzeniem określonych rodzajów pojazdów kolejowych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 22d ust. 3 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym;
- 4) pracowników zatrudnionych na stanowisku zwrotniczego, o którym mowa w art. 22d ust. 1 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym, w brzmieniu nadanym przez art. 1 pkt 11 ustawy z dnia 9 stycznia 2020 r. o zmianie ustawy o transporcie kolejowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 462);
- 5) funkcjonariuszy straży ochrony kolei, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 59 ust. 6 pkt 3 ustawy z dnia 23 marca 2003 r. o transporcie kolejowym.

2. W przypadku gdy ważność badań lekarskich i psychologicznych, o których mowa w ust. 1, upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ważność tych badań ulega przedłużeniu do dnia upływu 90 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później.

Art. 15zzzy¹. W przypadku gdy termin ważności:

- 1) autoryzacji bezpieczeństwa, o której mowa w art. 18a ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym,
- 2) certyfikatu bezpieczeństwa, o którym mowa w art. 18b ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym,
- 3) świadectwa bezpieczeństwa, o którym mowa w art. 19 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym,
- 4) licencji maszynisty, o której mowa w art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym,
- 5) świadectwa maszynisty, o którym mowa w art. 22b ust. 1 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym,

6) certyfikatu dla podmiotu odpowiedzialnego za utrzymanie pojazdu kolejowego (ECM), o którym mowa w art. 23j ust. 8 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym

- upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, termin ważności tych dokumentów ulega przedłużeniu do dnia upływu 90 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później.

Art. 15zzzz. W przypadku gdy w okresie stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii przypada termin przeprowadzenia:

1) szkoleń oraz okresowych sprawdzianów wiedzy i umiejętności maszynistów, o których mowa w art. 22b ust. 7

i ust. 21 pkt 4 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym,

2) szkoleń dla pracowników kolejowych z zakresu kierowania ruchem, o których mowa w przepisach wydanych

na podstawie art. 6 ust. 4 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym,

3) szkoleń dla osób, o których mowa w art. 15zzzy ust. 1 pkt 3-5

- termin ważności aktualnego szkolenia albo sprawdzianu ulega przedłużeniu do dnia upływu 90 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później.

Art. 15zzzza. 1. W okresie stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii zawieszają się przeprowadzanie egzaminów okresowych, o których mowa w § 42 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 30 grudnia 2014 r. w sprawie pracowników zatrudnionych na stanowiskach bezpośrednio związanych z prowadzeniem i bezpieczeństwem ruchu kolejowego oraz z prowadzeniem określonych rodzajów pojazdów kolejowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 46).

2. W przypadku gdy termin przeprowadzenia egzaminu, o którym mowa w ust. 1, przypada w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii termin przeprowadzenia tego egzaminu ulega przedłużeniu do dnia upływu 90 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później.

Art. 15zzzzb. 1. Zarządzający lotniskiem użytku publicznego określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 5 jest obowiązany do utrzymania minimalnej gotowości operacyjnej lotniska dostosowanej do planowanych startów i lądowań statków powietrznych w okresie stanu zagrożenia epidemicznego oraz stanu epidemii.

2. Na finansowanie kosztów utrzymania minimalnej gotowości operacyjnej lotniska, o której mowa w ust. 1, udziela się dotacji z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19.

3. Na finansowanie dodatkowych kosztów wynikających z obowiązku utrzymania minimalnej gotowości operacyjnej lotniska, o której mowa w ust. 1, udziela się dotacji z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19.

4. Dotacji, o której mowa w ust. 2, udziela na wniosek zarządzającego lotniskiem, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw transportu.

5. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wykaz lotnisk użytku publicznego, na których należy zapewnić utrzymanie minimalnej gotowości operacyjnej lotniska oraz wymagania, których spełnienie potwierdza osiągnięcie minimalnej gotowości operacyjnej przez lotnisko mając na uwadze konieczność zapewnienia funkcjonowania lotnisk użytku publicznego współużytkowanych z wojskiem oraz lotnisk użytku publicznego niezbędnych dla zachowania ciągłości ruchu pasażerskiego i towarowego.

6. Minister właściwy do spraw transportu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi w drodze rozporządzenia, sposób i tryb rozliczania i dokumentowania kosztów, o których mowa w ust. 2, oraz wzór wniosku, o którym mowa w ust. 4, mając na uwadze konieczność zapewnienia przejrzystości gospodarowania środkami budżetu państwa oraz ograniczenie finansowania do niezbędnych kosztów.

Art. 15zzzzc. Pracownicy zarządzającego lotniskiem odpowiedzialni za zapewnienie niezbędnej pomocy medycznej, o której mowa w art. 68 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. - Prawo lotnicze (Dz. U. z 2019 r. poz. 1580 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 284), pracownicy lotniskowej służby ratowniczo-gaśniczej, o których mowa w art. 84 tej ustawy, oraz inne osoby, którym zarządzającym lotniskiem powierzył wykonywanie czynności związanych z przeciwdziałaniem COVID-19, w czasie wykonywania tych czynności korzystają z ochrony prawnej przewidzianej dla funkcjonariuszy publicznych.

Art. 15zzzzd. W przypadku gdy ważność specjalistycznego szkolenia dla pracowników lotniskowej służby ratowniczo-gaśniczej, o którym mowa w art. 84 ust. 5 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. - Prawo lotnicze, w odniesieniu do lotniska użytku publicznego, upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność tego szkolenia ulega przedłużeniu do dnia upływu 6 miesięcy od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później.

Art. 15zzzze. 1. W przypadku gdy ważność szkoleń, o których mowa w § 20 ust. 1 załącznika do rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 31 lipca 2012 r. w sprawie Krajowego Programu Ochrony Lotnictwa Cywilnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 631), upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego ważność tych szkoleń ulega przedłużeniu do dnia upływu 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia utraty ważności szkoleń.

2. W przypadku gdy ważność sprawdzenia przeszłości, o którym mowa w § 32 załącznika do rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 31 lipca 2012 r. w sprawie Krajowego Programu Ochrony Lotnictwa Cywilnego oraz w § 15 ust. 1 pkt 1 załącznika do rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 20 września 2013 r. w sprawie Krajowego Programu Szkolenia w zakresie ochrony lotnictwa cywilnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1852), upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność takiego sprawdzenia przeszłości ulega przedłużeniu do dnia upływu 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia utraty ważności sprawdzenia.

Art. 15zzzzf. 1. W przypadku gdy ważność szkolenia okresowego, o którym mowa w § 2 pkt 10 załącznika do rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 20 września 2013 r. w sprawie Krajowego Programu Szkolenia w zakresie ochrony lotnictwa cywilnego, upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność tego szkolenia ulega przedłużeniu do dnia upływu 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia utraty ważności szkolenia.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, osoby wymienione w § 13 ust. 1 pkt 1-3 załącznika do rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 20 września 2013 r. w sprawie Krajowego Programu Szkolenia w zakresie ochrony lotnictwa cywilnego, są obowiązane odbyć szkolenie okresowe niezwłocznie odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później.

3. W przypadku gdy termin ponownej certyfikacji osób wymienionych w § 13 ust. 1 pkt 1-3 załącznika do rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 20 września 2013 r. w sprawie Krajowego Programu Szkolenia w zakresie ochrony lotnictwa cywilnego, przypada w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność uprawnień tych osób ulega przedłużeniu do dnia upływu 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia utraty ważności szkoleń.

4. W przypadku gdy ważność szkoleń, o których mowa w § 13 ust. 11 i 12 załącznika do rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 20 września 2013 r. w sprawie Krajowego Programu Szkolenia w zakresie ochrony lotnictwa cywilnego, upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność tych szkoleń ulega przedłużeniu do dnia upływu 30 dni

od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia utraty ważności szkoleń.

5. Szkolenia z zakresu ochrony lotnictwa cywilnego, o których mowa w § 2 pkt 3 załącznika do rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 20 września 2013 r. w sprawie Krajowego Programu Szkolenia w zakresie ochrony lotnictwa cywilnego, dla kategorii osób, o których mowa w § 13 ust. 1 pkt 1 tego rozporządzenia, oraz szkolenia, o których mowa w § 2 pkt 4 tego rozporządzenia, dla kategorii osób, o których mowa w § 13 ust. 1 pkt 1-3 i 17 załącznika do tego rozporządzenia, odbywające się w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, są przeprowadzane w sposób określony w § 18 ust. 1 pkt 3 załącznika do tego rozporządzenia. Szkolenia odbywają się z zapewnieniem zdalnej dostępności instruktora szkolenia.

Art. 15zzzzg. 1. W przypadku gdy termin szkolenia, o którym mowa w § 77 ust. 2 pkt 2, § 82 ust. 2, § 83 ust. 4 oraz § 94 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury i Budownictwa z dnia 19 maja 2017 r. w sprawie licencji i świadectw kwalifikacji personelu służb ruchu lotniczego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1115 oraz z 2018 r. poz. 1488), przypada w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność tego szkolenia ulega przedłużeniu do dnia upływu 90 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia utraty ważności szkolenia. Przepis stosuje się do szkoleń dla informatorów lotniskowej służby informacji powietrznej (AFIS).

2. W przypadku gdy ważność uprawnień uzupełniających lub uprawnień uzupełniających w jednostce, o którym mowa w § 77 ust. 2, § 82 ust. 1, § 83 ust. 3 oraz § 94 ust. 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury i Budownictwa z dnia 19 maja 2017 r. w sprawie licencji i świadectw kwalifikacji personelu służb ruchu lotniczego, upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność tych uprawnień uzupełniających lub uprawnień uzupełniających w jednostce, ulega przedłużeniu na okres do 90 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia utraty ważności uprawnień. Przepis stosuje się do uprawnień informatorów lotniskowej służby informacji powietrznej (AFIS).

3. Trzymiesięczny okres, o którym mowa w § 77 ust. 2 pkt 1, rozporządzenia Ministra Infrastruktury i Budownictwa z dnia 19 maja 2017 r. w sprawie licencji i świadectw kwalifikacji personelu służb ruchu lotniczego, w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2020 r., ulega przedłużeniu do 6 miesięcy.

4. Termin końcowy obowiązku, o którym mowa w § 105 ust. 2, 5 i 6 rozporządzenia Ministra Infrastruktury i Budownictwa z dnia 19 maja 2017 r. w sprawie licencji i świadectw kwalifikacji personelu służb ruchu lotniczego, ulega przedłużeniu do dnia upływu 120 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2020 r.

Art. 15zzzzh. 1. W przypadku gdy ważność uprawnień podstawowych lub dodatkowych, o których mowa w § 12 ust. 2 i 3 rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 3 czerwca 2013 r. w sprawie świadectw kwalifikacji (Dz. U. z 2017 r. poz. 288), upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność tych uprawnień podstawowych lub dodatkowych, ulega przedłużeniu do dnia upływu 90 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia utraty ważności uprawnień.

2. W przypadku gdy ważność badań lotniczo-lekarskich, o których mowa w § 12 ust. 1, rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 27 maja 2013 r. w sprawie badań lotniczo-lekarskich (Dz. U. z 2017 r. poz. 129), upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność tych badań, ulega przedłużeniu do dnia upływu 90 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia utraty ważności badań, pod warunkiem że orzeczenie lotniczo-lekarskie nie zawiera ograniczeń za wyjątkiem wzrokowych.

Art. 15zzzzj. W przypadku gdy termin szkolenia z zakresu bezpiecznej obsługi materiałów niebezpiecznych przewożonych drogą powietrzną, przypada w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ważność tego szkolenia ulega przedłużeniu do dnia upływu 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia utraty ważności szkolenia.

Art. 15zzzzj. W przypadku gdy termin szkolenia, o którym mowa w art. 95f ust. 2 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. - Prawo lotnicze, przypada w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność tego szkolenia ulega przedłużeniu do dnia upływu 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia utraty ważności szkolenia.

Art. 15zzzzk. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii zezwala się operatorom lotniczym na przewóz środków zawierających materiał niebezpieczny UN1887 Alcohols, n.o.s. oraz UN1170 Ethanol solution, jako środków do dezynfekcji rąk dla pasażerów i załóg statków powietrznych, zgodnie z postanowieniami Instrukcji Technicznych Bezpiecznego Transportu Materiałów Niebezpiecznych Drogą Powietrzną ICAO Doc. 9284 - AN/905, w rozumieniu pkt 119 załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 965/2012 z dnia 5 października 2012 r. ustanawiającego wymagania techniczne i procedury administracyjne odnoszące się do operacji lotniczych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 (Dz. Urz. UE L 296 z 25.10.2012, str. 1, z późn. zm.).

2. Operatorzy lotniczy upewniają się, że środki, o których mowa w ust. 1, są odpowiednio przechowywane i zabezpieczone, aby zapobiec przypadkowemu rozlaniu, uszkodzeniu lub ryzyku pożaru oraz, że opakowania zapasowe są również odpowiednio zapakowane. Pojemność każdego pojemnika nie może przekraczać 0,5 litra, a całkowita ilość środków, o których mowa w ust. 1, na pokładzie statku powietrznego nie może przekraczać 8 litrów.

3. Operatorzy lotniczy dokonują oceny ryzyka związanego z przewozem środków, o których mowa w ust. 1, odpowiednio zmieniają procedury postępowania awaryjnego i informują załogi statków powietrznych o wprowadzonych zmianach.

Art. 15zzzzl. 1. W okresie obowiązywania ustawy operacje bezzałogowych statków powietrznych mogą być realizowane po poinformowaniu Polskiej Agencji Żeglugi Powietrznej o zamiarze wykonania lotu za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, określonego przez Agencję oraz zgodnie z warunkami wykonywania lotów określonymi w rozporządzeniu Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 26 marca 2013 r. w sprawie wyłączenia zastosowania niektórych przepisów ustawy - Prawo lotnicze do niektórych rodzajów statków powietrznych oraz określenia warunków i wymagań dotyczących używania tych statków (Dz. U. z 2019 r. poz. 1497).

2. Udziela się dotacji z budżetu państwa na finansowanie realizacji zadań wskazanych w ust. 1, przez Polską Agencję Żeglugi Powietrznej.

3. Dotacji, o której mowa w ust. 2, udziela na wniosek Polskiej Agencji Żeglugi Powietrznej minister właściwy do spraw transportu.

4. Minister właściwy do spraw transportu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi w drodze rozporządzenia sposób i tryb przekazywania i rozliczania dotacji, o której mowa w ust. 2, i dokumentowania kosztów objętych finansowaniem z tej dotacji, oraz wzór wniosku, o którym mowa w ust. 3, z uwzględnieniem konieczności zapewnienia przejrzystości gospodarowania środkami budżetu państwa.

5. Na potrzeby realizacji zadań wskazanych w ust. 1 Polska Agencja Żeglugi Powietrznej może przejąć wszystkie przysługujące właścicielowi autorskie prawa majątkowe do systemów teleinformatycznych służących do koordynacji i zarządzania lotami bezzałogowych statków powietrznych w polskiej przestrzeni powietrznej, które przeszły proces weryfikacji, i są dopuszczone przez odpowiednie organy nadzoru lotniczego do ich wykorzystania w pracy operacyjnej wraz z prawami do dokumentacji systemu. Przejęcie następuje na

wszystkich polach eksploatacji wskazanych w ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1231 oraz z 2020 r. poz. 288), w tym wskazanych w art. 74 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych, a w zakresie praw do dokumentacji na polach eksploatacji wskazanych w art. 50 tej ustawy. Przejęcie następuje z chwilą złożenia oświadczenia woli właścicielowi praw o ich przejęciu na podstawie niniejszego artykułu. Przejęcie następuje za wynagrodzeniem odpowiadającym wartości księgowej aktywa na dzień złożenia oświadczenia woli o przejęciu praw. O złożeniu oświadczenia Polska Agencja Żeglugi Powietrznej zawiadamia ministra właściwego do spraw transportu oraz ministra właściwego do spraw aktywów państwowych.

Art. 15zzzzl¹. 1. W celu przeciwdziałania skutkom COVID-19 minister właściwy do spraw transportu przekazuje operatorom w wojewódzkich, międzywojewódzkich i międzynarodowych przewozach pasażerskich w transporcie kolejowym, o których mowa w ustawie z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2475 i 2493 oraz z 2020 r. poz. 400, 462 i 875), środki finansowe za miesiące obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii oraz kolejne 3 miesiące po upływie miesiąca, w którym odwołano stan zagrożenia epidemicznego albo stan epidemii, na poziomie kwoty dotacji przedmiotowej z tytułu honorowania ustawowych uprawnień do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego rozliczonej za te same miesięczne okresy w roku poprzednim, pomniejszonej o przekazane operatorom środki dotacji przedmiotowej na finansowanie utraconych przychodów w związku ze stosowaniem ustawowych uprawnień do ulgowych przejazdów za te miesiące.

2. Środki finansowe, o których mowa w ust. 1, przekazywane są z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw transportu, w celu sfinansowania rekompensaty, w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 15 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym, w części określonej w art. 50 ust. 1 pkt 2 lit. c tej ustawy.

3. Operator w międzywojewódzkich i międzynarodowych przewozach pasażerskich w transporcie kolejowym, występując z wnioskiem do ministra właściwego do spraw transportu o przekazanie środków finansowych, wskazuje umowę o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego, w ramach której będzie rozliczana kwota przekazanych środków finansowych.

4. Operator w wojewódzkich przewozach pasażerskich w transporcie kolejowym występuje z wnioskiem o przekazanie środków finansowych do właściwego organizatora wojewódzkich przewozów pasażerskich w transporcie kolejowym, z którym ma podpisaną umowę.

5. Organizator, o którym mowa w ust. 4, w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosku operatora, przekazuje ministrowi właściwemu do spraw transportu wniosek o przekazanie środków finansowych.

6. Minister właściwy do spraw transportu przekazuje w terminie 14 dni od dnia przekazania środków finansowych operatorowi, właściwemu organizatorowi publicznego transportu zbiorowego informacje o kwocie przekazanych operatorowi środków finansowych podlegających rozliczeniu w ramach umowy o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego.

7. Operator przedkłada właściwemu organizatorowi publicznego transportu zbiorowego wniosek o rozliczenie środków finansowych na zasadach i w terminach wynikających z umowy o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego.

8. Właściwy organizator publicznego transportu zbiorowego rozlicza przekazane operatorowi środki finansowe oraz przekazuje do ministra właściwego do spraw transportu informacje o rozliczeniu.

9. Zasady przekazywania i rozliczania środków finansowych, o których mowa w ust. 1, stosuje się nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2020 r.

Art. 15zzzzl². 1. W celu przeciwdziałania skutkom COVID-19 minister właściwy do spraw transportu może przekazać operatorom w wojewódzkich, międzywojewódzkich i międzynarodowych przewozach pasażerskich w transporcie kolejowym, o których mowa w ustawie z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym, środki finansowe w celu sfinansowania rekompensaty, w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 15 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym, w części określonej w art. 50 ust. 1 pkt 2 lit. c tej ustawy, za miesiące obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz kolejne 3 miesiące po upływie miesiąca, w którym odwołano stan zagrożenia epidemicznego lub stan epidemii.

2. Środki finansowe, o których mowa w ust. 1, pochodzą z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19.
3. Wysokość przekazanych środków finansowych nie może przekroczyć różnicy pomiędzy nieosiągniętymi przez operatora, w danym miesiącu, z uwagi na przeciwdziałanie COVID-19, przychodami ze sprzedaży oraz nieponiesionymi przez operatora w tym samym miesiącu kosztami operacyjnymi, z tytułu ograniczonej, z uwagi na przeciwdziałanie COVID-19, pracy eksploatacyjnej.
4. Wysokość wsparcia udzielonego na podstawie ust. 1 pomniejsza się o wsparcie udzielone na podstawie art. 15zzzzl¹.
5. Wartości przychodów oraz kosztów, o których mowa w ust. 3, przekazują ministrowi właściwemu do spraw transportu odpowiednio operator w międzywojewódzkich i międzynarodowych przewozach pasażerskich w transporcie kolejowym oraz organizatorzy wojewódzkich przewozów pasażerskich w transporcie kolejowym wraz z wnioskiem o przekazanie środków finansowych.
6. Przepisy art. 15zzzzl¹ ust. 3-9 stosuje się odpowiednio.

Art. 15zzzzl³. Warunkiem udzielenia wsparcia na podstawie przepisów art. 15zzzzl¹ oraz art. 15zzzzl² jest niezmnieszenie wydatków planowanych przed dniem 13 marca 2020 r. w budżecie właściwego organizatora w celu sfinansowania rekompensaty i przekazanie przez organizatora operatorowi rekompensaty w wysokości planowanej na ten dzień.

Art. 15zzzzl⁴. Łączna wysokość wsparcia operatorów w wojewódzkich, międzywojewódzkich i międzynarodowych przewozach pasażerskich w transporcie kolejowym, związana z przeciwdziałaniem COVID-19, o którym mowa w art. 15zzzzl¹ ust. 1 oraz art. 15zzzzl² ust. 1, nie może powodować przekroczenia wyniku finansowego netto określonego na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1370/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczącego usług publicznych w zakresie kolejowego i drogowego transportu pasażerskiego oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 1191/69 i (EWG) nr 1107/70 (Dz. Urz. UE L 315 z 03.12.2007, str. 1, z późn. zm.), dla całego okresu trwania obowiązującej umowy, wliczając w to również przyszłe wypłaty z jej tytułu.

Art. 15zzzzm. W związku z czasowym ograniczeniem lub czasowym zawieszeniem funkcjonowania jednostek systemu oświaty pracodawcom, którzy zawarli z młodocianymi pracownikami umowę o pracę w celu przygotowania zawodowego, okres zwolnienia młodocianego pracownika z obowiązku świadczenia pracy wlicza się do okresu, za który przysługuje dofinansowanie, o którym mowa w art. 122 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. - Prawo oświatowe.

Art. 15zzzzn. Uprawnienia:

- 1) inspektora ochrony radiologicznej, o których mowa w art. 7 ust. 3 lub 5 ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. - Prawo atomowe (Dz. U. z 2019 r. poz. 1792 oraz z 2020 poz. 284 i 322),
- 2) do zajmowania stanowiska mającego istotne znaczenie dla zapewnienia bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej, o których mowa w art. 12 ust. 1 ustawy, o której mowa w pkt 1 /pkt
- których ważność upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii albo w okresie 30 dni następujących po ich odwołaniu, zachowują ważność przez okres kolejnych 9 miesięcy od dnia upływu terminu ich ważności.

Art. 15zzzzo. W okresie trwania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz w terminie 14 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii sprawozdania oraz informacje, o których mowa w art. 4ba ust. 4, art. 43d ust. 1 i art. 43e ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne mogą być składane za pośrednictwem poczty elektronicznej.

Art. 15zzzzp. Okres, na który Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wyznaczył, w drodze decyzji, operatora systemu dystrybucyjnego oraz operatora systemu skraplania gazu ziemnego, o których mowa w ustawie z dnia

10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, upływający przed dniem 31 grudnia 2020 r., ulega przedłużeniu do dnia 31 grudnia 2020 r.

Art. 15zzzzr. Termin realizacji w 2020 r. obowiązku określonego w art. 16:

- 1) ust. 14 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, przedłuża się do dnia 31 marca 2021 r.;
- 2) ust. 18 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, przedłuża się do dnia 30 kwietnia 2021 r.

Art. 15zzzzra. Termin realizacji w 2020 r. obowiązku określonego w art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne przekłada się na dzień 31 maja 2020 r.

Art. 15zzzzs. Ważność decyzji o udzieleniu koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresach, o których mowa w art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, które wygasają w czasie trwania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, przedłuża się do dnia 31 grudnia 2020 r. pod warunkiem złożenia przez przedsiębiorstwo energetyczne wniosku o przedłużenie okresu obowiązywania koncesji, nie później niż 30 dni przed upływem okresu jej obowiązywania, a wniosek zawiera co najmniej informacje, o których mowa w art. 35 ust. 1-1c ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne.

Art. 15zzzzt. 1. W sprawach wszczętych i niezakończonych przed dniem lub w czasie trwania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, termin o którym mowa w art. 35 ust. 2a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, przedłuża się do 60 dni po dniu odwołania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej tego stanu.

2. W postępowaniach wszczętych w okresie od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 31 grudnia 2020 r., termin, o którym mowa w art. 35 ust. 2a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, wynosi 60 dni.

Art. 15zzzzu. Obowiązek określony w art. 49c ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne za pierwszy kwartał 2020 r. wykonuje się w terminie 30 dni od dnia zakończenia drugiego kwartału 2020 r.

Art. 15zzzzw. Terminy realizacji w 2020 r. obowiązków, o których mowa w art. 25 ust. 3 i art. 27 ust. 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 411), zmienia się w następujący sposób:

- 1) termin, o którym mowa w art. 25 ust. 3, przedłuża się do dnia 30 czerwca 2020 r.;
- 2) termin, o którym mowa w art. 27 ust. 2 pkt 1, przedłuża się do dnia 31 grudnia 2020 r." przy czym informacja o rzeczywistej wielkości utrzymywanych zapasów obowiązkowych gazu ziemnego oraz miejsc ich magazynowania dotyczy stanu na dzień 1 października 2020 r.;
- 3) termin, o którym mowa w art. 27 ust. 2 pkt 2, przedłuża się do dnia 31 grudnia 2020 r.

Art. 15zzzzv. W okresie trwania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii sprawozdania, o których mowa w art. 30b ust. 3 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1155, 1123, 1210 i 1527 oraz z 2020 r. poz. 284), mogą być składane za pośrednictwem poczty elektronicznej.

Art. 15zzzzx. 1. Oświadczenia, o których mowa w art. 6e ust. 1, art. 6f ust. 1 i art. 6g ust. 1 ustawy z dnia 10 stycznia 2018 r. o zmianie ustawy o płatnościach w ramach systemów wsparcia bezpośredniego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 311, z 2019 r. poz. 201 oraz z 2020 r. poz. 300), w związku z przeciwdziałaniem COVID-19, mogą być również składane za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

2. W przypadku złożenia przez rolnika oświadczenia, o którym mowa w art. 6e ust. 1, art. 6f ust. 1 i art. 6g ust. 1 ustawy z dnia 10 stycznia 2018 r. o zmianie ustawy o płatnościach w ramach systemów wsparcia bezpośredniego oraz niektórych innych ustaw, w trybie, o którym mowa w ust. 1, rolnik ten, w terminie 14 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonych na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2, który obowiązywał jako ostatni, dla potwierdzenia czynności złożenia tego oświadczenia składa do właściwego kierownika biura powiatowego Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa podpisane oświadczenie, o którym mowa w art. 6e ust. 1, art. 6f ust. 1 i art. 6g ust. 1 ustawy z dnia 10 stycznia 2018 r. o zmianie ustawy o płatnościach w ramach systemów wsparcia bezpośredniego oraz niektórych innych ustaw.

3. W przypadku potwierdzenia czynności złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 6e ust. 1, art. 6f ust. 1 i art. 6g ust. 1 ustawy z dnia 10 stycznia 2018 r. o zmianie ustawy o płatnościach w ramach systemów wsparcia bezpośredniego oraz niektórych innych ustaw, w terminie, o którym mowa w ust. 2, uznaje się, że oświadczenie to zostało złożone w terminie, w którym złożono je za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

Art. 15zzzzy. 1. W okresie obowiązywania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonych na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 Główny Inspektor Ochrony Roślin i Nasiennictwa przed udzieleniem upoważnienia do prowadzenia badań skuteczności działania środka ochrony roślin nie przeprowadza kontroli, o której mowa w art. 17 ust. 6 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin (Dz. U. z 2019 r. poz. 1900 oraz z 2020 r. poz. 284 i 425).

2. W okresie obowiązywania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonych na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 oraz w okresie 30 dni od dnia odwołania tych stanów dopuszcza się:

- 1) dokonywanie zbycia środków ochrony roślin ostatecznemu nabywcy środków ochrony roślin w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin w ramach wykonywania działalności gospodarczej, o której mowa w art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin, przez osoby niespełniające wymagań określonych w art. 25 ust. 3 pkt 1 lit. a i b ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin;
- 2) dokonywanie zbycia środków ochrony roślin nabywcy innemu, niż wskazany w pkt 1, bez możliwości bieżącej konsultacji z osobą posiadającą kwalifikacje określone w art. 25 ust. 3 pkt 1 lit. a lub b ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin;
- 3) nabywanie środków ochrony roślin przeznaczonych dla użytkowników profesjonalnych w rozumieniu art. 2 pkt 24 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin przez osoby, które nie spełniają wymagań określonych w art. 28 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin;
- 4) wykonywanie zabiegów z zastosowaniem środków ochrony roślin przeznaczonych dla użytkowników profesjonalnych w rozumieniu art. 2 pkt 24 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin przez osoby, które nie spełniają wymagań określonych w art. 41 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin;
- 5) świadczenie usług doradczych dotyczących metod ochrony roślin w zakresie realizacji wymagań integrowanej ochrony roślin oraz stosowania środków ochrony roślin, w tym wykonywanych w ramach działalności marketingowej, przez osoby, które nie spełniają wymagań określonych w art. 42 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin.

3. W okresie obowiązywania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonych na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 oraz w okresie 30 dni od dnia odwołania tych stanów, w przypadku wykonania zabiegu z zastosowaniem środka ochrony roślin przy użyciu sprzętu agrolotniczego, nie jest wymagane dołączenie oświadczenia, o którym mowa w art. 39 ust. 4 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin, do planu zabiegów, o którym mowa w art. 39 ust. 1

ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin, przekazywanego wojewódzkiemu inspektorowi ochrony roślin i nasiennictwa.

4. W okresie obowiązywania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonych na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 oraz w okresie 30 dni od dnia odwołania tych stanów dopuszcza się używanie do wykonania zabiegów z zastosowaniem środków ochrony roślin sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin niespełniającego wymagań określonych w art. 48 ust. 2 lub 4 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin, jeżeli:

1) sprzęt ten przed ogłoszeniem tych stanów został poddany okresowym badaniom w celu potwierdzenia sprawności technicznej, o których mowa w art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin, albo

2) pierwsze badanie w celu potwierdzenia sprawności technicznej tego sprzętu powinno zostać przeprowadzone w okresie trwania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2.

5. W okresie obowiązywania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonych na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 oraz w okresie 30 dni od dnia odwołania tych stanów do zgłoszenia zamiaru stosowania integrowanej produkcji roślin w rozumieniu art. 2 pkt 17 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin, nie jest wymagane dołączenie kopii zaświadczeń lub dokumentów określonych w art. 55 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin.

6. Dla roślin ze zbioru w 2020 r. certyfikat, o którym mowa w art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin, może zostać wydany, jeżeli nie został spełniony wymóg określony w art. 57 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin.

Art. 15zzzzz. 1. W okresie obowiązywania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonych na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 lub stanu nadzwyczajnego w związku z zakażeniami tym wirusem oraz w okresie 30 dni od dnia odwołania tych stanów do oświadczenia, o którym mowa w art. 66 ust. 2 lit. c pkt (i) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013, (UE) nr 652/2014 i (UE) nr 1143/2014 oraz uchylającego dyrektywy Rady 69/464/EWG, 74/647/EWG, 93/85/EWG, 98/57/WE, 2000/29/WE, 2006/91/WE i 2007/33/WE (Dz. Urz. UE L 317 z 23.11.2016, str. 4, z późn. zm.), zwanego dalej "rozporządzeniem 2016/2031", zamiast zaświadczenia, o którym mowa w art. 23 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 lutego 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami (Dz. U. poz. 424), lub jego kopii, może zostać dołączone oświadczenie o posiadaniu przez osoby, które będą dokonywały ocen, o których mowa w art. 87 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, wiedzy określonej w art. 89 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2016/2031.

2. Jeżeli podmiot profesjonalny w rozumieniu art. 2 pkt 13 ustawy z dnia 13 lutego 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami, któremu udzielone zostało upoważnienie do wydawania paszportów roślin w rozumieniu art. 2 pkt 25 ustawy z dnia 13 lutego 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami, nie dołączył do oświadczenia, o którym mowa w art. 66 ust. 2 lit. c pkt (i) rozporządzenia 2016/2031, zaświadczenia, o którym mowa w art. 23 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 lutego 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami, lub jego kopii, podmiot ten, w terminie 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonych na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2, przekazuje do wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa, który udzielił mu tego upoważnienia, to zaświadczenie lub jego kopię.

3. Jeżeli podmiot upoważniony do wydawania paszportów roślin nie dopełnił obowiązku określonego w ust. 2, wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa cofa, w drodze decyzji, upoważnienie do wydawania paszportów roślin.

4. Decyzja, o której mowa w ust. 3, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

5. W okresie obowiązywania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonych na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 oraz w okresie 30 dni od dnia odwołania tych stanów oceny, o których mowa w art. 87 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, mogą być przeprowadzane przez osoby nieposiadające zaświadczenia, o którym mowa w art. 23 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 lutego 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami, jeżeli osoby te posiadają wiedzę określoną w art. 89 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2016/2031.

6. W okresie obowiązywania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonych na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 dopuszcza się:

1) przekazanie informacji o zamiarze podjęcia działalności w zakresie przemysłowego przetwarzania roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów porażonych lub podejrzanych o porażenie przez agrofaga kwarantannowego dla Unii, agrofaga objętego środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 lub agrofaga niekwarantannowego, który spełnia kryteria agrofaga kwarantannowego dla Unii, lub przemysłowego przetwarzania na obszarze strefy chronionej roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów porażonych lub podejrzanych o porażenie przez agrofaga kwarantannowego dla tej strefy chronionej, o której mowa w art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 13 lutego 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami,

2) złożenie wniosku o wpis do urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych, o którym mowa w art. 21 ust. 2 ustawy z dnia 13 lutego 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami,

3) przekazanie oświadczenia, o którym mowa w art. 66 ust. 2 lit. c pkt (i) rozporządzenia 2016/2031,

4) złożenie wniosku o wydanie paszportu roślin w przypadku, o którym mowa w art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 13 lutego 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami,

5) złożenie wniosku o udzielenie upoważnienia, o którym mowa w art. 98 ust. 1 rozporządzenia 2016/2036,

6) złożenie wniosku o wydanie zezwolenia na prowadzenie prac nad agrofagami, o którym mowa w art. 4 akapit pierwszy rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/829 z dnia 14 marca 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin, upoważniającego państwa członkowskie do ustanowienia tymczasowych odstępstw na potrzeby badań urzędowych, celów naukowych lub edukacyjnych, doświadczeń, selekcji odmianowych lub hodowli (Dz. Urz. UE L 137 z 23.05.2019, str. 15),

7) złożenie wniosku o wydanie fitosanitarnego świadectwa eksportowego lub fitosanitarnego świadectwa reeksportowego, o którym mowa w art. 47 ust. 2 ustawy z dnia 13 lutego 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami,

8) złożenie wniosku o dokonanie wpisu do rejestru eksporterów, o którym mowa w art. 49 ust. 2 ustawy z dnia 13 lutego 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami

/pkt

- za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej w formie dokumentu elektronicznego stanowiącego kopię dokumentu wymienionego w pkt 1-8 sporządzonego w postaci innej niż elektroniczna.

7. W 2020 r. informację, o której mowa w art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 13 lutego 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami, przekazuje się do dnia 30 czerwca tego roku.

Art. 15zzzzza. 1. W okresie obowiązywania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonych na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 oraz w okresie 30 dni od dnia odwołania tych stanów kontrola, o której mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 2009 r. o rolnictwie ekologicznym (Dz. U. z 2019 r. poz. 1353 i 1824 oraz z 2020 r. poz. 285 i 425), może być prowadzona przez osoby, które nie zostały wpisane do rejestru inspektorów rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w art. 21 ust. 1 tej ustawy.

2. W okresie obowiązywania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonych na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 oraz w okresie 30 dni od dnia

odwołania tych stanów dopuszcza się złożenie zgłoszenia, o którym mowa w art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 25 czerwca 2009 r. o rolnictwie ekologicznym, oraz wniosków, o których mowa w art. 11 ust. 3 i art. 12 ust. 2 i 3 tej ustawy, za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej w formie dokumentu elektronicznego stanowiącego odpowiednio kopię tego zgłoszenia albo tych wniosków sporządzonych w postaci innej niż elektroniczna.

Art. 15zzzzzb. 1. Strony umowy o wsparcie realizacji zadania publicznego lub o powierzenie realizacji zadania publicznego lub umowy zawartej w trybie określonym w art. 11a-11c lub art. 19a ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, zawartej przed ogłoszeniem stanu zagrożenia epidemicznego z powodu COVID-19, niezwłocznie, wzajemnie informują się o wpływie okoliczności związanych z wystąpieniem COVID-19 na należyte wykonanie tej umowy, o ile taki wpływ wystąpił lub może wystąpić. Strony umowy potwierdzają ten wpływ dołączając do informacji, o której mowa w zdaniu pierwszym, oświadczenia, które mogą dotyczyć w szczególności:

- 1) liczby i stanowisk pracowników lub osób świadczących pracę za wynagrodzeniem na innej podstawie niż stosunek pracy, które uczestniczą lub mogłyby uczestniczyć w realizacji umowy:
 - a) podlegających obowiązkowej hospitalizacji w celu zapobiegania szerzeniu się zakażenia wirusem SARS-CoV-2 lub COVID-19,
 - b) podlegających obowiązkowej kwarantannie lub nadzorowi epidemiologicznemu w związku z pozostawaniem w styczności z osobami zakażonymi wirusem SARS-CoV-2 lub chorymi na COVID-19,
 - c) zwolnionych od wykonywania pracy z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki nad dzieckiem, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa lub dzieckiem legitymującym się orzeczeniem o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności do ukończenia 18 lat albo dzieckiem z orzeczeniem o niepełnosprawności, w przypadku zamknięcia żłobka, klubu dziecięcego, przedszkola, szkoły lub innej placówki, do których uczęszcza dziecko, lub niemożności sprawowania opieki przez nianię lub dziennego opiekuna z powodu rozprzestrzeniania się COVID-19,
 - d) skierowanych do pracy przy zwalczaniu epidemii w drodze decyzji wydanej na podstawie art. 47 ust. 4 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi;
- 2) decyzji wydanych przez Głównego Inspektora Sanitarnego lub działającego z jego upoważnienia państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego, w związku z przeciwdziałaniem COVID-19, nakładających na stronę umowy obowiązek podjęcia określonych czynności zapobiegawczych lub kontrolnych;
- 3) poleceń lub decyzji wydanych przez wojewodów, ministra właściwego do spraw zdrowia lub Prezesa Rady Ministrów, związanych z przeciwdziałaniem COVID-19, o których mowa w art. 11 ust. 1-3;
- 4) wstrzymania dostaw produktów, komponentów produktu lub materiałów, trudności w dostępie do sprzętu lub trudności w realizacji usług transportowych;
- 5) okoliczności, o których mowa w pkt 1-4, w zakresie w jakim dotyczą one stron umowy;
- 6) braku możliwości realizacji poszczególnych działań określonych umową.

2. Strony umowy, po stwierdzeniu, że okoliczności związane z wystąpieniem COVID-19, o których mowa w ust. 1, mogą wpłynąć lub wpływają na należyte wykonanie umowy, mogą dokonać zmiany tej umowy, w szczególności przez zmianę:

- 1) terminu wykonania umowy lub jej części, lub czasowe zawieszenie wykonywania umowy lub jej części;
- 2) sposobu wykonywania umowy lub jej części;
- 3) zakresu wykonania umowy lub jej części.

3. Po ustaniu stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii organ administracji publicznej zlecający realizację zadania publicznego może skontrolować prawdziwość oświadczeń, o których mowa w ust. 1.

Art. 15zzzzzc. Nie stanowi naruszenia dyscypliny finansów publicznych, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 i 2, art. 8 pkt 2 i 3 oraz art. 9 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych:

- 1) nieustalenie lub niedochodzenie od organizacji pozarządowej lub podmiotu, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, należności powstałych w związku z niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem umowy, o której mowa w art. 15zzzzzb ust. 1;
- 2) zmiana umowy zgodnie z art. 15zzzzzb ust. 2;
- 3) odstąpienie od dochodzenia należności, o którym mowa w art. 15zzzze ust. 2-3a, art. 15zzzzf oraz art. 15zzzg ust. 2.

Art. 15zzzzzd. Nie popełnia przestępstwa, o którym mowa w art. 296 § 1-4 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny, kto nie ustala lub nie dochodzi od organizacji pozarządowej lub podmiotu, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, należności powstałych w związku z niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem umowy, o której mowa w art. 15zzzzzb ust. 1, lub zmienia umowę zgodnie z art. 15zzzzzb ust. 2.

Art. 15zzzzze. W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, Przewodniczący Komitetu do spraw Pożytku Publicznego, w drodze rozporządzenia, może określić inny termin wypełniania przez organizacje pożytku publicznego obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 6 lub ust. 6b ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia prawidłowej jego realizacji.

Art. 15zzzzzf. W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, Przewodniczący Komitetu do spraw Pożytku Publicznego, w drodze rozporządzenia, może określić inne terminy wypełniania przez Narodowy Instytut Wolności - Centrum Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego obowiązków, o których mowa w art. 8 ust. 6 i 7 oraz w art. 25 ust. 4 ustawy z dnia 15 września 2017 r. o Narodowym Instytucie Wolności - Centrum Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego (Dz. U. z 2018 r. poz. 1813 oraz z 2019 r. poz. 2020), a także w art. 27 ust. 4 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie - biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia prawidłowej realizacji tych obowiązków.

Art. 15zzzzzg. 1. W przypadku gdy termin rozpoczęcia działalności w zakresie urządzania loterii promocyjnej lub loterii fantowej określony w zezwoleniu udzielonym na podstawie art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych przypada na okres obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, termin ten nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu na ten okres. Przepisu art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych nie stosuje się.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, oraz do wniosku podmiotu posiadającego zezwolenie na urządzenie loterii promocyjnej lub loterii fantowej, udzielone na podstawie art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, złożonego w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii i dotyczącego zmiany tego zezwolenia, o której mowa odpowiednio w art. 51 ust. 2 pkt 2 lit. c lub pkt 3 lit. c tej ustawy, przepisu art. 68 ust. 1 pkt 4 tej ustawy nie stosuje się.

Art. 15zzzzzh. Organy administracji publicznej wykonujące decyzje, zalecenia lub wytyczne, o których mowa w art. 8a ust. 5 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub współdziałając w realizacji zadań z zakresu ochrony zdrowia publicznego przed zakażeniami i chorobami zakaźnymi, mają prawo przetwarzać dane osobowe określone w tych decyzjach, zaleceniach lub wytycznych i przekazywać właściwym organom Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

Art. 15zzzzzi. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii lub stanu klęski żywiołowej oraz w okresie 60 dni od dnia odwołania tych stanów, zachowują ważność: zaświadczenia o

ukończeniu kursu w zakresie kwalifikowanej pierwszej pomocy i uzyskaniu tytułu ratownika, zaświadczenia o ukończeniu szkolenia w zakresie kwalifikowanej pierwszej pomocy i uzyskaniu tytułu ratownika oraz zaświadczenia o zdaniu egzaminu potwierdzającego posiadanie tytułu ratownika, przez ratowników jednostek współpracujących z systemem Państwowego Ratownictwa Medycznego, o których mowa w art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2019 r. poz. 993 i 1590 oraz z 2020 r. poz. 374 i 567).

Art. 15zzzzzj. Do dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego i stanu epidemii ogłoszonego w związku z COVID-19, przepisów art. 95 ust. 3-4a, art. 109 ust. 2 i 3 oraz art. 230 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1111, 924 i 1818) w zakresie limitu liczby dzieci i osób, które osiągnęły pełnoletność przebywając w pieczy zastępczej, o których mowa w art. 37 ust. 2, oraz w zakresie kryterium wieku dzieci, nie stosuje się do dzieci umieszczonych w pieczy zastępczej w związku z przeciwdziałaniem COVID-19.

Art. 15zzzzzk. Do dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego i stanu epidemii ogłoszonego w związku z COVID-19, starosta może zawiesić dokonywanie określonych w dziale III w rozdziale 4 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej ocen sytuacji dziecka umieszczonego w pieczy zastępczej oraz ocen rodzin zastępczych i rodzinnych domów dziecka.

Art. 15zzzzzl. 1. Dopuszcza się wykonywanie operacji lotniczych przez Śmigłowcową Służbę Ratownictwa Medycznego w celu udzielenia pomocy medycznej w stanie nagłego zagrożenia zdrowotnego (lot HEMS) na zamkniętym dla ruchu lotniczego lotnisku użytku publicznego, o którym mowa w art. 59a ust. 1 pkt 1-3 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. - Prawo lotnicze, lub poza godzinami jego pracy, pod warunkiem zapewnienia zabezpieczenia wykonywania tych operacji lotniczych przez Państwową Straż Pożarną.

2. Zarządzający lotniskiem, o którym mowa w ust. 1, oraz Państwowa Straż Pożarna są obowiązani do współpracy ze Śmigłowcową Służbą Ratownictwa Medycznego w zakresie zapewnienia zabezpieczenia wykonania operacji lotniczej na lotnisku zamkniętym dla ruchu lotniczego lub poza godzinami jego pracy.

Art. 15zzzzzm. W roku 2020 przepisów art. 374 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020 r. poz. 85, 374 i 695) nie stosuje się.

Art. 15zzzzzn. W okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, w szczególności, gdy urząd administracji obsługujący organ administracji publicznej wykonuje zadania w sposób wyłączający bezpośrednią obsługę interesantów, organ administracji publicznej:

- 1) może odstąpić od zasady określonej w art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego także w przypadku, gdy wszystkie strony zrzekły się swego prawa;
- 2) może zapewnić stronie udostępnienie akt sprawy lub poszczególnych dokumentów stanowiących akta sprawy również za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną na adres wskazany w rejestrze danych kontaktowych, o którym mowa w art. 20j ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne lub inny adres elektroniczny wskazany przez stronę;
- 3) może przeprowadzić czynność w toku postępowania wymagającego zgodnie z przepisami prawa osobistego stawiennictwa, również przez udostępnienie przez stronę lub innego uczestnika postępowania swojego wizerunku w czasie rzeczywistym, za pośrednictwem transmisji audiowizualnej, o ile przemawia za tym interes strony, a organ prowadzący postępowanie wyraził na to zgodę.

Art. 15zzzzzo. 1. W przypadku gdy negatywne skutki gospodarcze COVID-19 spowodują stan zagrożenia dla finansów publicznych państwa, w szczególności wyższy od zakładanego w ustawie budżetowej wzrost deficytu budżetu państwa lub państwowego długu publicznego, Rada Ministrów, na wniosek Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, zaopiniowany przez Szefa Służby Cywilnej, może, w drodze rozporządzenia, określić

rodzaj stosowanych rozwiązań w zakresie ograniczenia kosztów wynagrodzeń osobowych w podmiotach wymienionych w art. 15zzzzzp ust. 1, uwzględniając potrzeby budżetu państwa, a także konieczność zapewnienia prawidłowego realizowania zadań administracji rządowej.

2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, Rada Ministrów może:

- 1) nałożyć obowiązek zmniejszenia zatrudnienia w podmiotach wymienionych w art. 15zzzzzp ust. 1 lub
- 2) wprowadzić, na czas określony, nie dłuższy niż do końca danego roku budżetowego, mniej korzystne warunki zatrudnienia pracowników niż wynikające z podstawy nawiązania stosunku pracy w podmiotach wymienionych w art. 15zzzzzp ust. 1.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, Rada Ministrów, w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, wskazuje podmioty objęte obowiązkiem zmniejszenia zatrudnienia, z uwzględnieniem art. 15zzzzzp ust. 1, a także określa odrębnie dla każdego z tych podmiotów:

- 1) wysokość procentowego wskaźnika zmniejszenia zatrudnienia, o którym mowa w art. 15zzzzzp ust. 2;
- 2) czas na realizację obowiązku zmniejszenia zatrudnienia;
- 3) termin przedłożenia informacji, o którym mowa w art. 15zzzzzw ust. 1;
- 4) okres obowiązkowego utrzymania poziomu zatrudnienia, o którym mowa w art. 15zzzzzw ust. 3.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, Rada Ministrów, w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, wskazuje podmioty, w których wprowadza ograniczenia skutkujące mniej korzystnymi warunkami zatrudnienia pracowników niż wynikające z podstawy nawiązania stosunku pracy - z uwzględnieniem art. 15zzzzzp ust. 1, a także określa odrębnie dla każdego z tych podmiotów:

- 1) zakres wprowadzonych ograniczeń skutkujących mniej korzystnymi warunkami zatrudnienia pracowników niż wynikające z podstawy nawiązania stosunku pracy, w podziale na grupy pracowników, w zależności od podstawy nawiązania stosunku pracy;
- 2) okres obowiązywania wprowadzonych ograniczeń, o których mowa w pkt 1; termin przedłożenia informacji, o której mowa w art. 15zzzzzx.

Art. 15zzzzzp. 1. Obowiązek zmniejszenia zatrudnienia, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 1, oraz możliwość wprowadzenia ograniczeń skutkujących mniej korzystnymi warunkami zatrudnienia pracowników niż wynikające z podstawy nawiązania stosunku pracy może mieć zastosowanie do osób zatrudnionych na podstawie stosunku pracy w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, urzędach obsługujących członków Rady Ministrów, urzędach obsługujących organy administracji rządowej w województwie, a także w jednostkach podległych i nadzorowanych przez Prezesa Rady Ministrów, ministra kierującego działem administracji rządowej lub wojewodę.

2. Realizacja obowiązku zmniejszenia zatrudnienia, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 1, polega na zmniejszeniu w podmiocie ilości etatów, o liczbę stanowiącą iloczyn wskaźnika zmniejszenia zatrudnienia oraz średniej liczby etatów.

3. Wskaźnik zmniejszenia zatrudnienia określa się odrębnie dla każdej z grup pracowników, stosownie do rodzaju podstawy nawiązania stosunku pracy.

4. Wysokość wskaźnika zmniejszenia zatrudnienia określa się z uwzględnieniem aktualnej sytuacji finansów publicznych, sytuacji społeczno-gospodarczej oraz potrzeb zapewnienia sprawnej realizacji zadań podmiotu.

5. Średnią liczbę etatów ustala się biorąc za podstawę liczbę etatów na pierwszy dzień danego roku budżetowego, a w przypadku podmiotów utworzonych w ciągu roku budżetowego liczbę etatów na ostatni dzień drugiego miesiąca funkcjonowania takiego podmiotu, oraz liczbę etatów na dzień wejścia w życie rozporządzenia nakładającego obowiązek zmniejszenia zatrudnienia, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 1. Do stanu zatrudnionych nie wlicza się osób będących na urloпах bezpłatnych, wychowawczych i macierzyńskich.

6. Średnią liczbę etatów ustaloną w sposób określony w ust. 5 pomniejsza się o etat lub część etatu:

- 1) osoby zajmującej kierownicze stanowisko państwowe;
- 2) kierownika jednostki niebędącego osobą zajmującą kierownicze stanowisko państwowe;
- 3) dyrektora generalnego urzędu;

4) głównego księgowego jednostki, głównego księgowego części budżetowej, której dysponentem jest wojewoda, oraz głównego księgowego części budżetowej, której dysponentem jest minister albo kierownik urzędu centralnego;

5) audytora wewnętrznego jednostki;

6) pełnomocnika do spraw ochrony informacji niejawnych jednostki;

7) pracownika służby bezpieczeństwa i higieny pracy oraz pracownika zatrudnionego w jednostce przy innej pracy, któremu powierzono wykonywanie zadań tej służby;

8) pracownika objętego szczególną ochroną przed wypowiedzeniem lub rozwiązaniem stosunku pracy na mocy przepisów odrębnych, o którym mowa w art. 15zzzzzr ust. 9 i 13;

9) pracowników finansowanych w ramach programów z udziałem środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 lub 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

7. Realizacja obowiązku zmniejszenia zatrudnienia, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 1, nie dotyczy osób, o których mowa w ust. 6.

Art. 15zzzzzq. 1. Realizacja obowiązku zmniejszenia zatrudnienia, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 1, może nastąpić przez:

1) rozwiązanie z pracownikiem stosunku pracy, w tym z pracownikiem posiadającym ustalone prawo do emerytury lub renty, lub spełniającym warunki do przyznania emerytury;

2) nie zawarcie z pracownikiem kolejnej umowy o pracę, w przypadku umowy zawartej na okres próbny, umowy zawartej na czas określony;

3) obniżenie wymiaru czasu pracy pracownika z jednoczesnym proporcjonalnym zmniejszeniem wynagrodzenia za pracę.

1a. Przy rozwiązaniu stosunku pracy z pracownikiem, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, nie stosuje się art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017 r. poz. 38 i 1452).

2. Do zmniejszenia zatrudnienia w ramach realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 1, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników (Dz. U. z 2018 r. poz. 1969).

Art. 15zzzzzr. 1. Zmniejszenie zatrudnienia w ramach realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 1, przeprowadza osoba właściwa w danym podmiocie do dokonywania za pracodawcę czynności w sprawach z zakresu prawa pracy.

2. Osoba, o której mowa w ust. 1, opracowuje kryteria wyboru pracowników, które mają zastosowanie do zmniejszenia zatrudnienia w ramach realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 1.

3. W ramach kryteriów, o których mowa w ust. 2, ustala się kryteria:

1) podstawowe, o charakterze obiektywnym, sprawiedliwym i niedyskryminującym, związane ze stosunkiem pracy, w szczególności:

a) kwalifikacje zawodowe lub

b) umiejętności i doświadczenie zawodowe, lub

c) dotychczasowy przebieg pracy i stosunek do obowiązków pracowniczych, lub

d) przydatność pracownika do pracy, lub

e) dyspozycyjność pracownika, w związku z potrzebą zapewnienia prawidłowego funkcjonowania podmiotu;

2) pomocnicze, służące ocenie zgodności z zasadami współżycia społecznego, w tym uwzględniające sytuację osobistą i rodzinną pracownika, w szczególności:

a) samotne wychowywanie dzieci lub

b) samotne utrzymywanie rodziny, lub

c) niepełnosprawność.

4. Kryteria, o których mowa w ust. 2, osoba, o której mowa w ust. 1, podaje do wiadomości pracowników w sposób przyjęty w danym podmiocie.
5. Osoba, o której mowa w ust. 1, zawiadamia na piśmie zakładowe organizacje związkowe działające w tym podmiocie, o ustalonych kryteriach, o których mowa w ust. 2, określając jednocześnie proponowany sposób przeprowadzenia zmniejszenia zatrudnienia w ramach realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 1, w szczególności przekazuje informację o liczbie pracowników, z którymi zamierza rozwiązać stosunek pracy.
6. Zakładowa organizacja związkowa może, w terminie 7 dni od dnia otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 5, przekazać opinię dotyczącą proponowanego sposobu przeprowadzenia zmniejszenia zatrudnienia w ramach realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 1.
7. Jeżeli w jednostce nie działają zakładowe organizacje związkowe, uprawnienia tych organizacji, w zakresie wynikającym z ust. 5 i 6, przysługują przedstawicielom pracowników wyłonionym w trybie przyjętym w tej jednostce.
8. Przy wypowiedaniu pracownikom stosunków pracy w ramach realizacji obowiązku zmniejszenia zatrudnienia, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 1, nie stosuje się art. 38 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy.
9. Przy wypowiedaniu pracownikom stosunków pracy w ramach realizacji obowiązku zmniejszenia zatrudnienia, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 1, stosuje się przepisy art. 39-41 i działu ósmego ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy dotyczące ochrony pracowników przed wypowiedzeniem lub rozwiązaniem stosunku pracy, z zastrzeżeniem ust. 10 i 11.
10. Wypowiedzenie pracownikowi stosunku pracy w sytuacjach, o których mowa w art. 41 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy, jest dopuszczalne w czasie urlopu udzielonego na co najmniej 3 miesiące, a jeżeli upłynął już okres uprawniający pracodawcę do rozwiązania stosunku pracy bez wypowiedzenia - także w czasie innej usprawiedliwionej nieobecności pracownika w pracy.
11. Wypowiedzenie pracownikowi warunków pracy i płacy w sytuacjach, o których mowa w art. 41 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy, jest dopuszczalne niezależnie od okresu, na który urlop jest udzielony, lub okresu trwania innej usprawiedliwionej nieobecności pracownika w pracy.
12. Przy wypowiedaniu pracownikom stosunków pracy w ramach realizacji obowiązku zmniejszenia zatrudnienia, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 1, nie stosuje się przepisów odrębnych dotyczących szczególnej ochrony pracowników przed wypowiedzeniem lub rozwiązaniem stosunku pracy oraz ustalających szczególne przesłanki lub warunki nawiązywania lub rozwiązywania stosunku pracy.
13. Przepis ust. 12 nie ma zastosowania do pracowników w okresie objęcia szczególną ochroną przed wypowiedzeniem lub rozwiązaniem stosunku pracy, na podstawie przepisów odrębnych, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych, oraz pracowników będących społecznymi inspektorami pracy, w okresie objęcia szczególną ochroną przed wypowiedzeniem lub rozwiązaniem stosunku pracy, a także inspektorów ochrony danych osobowych.

Art. 15zzzzzs. 1. Objęcie pracownika, w tym urzędnika służby cywilnej oraz pracownika służby cywilnej, zmniejszeniem zatrudnienia w ramach realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 1, stanowi samoistną podstawę do rozwiązania z nim stosunku pracy w drodze wypowiedzenia lub obniżenia wymiaru czasu pracy pracownika z jednoczesnym proporcjonalnym zmniejszeniem wynagrodzenia za pracę.

2. Złożenie pracownikowi oświadczenia o wypowiedzeniu stosunku pracy lub oświadczenia o wypowiedzeniu zmieniającym, którego istotą jest obniżenie wymiaru czasu pracy z jednoczesnym proporcjonalnym zmniejszeniem wynagrodzenia za pracę, lub innego oświadczenia o takim charakterze, może nastąpić nie wcześniej niż po upływie 14 dni od dnia przekazania zawiadomienia, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 5.

Art. 15zzzzzt. 1. Pracownikowi, w związku z rozwiązaniem stosunku pracy za wypowiedzeniem w ramach realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 1, przysługuje odprawa pieniężna w wysokości:

- 1) jednomiesięcznego wynagrodzenia, jeżeli pracownik był zatrudniony w danym podmiocie krócej niż 3 lata;
- 2) dwumiesięcznego wynagrodzenia, jeżeli pracownik był zatrudniony w danym podmiocie od 3 do 10 lat;

3) trzymiesięcznego wynagrodzenia, jeżeli pracownik był zatrudniony w danej jednostce ponad 10 lat.

2. Przy ustalaniu okresu zatrudnienia, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio art. 36 § 1¹ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy.

3. Odprawę pieniężną, o której mowa w ust. 1, ustala się według zasad obowiązujących przy obliczaniu ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy, proporcjonalnie do wymiaru czasu pracy.

4. Wysokość odprawy pieniężnej, o której mowa w ust. 1, nie może przekraczać kwoty 15-krotnego minimalnego wynagrodzenia za pracę, ustalanego na podstawie odrębnych przepisów, obowiązującego w dniu rozwiązania stosunku pracy.

Art. 15zzzzzu. 1. Ograniczenia, o których mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 2, mogą polegać na zawieszeniu prawa do dodatkowych składników wynagrodzeń, nagród, premii i innych świadczeń o takim charakterze, lub zawieszeniu uprawnień wynikających z innych przepisów, w tym prawa do dodatkowego urlopu, przy czym w czasie obowiązywania tych ograniczeń, nie stosuje się przepisów stanowiących podstawę do przyznawania zawieszonych składników wynagrodzeń, świadczeń lub uprawnień.

2. Ograniczenia, o których mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 2, wprowadza się na czas określony nie dłuższy niż do końca danego roku budżetowego, z uwzględnieniem aktualnej sytuacji finansów publicznych, sytuacji społeczno-gospodarczej oraz potrzeb zapewnienia sprawnej realizacji zadań podmiotu, z poszanowaniem zasad równości i niedyskryminacji.

3. Ograniczenia, o których mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 2, mogą być wprowadzane w stosunku do wszystkich pracowników podmiotu lub w grupach pracowników w zależności od podstawy nawiązania stosunku pracy.

4. Osoba właściwa w danym podmiocie do dokonywania za pracodawcę czynności w sprawach z zakresu prawa pracy informuje pisemnie pracownika o wprowadzonych ograniczeniach, o których mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 2.

5. Pracownik, w terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 4, może złożyć osobie właściwej w danym podmiocie do dokonywania za pracodawcę czynności w sprawach z zakresu prawa pracy, oświadczenie o braku zgody na zastosowanie wobec niego ograniczeń, o których został poinformowany w zawiadomieniu. Oświadczenie, o którym mowa w zdaniu pierwszym, jest równoznaczne ze złożeniem przez pracownika oświadczenia o rozwiązaniu stosunku pracy za wypowiedzeniem.

Art. 15zzzzzw. 1. Osoba, o której mowa w art. 15zzzzzr ust. 1, przedstawia Prezesowi Rady Ministrów informację o realizacji obowiązku zmniejszenia zatrudnienia, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 1.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera w szczególności:

- 1) średni stan zatrudnienia, w przeliczeniu na etaty, o którym mowa w art. 15zzzzzp ust. 2;
- 2) wskazanie kryteriów, o których mowa w art. 15zzzzzr ust. 2, oraz stanowisku zawartym w opinii, o której mowa w art. 15zzzzzr ust. 6;
- 3) stan zatrudnienia, w przeliczeniu na etaty po przeprowadzonym zmniejszeniu zatrudnienia;
- 4) liczbę i wysokość odpraw wypłaconych zgodnie z art. 15zzzzzt ust. 1.

3. Osoba, o której mowa w art. 15zzzzzr ust. 1, jest zobowiązana do utrzymania zatrudnienia na poziomie nie wyższym niż osiągnięty po przeprowadzonym zmniejszeniu zatrudnienia w ramach realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 1, na czas określony w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 1, nakładającym ten obowiązek.

4. Obowiązek utrzymania zatrudnienia, o którym mowa w ust. 3, nie dotyczy zwiększenia liczby etatów w związku z zakończeniem okresu, w którym pracownik miał obniżony wymiar czasu pracy na podstawie przepisów działu ósmego ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy, oraz pracowników, którzy podjęli pracę w wyniku przywrócenia do pracy przez sąd pracy.

Art. 15zzzzzx. Osoba, o której mowa w art. 15zzzzzu ust. 5, przedstawia Prezesowi Rady Ministrów informację o wprowadzeniu w podmiocie ograniczeń, o których mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 2 oraz o liczbie pracowników, o których mowa w art. 15zzzzzu ust. 5.

Art. 15zzzzzy. 1. Jeżeli posiadacz odpadów:

1) uzyskał zezwolenie na zbieranie lub przetwarzanie odpadów albo pozwolenie na wytwarzanie odpadów uwzględniające zezwolenie na zbieranie lub przetwarzanie odpadów albo pozwolenie zintegrowane uwzględniające zezwolenie na zbieranie lub przetwarzanie odpadów, wydane na czas oznaczony, a termin ważności tej decyzji upływa w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonego z powodu występowania zakażeń wirusem SARS-CoV-2 oraz

2) złożył wniosek o zmianę posiadanej decyzji w terminie do dnia 5 marca 2020 r.

- termin obowiązywania decyzji ulega przedłużeniu do czasu rozpoznania wniosku o zmianę zezwolenia na zbieranie lub przetwarzanie albo pozwolenia na wytwarzanie odpadów uwzględniające zezwolenie na zbieranie lub przetwarzanie, albo pozwolenia zintegrowanego uwzględniającego zezwolenie na zbieranie lub przetwarzanie albo pozostawienia tego wniosku bez rozpoznania.

2. Jeżeli posiadacz odpadów posiada pozwolenie na wytwarzanie odpadów albo pozwolenie zintegrowane, wydane na czas oznaczony, których termin ważności upływa w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonego z powodu występowania zakażeń wirusem SARS-CoV-2, oraz złożył wniosek o wydanie kolejnego pozwolenia na wytwarzanie odpadów albo pozwolenia zintegrowanego albo o przedłużenie terminu obowiązywania pozwolenia zintegrowanego, termin obowiązywania pozwolenia na wytwarzanie odpadów albo pozwolenia zintegrowanego, wydanego na czas oznaczony, ulega przedłużeniu do czasu rozpoznania tego wniosku.

Art. 15zzzzzz. Termin przedstawienia raportu o stanie jednostki samorządu terytorialnego określony w art. 28aa ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 713), art. 30a ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 511, 1571 i 1815) i art. 34a ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2019 r. poz. 512, 1571 i 1815), przypadający w 2020 r., przedłuża się o 60 dni.

Rozdział 3 **Zmiany w przepisach**

Art. 16. - Art. 30. Pominięte, zmiany w innych przepisach

Rozdział 4 **Przepisy przejściowe i końcowe**

Art. 31. 1. W celu przeciwdziałania COVID-19 Prezes Rady Ministrów może, w drodze rozporządzenia, dokonywać przeniesienia planowanych wydatków budżetowych między częściami i działami budżetu państwa, uwzględniając wysokość oraz rodzaj koniecznego wsparcia i bieżące wykonanie wydatków w poszczególnych częściach i działach budżetu państwa.

2. W celu przeciwdziałania COVID-19 Prezes Rady Ministrów może podjąć decyzję o zablokowaniu planowanych wydatków w zakresie całego budżetu państwa, określając część budżetu państwa oraz łączną kwotę wydatków, która podlega blokowaniu.

3. Prezes Rady Ministrów powierza Ministrowi Finansów wykonanie decyzji, o której mowa w ust. 2. Szczegółową klasyfikację wydatków, które podlegają blokowaniu, ustala dysponent części budżetowej.

4. Ze środków zablokowanych na podstawie ust. 2 Minister Finansów może utworzyć nową rezerwę celową z przeznaczeniem na przeciwdziałanie COVID-19.

5. Podziału rezerwy celowej, o której mowa w ust. 4, dokonuje Minister Finansów na wniosek dysponenta realizującego zadanie związane z przeciwdziałaniem COVID-19, zaakceptowany przez Prezesa Rady Ministrów.

Art. 31a. 1. W celu umożliwienia zastosowania rozwiązań przewidzianych dla przedsiębiorców, o których mowa w art. 15g ust. 1 i 2, minister właściwy do spraw pracy - dysponent Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych dokona zmiany w planie finansowym Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na 2020 rok poprzez zwiększenie kosztów Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych z przeznaczeniem na wypłatę świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy, o których mowa w art. 15g ust. 1, i środków, o których mowa w art. 15g ust. 2 oraz zmniejszenie stanu środków pieniężnych Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

2. W celu umożliwienia zastosowania rozwiązań przewidzianych dla przedsiębiorców, o których mowa w art. 15g ust. 1 i 2, minister właściwy do spraw pracy - dysponent Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych może zaciągnąć nieoprocentowaną pożyczkę ze środków Funduszu Pracy.

3. W przypadku zaciągnięcia pożyczki, o której mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw pracy - dysponent Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych dokona zmiany w planie finansowym Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w terminie 14 dni od dnia wpływu pożyczki przez zwiększenie planowanych zadań, kosztów realizacji zadań oraz środków pieniężnych i zobowiązań w stanie Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na koniec roku.

Art. 31b. 1. Funduszowi Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych ze środków Funduszu Pracy może być udzielona może być udzielona nieoprocentowana pożyczka, o której mowa w art. 31a ust. 2.

2. Pożyczka, o której mowa w ust. 1, może być udzielona po dokonaniu zmian w planie finansowym Funduszu Pracy polegających na zmniejszeniu stanu środków pieniężnych w stanie tego Funduszu na koniec roku i odpowiednim zwiększeniu należności.

3. Warunki i terminy spłaty pożyczki, o której mowa w ust. 1, określi decyzja ministra właściwego do spraw pracy.

Art. 31c. W szczególnie uzasadnionym przypadku będącym następstwem COVID-19, zadania o których mowa w art. 15g ust. 20, Rada Ministrów może, w drodze rozporządzenia, powierzyć do realizacji innej jednostce sektora finansów publicznych.

Art. 31d. Inwestor jest obowiązany do poinformowania organu administracji architektoniczno-budowlanej o prowadzeniu robót budowlanych oraz zmianie sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części w związku z przeciwdziałaniem COVID-19, które nastąpiły przed dniem wejściem w życie ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 568). Przepis art. 12 ust. 3 stosuje się.

Art. 31e. W przypadku, gdy zajęcia w centrum integracji społecznej lub klubie integracji społecznej zostały zawieszony w związku z przeciwdziałaniem COVID-19 od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, przepisy art. 15c ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 31f. 1. W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii bank może dokonać zmiany określonych w umowie warunków lub terminów spłaty kredytu udzielonego na podstawie ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz. U. z 2019 r. poz. 2357 oraz z 2020 r. poz. 284, 288 i 321) przedsiębiorcy, w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców, organizacji pozarządowej, o której mowa w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, oraz podmiotom wymienionym w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, jeżeli:

- 1) kredyt został udzielony przed dniem 8 marca 2020 r. oraz
 - 2) zmiana taka jest uzasadniona oceną sytuacji finansowej i gospodarczej kredytobiorcy dokonaną przez bank nie wcześniej niż w dniu 30 września 2019 r.
2. Zmiana, o której mowa w ust. 1, dokonywana jest na warunkach uzgodnionych przez bank i kredytobiorcę, przy czym nie może ona powodować pogorszenia sytuacji finansowej i gospodarczej kredytobiorcy.
3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do umowy pożyczki pieniężnej udzielonej przez bank.

Art. 31g. 1. W przypadku wniosków o wydanie interpretacji indywidualnej złożonych i nierozpatrzonej do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw oraz złożonych od dnia wejścia w życie tej ustawy do dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego i stanu epidemii ogłoszonego w związku z COVID-19, trzymiesięczny termin, o którym mowa w art. 14d § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, przedłuża się o 3 miesiące.

2. Przedłużenie terminu, o którym mowa w ust. 1, pozostaje bez wpływu na termin do wydania interpretacji ogólnych na wniosek, o których mowa w art. 14a § 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa.
3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, przedłużać w przypadku, o którym mowa w ust. 1, termin do wydania interpretacji indywidualnej, o którym mowa w art. 14d § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, o dalsze okresy, nie więcej jednak niż o 3 miesiące, uwzględniając skutki wywołane COVID-19.

Art. 31h. W przypadku gdy organizator turystyki, o którym mowa w ustawie z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych, nie dokonał zwrotu poniesionych przez podróżnego opłat lub wpłat, o których mowa w art. 47 ust. 4 lub ust. 5 ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych, a termin na ich dokonanie nie upłynął przed dniem 13 marca 2020 r., przepisy art. 15k stosuje się odpowiednio.

Art. 31i. 1. W okresie od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw do dnia 31 grudnia 2020 r.:

- 1) wydłuża się do 180 dni terminy określone w art. 71 ust. 7 i art. 78 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym;
- 2) art. 140mb ustawy, o której mowa w pkt 1, stosuje się z uwzględnieniem terminu określonego w pkt 1.

2. Przepisy ust. 1 stosuje się:

- 1) do pojazdu, niebędącego nowym pojazdem, sprowadzonego z terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej nie później niż 30 dni przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw;
- 2) do pojazdu zarejestrowanego nabytego lub zbytego nie później niż 30 dni przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych imprezachnymi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw.

Art. 31j. 1. W okresie od dnia 8 marca 2020 r. do dnia 30 czerwca 2020 r. bieg terminu na wniesienie sprzeciwu wobec zgłoszenia znaku towarowego, o którym mowa w ustawie z dnia 30 czerwca 2000 r. - Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 286 i 288), oraz terminu na złożenie w Urzędzie Patentowym

Rzeczypospolitej Polskiej tłumaczenia patentu europejskiego na język polski, jak również terminu na złożenie tłumaczenia na język polski ograniczonego lub zmienionego patentu europejskiego, o których mowa w ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o dokonywaniu europejskich zgłoszeń patentowych oraz skutkach patentu europejskiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 2), nie rozpoczyna się, a rozpoczęty przerywa się. Terminy biegną na nowo od dnia 1 lipca 2020 r.

2. Czynności podejmowane w okresie, o którym mowa w ust. 1, pozostają ważne.

Art. 31k. Ważność orzeczeń lekarskich, o których mowa w art. 71b ust. 10 pkt 1 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, art. 75c ust. 8 pkt 1 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 305), art. 42 ust. 1a ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1499, 1635, 1726 i 2020), art. 53 ust. 10 pkt 1 ustawy z dnia 26 stycznia 2018 r. o Straży Marszałkowskiej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1940), art. 135 ust. 10 pkt 1 ustawy z dnia 8 grudnia 2018 r. o Służbie Ochrony Państwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 384) oraz art. 28 ust. 6 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1372, 1518 i 1593 oraz z 2020 r. poz. 471) przedłuża się do 60. dnia od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

Art. 31l. 1. Kandydatowi na doradcę podatkowego, który nie przystąpił do wyznaczonej na marzec 2020 r. części ustnej egzaminu na doradcę podatkowego i któremu termin określony w art. 24 ust. 4 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 130) upłynął w marcu 2020 r., przysługuje prawo do jednorazowego przystąpienia do tej części egzaminu w wyznaczonym terminie w okresie nie dłuższym niż 4 miesiące od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego i stanu epidemii ogłoszonego w związku z COVID-19.

2. Bieg terminów, o których mowa w art. 24 ust. 4 i 6 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym, nie rozpoczyna się, a rozpoczętych zawiesza się, w okresie od dnia 1 kwietnia 2020 r. do dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego i stanu epidemii ogłoszonego w związku z COVID-19.

3. W przypadku gdy z przyczyn organizacyjnych, w szczególności trudności z powołaniem składów egzaminacyjnych, nie jest możliwe przeprowadzenie części ustnej egzaminu na doradcę podatkowego w wydłużonym terminie, o którym mowa w ust. 2, termin ten może zostać przedłużony, nie więcej jednak niż o 3 miesiące. O przedłużeniu terminu Państwowa Komisja Egzaminacyjna do Spraw Doradztwa Podatkowego informuje na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

Art. 31m. 1. Orzeczenia lekarskie wydane w ramach wstępnych, okresowych i kontrolnych badań lekarskich, których ważność upłynęła po dniu 7 marca 2020 r., zachowują ważność, nie dłużej jednak niż do upływu 60 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

2. Jeżeli odrębne przepisy w zakresie badań lekarskich, innych niż określone w ust. 1 lub badań psychologicznych, wymagają posiadania aktualnego orzeczenia lekarskiego albo psychologicznego, a ważność upłynęła po dniu 7 marca 2020 r., orzeczenie to zachowuje ważność, nie dłużej jednak niż do upływu 60 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

3. Jeżeli odrębne przepisy uzależniają wykonywanie określonych czynności lub uzyskanie określonych uprawnień w celu wykonania czynności zawodowych od posiadania odpowiedniego, niewynikającego z badań o których mowa w ust. 1, orzeczenia lekarskiego albo psychologicznego, orzeczenie takie powinno być wydane niezwłocznie, nie później niż do upływu 90. dnia od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

4. Jeżeli odrębne przepisy uzależniają wykonywanie określonych czynności lub uzyskanie określonych uprawnień w celu wykonania czynności przez żołnierzy zawodowych od posiadania odpowiedniego orzeczenia lekarskiego, psychologicznego albo zaświadczenia o ukończeniu kursu, turnusu lub szkolenia, orzeczenie takie powinno być wydane niezwłocznie, nie później niż do upływu 60. dnia od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii. Jednocześnie przewidziane przepisami kursy, turnusy lub szkolenia w roku 2020 nie będą się odbywały, co nie wpływa na uprawnienia żołnierzy zawodowych do wykonywania obowiązków służbowych.

Art. 31m¹. Dokumenty potwierdzające posiadanie określonych uprawnień lub kwalifikacji, wydane na podstawie aktów wykonawczych wydanych na podstawie art. 237¹⁵ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy, których ważność upłynęła po dniu 7 marca 2020 r., zachowują ważność, nie dłużej jednak niż do 60. dnia od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

Art. 31n. W roku 2020 podział rezerw celowych, o którym mowa w art. 154 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, dokonywany jest do dnia 31 grudnia 2020 r.

Art. 31o. 1. W roku 2020, środki ujęte w rezerwach celowych budżetu państwa mogą być przekazywane na realizację zadań związanych z przeciwdziałaniem COVID-19, niezależnie od przeznaczenia rezerw.
2. Podział rezerwy celowej na realizację zadań, o których mowa w ust. 1, nie wymaga zmiany przeznaczenia rezerwy.
3. Podziału rezerwy celowej na zadania, o których mowa w ust. 1, gdy zadania te nie są zgodne z przeznaczeniem rezerwy, dokonuje Minister Finansów na wniosek właściwego dysponenta realizującego zadanie, o którym mowa w ust. 1, za zgodą Prezesa Rady Ministrów.

Art. 31p. W 2020 r. samorządowy zakład budżetowy, który realizuje zadania związane z przeciwdziałaniem COVID-19, może otrzymać dotacje z budżetu jednostki samorządu terytorialnego przekraczające 50% kosztów jego działalności.

Art. 31q. 1. Koszty, o których mowa w art. 15zzb oraz art. 15zcc-15zze, oraz koszty ich obsługi są finansowane w roku 2020 ze środków Funduszu Pracy, o którym mowa w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, w ramach kwot ujętych w planie finansowym Funduszu Pracy na rok 2020.

1a. Koszty obsługi, o których mowa w ust. 1, wynoszą 0,5% kwoty przeznaczonej na koszty, o których mowa w art. 15zzb oraz art. 15zcc-15zze.

1b. Przekazane samorządom powiatów kwoty środków, o których mowa w ust. 1a, stanowią dochód powiatu, o którym mowa w art. 8 ust. 3 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 23 i 374).

2. Na finansowanie zadań, o których mowa w art. 15zzb, art. 15zcc oraz 15zze, przeznaczają się środki Funduszu Pracy w ramach ustalonych przez ministra właściwego do spraw pracy na rok 2020 dla samorządów powiatów kwot środków (limitów) Funduszu Pracy na finansowanie programów na rzecz promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej, o których mowa w art. 109 ust. 2, 2t i 2u ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, w tym środków Funduszu Pracy na realizację projektów współfinansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 26a tej ustawy.

3. Finansowanie zadań, o których mowa w ust. 2, ze środków na realizację projektów współfinansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego, odbywa się w ramach umów, o których mowa w art. 109 ust. 7 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. W takim przypadku, nie jest wymagana zmiana zawartych umów, o których mowa w art. 109 ust. 7 tej ustawy.

4. Na finansowanie zadania, o którym mowa w art. 15zdd, przeznaczają się środki Funduszu Pracy w ramach ustalonych przez ministra właściwego do spraw pracy na rok 2020 dla samorządów powiatów kwot środków (limitów) Funduszu Pracy na finansowanie programów na rzecz promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej, o których mowa w art. 109 ust. 2, 2t i 2u ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, z wyłączeniem środków Funduszu Pracy na realizację projektów współfinansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 26a tej ustawy.

5. Na finansowanie zadań, o których mowa w art. 15zzb oraz art. 15zcc-15zze, mogą być przeznaczone dodatkowe środki Funduszu Pracy z rezerwy ministra właściwego do spraw pracy, o której mowa w art. 109 ust. 2u ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

6. Środki rezerwy, o których mowa w ust. 5, są przyznawane przez ministra właściwego do spraw pracy na pisemny wniosek starosty (prezydenta miasta) zaopiniowany przez marszałka województwa.

7. W przypadku zgłoszeń marszałków województw dotyczących wyczerpania w województwie środków Funduszu Pracy na realizację zadań, o których mowa w art. 15zzb oraz art. 15zzc-15zze, minister właściwy do spraw pracy może dokonać zmian w planie finansowym Funduszu Pracy polegających na zwiększeniu na ten cel kosztów Funduszu i odpowiednim zmniejszeniu stanu środków Funduszu na koniec roku budżetowego.

Art. 31r. Do dnia 30 września 2020 r.:

- 1) do podmiotów prowadzących pośrednictwo przy przewozie osób, które uzyskały licencję, o której mowa w art. 5b ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, nie stosuje się art. 5d i art. 5e, art. 15 ust. 1 pkt 5 oraz art. 27b;
- 2) nie stosuje się art. 27c ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym.

Art. 31s. 1. W przypadku gdy czas obowiązywania umowy najmu lokalu zawartej przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw upływa po tym dniu, a przed dniem 30 czerwca 2020 r" umowa ta ulega przedłużeniu do dnia 30 czerwca 2020 r., na warunkach dotychczasowych. Przedłużenie umowy następuje na podstawie oświadczenia woli najemcy.

2. Oświadczenie woli o przedłużeniu umowy najmu lokalu do dnia 30 czerwca 2020 r., na warunkach dotychczasowych, najemca składa wynajmującemu lokal najpóźniej w dniu upływu czasu obowiązywania tej umowy.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się:

- 1) do najemcy, który w czasie co najmniej 6 miesięcy obowiązywania umowy najmu lokalu poprzedzających dzień wejścia w życie ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw albo przez cały czas obowiązywania umowy najmu lokalu poprzedzający dzień wejścia w życie tej ustawy, jeżeli umowa ta obowiązywała przez czas krótszy niż 6 miesięcy poprzedzających dzień wejścia w życie niniejszej ustawy, był w zwłoce z zapłatą:
 - a) czynszu lub
 - b) innych niż czynsz opłat za używanie lokalu lub
 - c) opłat niezależnych od wynajmującego lokal a przez niego pobieranych- za co najmniej jeden okres rozliczeniowy, jeżeli łączna wartość tych zaległych należności przekroczyła kwotę czynszu należnego za jeden miesiąc, lub
- 2) jeżeli w czasie obowiązywania umowy najmu lokalu najemca używał tego lokalu w sposób sprzeczny z tą umową lub niezgodnie z przeznaczeniem tego lokalu lub zaniedbywał obowiązki, dopuszczając do powstania w tym lokalu szkód, lub
- 3) jeżeli w czasie obowiązywania umowy najmu lokalu najemca wynajął, podnajął albo oddał do bezpłatnego używania ten lokal lub jego część bez wymaganej pisemnej zgody wynajmującego, lub
- 4) do najemcy lokalu mieszkalnego, któremu przysługuje tytuł prawny do innego lokalu mieszkalnego położonego w tej samej lub pobliskiej miejscowości, jeżeli lokal ten spełnia warunki przewidziane dla lokalu zamiennego, chyba że najemca nie może z przyczyn od niego niezależnych używać tego lokalu.

Art. 31t. 1. Do dnia 30 czerwca 2020 r. nie wypowiedza się najemcy umowy najmu lub wysokości czynszu.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku wypowiedzania umowy najmu najemcy lokalu mieszkalnego:

- 1) na podstawie art. 11 ust. 2 pkt 1, 3 lub 4 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego lub

2) któremu przysługuje tytuł prawny do innego lokalu mieszkalnego położonego w tej samej lub pobliskiej miejscowości, jeżeli lokal ten spełnia warunki przewidziane dla lokalu zamiennego, chyba że najemca nie może z przyczyn od niego niezależnych używać tego lokalu.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku wypowiedzania umowy najmu lokalu o przeznaczeniu innym niż mieszkalne w związku z:

- 1) z naruszeniem przez najemcę postanowień tej umowy najmu lub przepisów prawa dotyczących sposobu używa tego lokalu lub
- 2) koniecznością rozbioru lub remontu budynku, w którym znajduje się ten lokal.

Art. 31u. 1. W przypadku gdy wypowiedzenie umowy najmu lokalu mieszkalnego przez wynajmującego lub wypowiedzenie przez niego wysokości czynszu w takim lokalu nastąpiło przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw, a termin tego wypowiedzenia upływa po tym dniu, a przed dniem 30 czerwca 2020 r., termin wypowiedzenia ulega przedłużeniu do dnia 30 czerwca 2020 r. Przedłużenie terminu wypowiedzenia następuje na podstawie oświadczenia woli najemcy.

2. Oświadczenie woli o przedłużeniu terminu wypowiedzenia umowy najmu lokalu mieszkalnego lub o przedłużeniu terminu wypowiedzenia wysokości czynszu do dnia 30 czerwca 2020 r. najemca składa wynajmującemu lokal najpóźniej w dniu upływu tego terminu.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku wypowiedzenia umowy najmu najemcy lokalu mieszkalnego:

- 1) na podstawie art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego lub
- 2) któremu przysługuje tytuł prawny do innego lokalu mieszkalnego położonego w tej samej lub pobliskiej miejscowości, jeżeli lokal ten spełnia warunki przewidziane dla lokalu zamiennego, chyba że najemca nie może z przyczyn od niego niezależnych używać tego lokalu.

Art. 31v. Terminy sprawozdań, oświadczeń oraz raportów, o których mowa w art. 30 ust. 1, 1b, 2b, 2e, 3 i 4a, art. 30b ust. 1, 3 i 7, art. 31 ust. 1, art. 31a oraz art. 31b ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1155, 1123, 1210 i 1527 oraz z 2020 r. poz. 284), składanych za rok 2020, wydłuża się o 30 dni kalendarzowych w stosunku do terminów określonych w przepisach dotychczasowych.

Art. 31w. W przypadku braku możliwości realizacji zadań, o których mowa w art. 15zzb lub art. 15zzc-15zze, spowodowanej wystąpieniem COVID-19, Rada Ministrów może, w drodze rozporządzenia, powierzyć je do realizacji innej jednostce sektora finansów publicznych.

Art. 31x. 1. Komisje kwalifikacyjne powołane na podstawie art. 54 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, których okres powołania upływa w okresie od dnia 1 marca 2020 r. do dnia 30 grudnia 2020 r. przedłuża się do dnia 31 grudnia 2020 r.

2. Świadectwa potwierdzające posiadanie kwalifikacji w zakresie eksploatacji sieci oraz urządzeń i instalacji, o których mowa w art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, których ważność wygasa w okresie od dnia 1 marca 2020 r. do dnia 30 grudnia 2020 r. zachowują ważność do dnia 31 grudnia 2020 r.

3. Sprawdzenie kwalifikacji w zakresie eksploatacji sieci oraz urządzeń i instalacji w okresie do dnia 31 grudnia 2020 r., może być przeprowadzane zdalnie pod warunkiem zachowania możliwości identyfikacji osoby której kwalifikacje się sprawdza i zabezpieczenia przebiegu egzaminu przed ingerencją osób trzecich.

4. Termin ważności zaświadczeń kwalifikacyjnych, o których mowa w art. 22 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorcze technicznym (Dz. U. z 2019 r. poz. 667 oraz z 2020 r. poz. 568), które tracą ważność od dnia 1 marca 2020 r., wydłuża się do 30 dni po odwołaniu obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii albo stanu nadzwyczajnego, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2020 r.

5. Termin ważności świadectw kwalifikacyjnych spawaczy, operatorów spawania oraz zgrzewaczy tworzyw sztucznych wydanych na podstawie zapisów obowiązujących norm, które tracą ważność w okresie od dnia 1 marca 2020 r. do dnia 31 grudnia 2020 r." wydłuża się do dnia 31 grudnia 2020 r. przy zachowaniu wymogów, określonych w tych normach, dotyczących potwierdzania praktyki personelu wykonującego połączenia nierozłączne.

Art. 31x¹. Posiadane przez żołnierzy zawodowych i pracowników resortu obrony narodowej świadectwa potwierdzające posiadanie kwalifikacji w zakresie eksploatacji pojazdów, sieci oraz urządzeń i instalacji, których ważność wygasa w okresie od dnia 1 marca 2020 r. do czasu zakończenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, zachowują ważność do dnia 31 grudnia 2020 r.

Art. 31y. 1. W przypadku schematu podatkowego w rozumieniu art. 86a § 1 pkt 10 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa terminy, o których mowa w dziale III rozdziale 11a tej ustawy, nie rozpoczynają się a rozpoczęte podlegają zawieszeniu w okresie od dnia 31 marca 2020 r. do dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego i stanu epidemii ogłoszonego w związku z COVID-19, nie dłużej jednak niż do dnia 30 czerwca 2020 r.

2. Czynności dokonane przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, promotorów, korzystających i wspomagających w okresie, o którym mowa w ust. 1, są skuteczne.

Art. 31z. 1. Przedłuża się do dnia 30 września 2020 r. termin do złożenia informacji o cenach transferowych, o którym mowa w art. 23zf ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych i art. 11t ust. 1 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych w przypadku podmiotów, których rok podatkowy rozpoczął się po dniu 31 grudnia 2018 r., a zakończył przed dniem 31 grudnia 2019 r.

2. Przedłuża się do dnia 30 września 2020 r. termin do złożenia oświadczenia o sporządzeniu lokalnej dokumentacji cen transferowych, o którym mowa w art. 23y ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych i art. 11m ust. 1 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, w przypadku podmiotów, których rok podatkowy lub rok obrotowy rozpoczął się po dniu 31 grudnia 2018 r., a zakończył przed dniem 31 grudnia 2019 r.

3. Przedłuża się do dnia 31 grudnia 2020 r. termin do dołączenia do lokalnej dokumentacji cen transferowych grupowej dokumentacji cen transferowych, o którym mowa w art. 23zb ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych i art. 11p ust. 1 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, w przypadku podmiotów, których rok obrotowy rozpoczął się po dniu 31 grudnia 2018 r. i zakończył przed dniem 31 grudnia 2019 r.

Art. 31za. 1. W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii bieg terminów do podjęcia przez Komisję Nadzoru Finansowego czynności, w tym czynności nadzorczych, terminów załatwiania spraw oraz terminów przewidzianych do wydania decyzji lub postanowienia kończącego postępowanie w sprawie albo wniesienia sprzeciwu nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu do dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, chyba że Komisja Nadzoru Finansowego wyda decyzję załatwiająca sprawę, dokona czynności, wyda decyzję lub postanowienie kończące postępowanie w sprawie albo wniesie sprzeciw.

2. W sprawach z zakresu właściwości Komisji Nadzoru Finansowego bieg terminu przedawnienia, o którym mowa w art. 189g § 1 i 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego nie rozpoczyna się a rozpoczęty ulega zawieszeniu do dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii.

Art. 31zb. W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w okresie obowiązywania tych stanów oraz w okresie miesiąca po ich odwołaniu, nie stosuje się wymogu zatwierdzenia przez Komisję Nadzoru Finansowego memorandum informacyjnego, o którym mowa w art. 38b ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych.

Art. 31zc. 1. Po upływie terminu, o którym mowa w art. 36 ust. 3, kredytodawca, o którym mowa w art. 8d-8f, może za pozostały okres obowiązywania umowy, pobierać pozaodsetkowe koszty kredytu w wysokości określonej przepisami ustawy z dnia 12 maja 2011 r. kredycie konsumenckim.

2. Okres, o którym mowa w ust. 1, nie jest uwzględniany przy obliczaniu maksymalnych pozaodsetkowych kosztów kredytu określonych w ustawie z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim.

Art. 31zd. Jeżeli termin wydania decyzji lub wypłaty świadczeń przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych przypada w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii albo w okresie 30 dni następujących po ich odwołaniu, w razie przekroczenia tego terminu Zakład nie jest zobowiązany do wypłaty odsetek ustawowych za opóźnienie określonych przepisami prawa cywilnego.

Art. 31ze. 1. Przepisu art. 39a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych w roku 2020 nie stosuje się.

2. Oświadczenia, o których mowa w art. 39a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznym, złożone od dnia 1 kwietnia 2020 r. nie wywołują skutków prawnych.

Art. 31zf. Roczne sprawozdania z działalności sądów działających na obszarze apelacji i informacji rocznej o działalności sądów działających na obszarze apelacji, o których mowa w art. 31a § 2 i art. 37h § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych, za 2019 r. nie sporządza się.

Art. 31zf¹. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonych w związku z COVID-19 aplikanci aplikacji sędziowskiej oraz aplikanci aplikacji prokuratorskiej mogą odbywać praktyki przewidziane programem aplikacji przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość, na zasadach określonych przez Dyrektora Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury. Praktyki są prowadzone przez wykładowców Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury.

Art. 31zg. Aplikant aplikacji sędziowskiej, który zdał egzamin sędziowski w 2019 r. i dokonał wyboru wolnego stanowiska asesora sądowego, zachowuje prawo do pobierania przysługującego mu stypendium do dnia poprzedzającego dzień nawiązania stosunku służbowego na stanowisku asesora sądowego, jednak nie dłużej niż przez okres 7 miesięcy od dnia ukończenia aplikacji. Wypłaty stypendium należnego za miesiące poprzedzające dzień wejścia w życie ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw dokonuje się w terminie 3 dni od dnia wejścia w życie tej ustawy.

Art. 31zh. 1. W przypadku gdy konkurs przeprowadzany w ramach naboru na aplikację uzupełniającą sędziowską, którego termin przeprowadzenia został wyznaczony na dzień 2 kwietnia 2020 r., nie zostanie przeprowadzony w tym terminie z powodu COVID-19, nowy termin przeprowadzenia tego konkursu może zostać ogłoszony z wyprzedzeniem co najmniej miesiąca. Dokonując oceny spełnienia warunków, o których mowa w art. 37b ust. 1 pkt 1-3 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury (Dz. U. z 2019 r. poz. 1042 i 2020 oraz z 2020 r. poz. 133), za dzień przeprowadzenia konkursu, o którym mowa w tych przepisach, przyjmuje się dzień 2 kwietnia 2020 r.

2. Nieprzeprowadzenie konkursu, o którym mowa w ust. 1, do dnia 15 lipca 2020 r., jest równoznaczne z nieprzeprowadzeniem naboru na aplikację uzupełniającą sędziowską w 2020 r. W takim przypadku kandydatowi, który zgłosił się do konkursu, na jego wniosek Dyrektor Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury zwraca uiszczoną opłatę za udział w konkursie.

Art. 31zi. W 2020 r. pracownikowi, który złożył w terminie wniosek o dopuszczenie do egzaminu adwokackiego albo radcowskiego, wyznaczonych na dni 24-27 marca 2020 r., oraz spełnił przesłanki udziału w

danym egzaminie, przysługuje prawo do dodatkowego urlopu bezpłatnego, w wymiarze 7 dni kalendarzowych, na przygotowanie się do egzaminu adwokackiego albo radcowskiego wyznaczonych w terminie dodatkowym.

Art. 31zi¹. W 2020 r. pracownikowi, który złożył wniosek o dopuszczenie do egzaminu adwokackiego albo radcowskiego, wyznaczonych na dni 24-27 marca 2020 r., oraz spełnił przesłanki udziału w danym egzaminie i wykorzystał urlop na przygotowanie do danego egzaminu w niepełnym wymiarze 30 dni kalendarzowych, przysługuje prawo do wykorzystania pozostałej, niewykorzystanej dotychczas części urlopu płatnego w wysokości 80% wynagrodzenia na przygotowanie się do egzaminu adwokackiego albo radcowskiego wyznaczonych w terminie dodatkowym.

Art. 31zi². Kandydatowi, który złożył wniosek o dopuszczenie do egzaminu adwokackiego albo radcowskiego, wyznaczonych na dni 24-27 marca 2020 r., oraz spełnił przesłanki udziału w danym egzaminie, przysługuje prawo do zwrotu uiszczonych opłat w pełnej wysokości, w przypadku złożenia przewodniczącemu komisji egzaminacyjnej nie później niż 14 dni od dnia ogłoszenia o dodatkowym egzaminie pisemnego oświadczenia o odstąpieniu od udziału w danym egzaminie wraz z wnioskiem o zwrot opłaty. Opłata podlega zwrotowi w terminie 30 dni od dnia złożenia oświadczenia.

Art. 31zj. 1. W przypadku dokonywania przez podmiot podlegający kontroli celno-skarbowej czynności w zakresie produkcji, przemieszczania i zużycia wyrobów akcyzowych, w szczególności ich wytwarzania, uszlachetniania, przerabiania, skażania, rozlewu, przyjmowania, magazynowania, wydawania, przewozu i niszczenia, oraz w zakresie stosowania i oznaczania tych wyrobów znakami akcyzy w okresie od dnia 1 kwietnia 2020 r. do dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego w związku z COVID-19, naczelnik urzędu celno-skarbowego na podstawie analizy ryzyka, może odstąpić od:

- 1) obecności kontrolującego przy przeprowadzeniu czynności podlegającej kontroli celno-skarbowej;
- 2) dokonania czynności określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 90 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 505) przez tego kontrolującego.

2. Naczelnik urzędu celno-skarbowego powiadamia podmiot, o którym mowa w ust. 1, o odstąpieniu od obecności kontrolującego przy przeprowadzeniu czynności podlegającej kontroli celno-skarbowej lub od dokonania czynności przez kontrolującego.

3. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, przekazuje niezwłocznie naczelnikowi urzędu celno-skarbowego informację o przebiegu przeprowadzonych czynności, o których mowa w ust. 1.

Art. 31zk. W roku 2020 wydatki bieżące budżetu jednostki samorządu terytorialnego mogą być wyższe niż dochody bieżące powiększone o nadwyżkę budżetową z lat ubiegłych i wolne środki, o których mowa w art. 217 ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 27 sierpnia o finansach publicznych, o wydatki bieżące ponoszone w celu realizacji zadań związanych z przeciwdziałaniem COVID-19 w części, w jakiej zostały sfinansowane środkami własnymi.

Art. 31zl. Ustalając na lata 2020-2025 relację ograniczającą wysokość spłaty długu jednostki samorządu terytorialnego, wydatki bieżące budżetu jednostki podlegają pomniejszeniu o wydatki bieżące na obsługę długu. W tym zakresie nie ma zastosowania art. 9 ust. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2500).

Art. 31zm. Świadczenia opieki zdrowotnej, w tym transportu sanitarnego, udzielone przez podmioty wykonujące działalność leczniczą w związku z przeciwdziałaniem COVID-19 przed dniem wejścia w życie ustawy, są finansowane na zasadach określonych w art. 9 ustawy. W przypadkach tych nie jest wymagane wpisanie podmiotu wykonującego działalność leczniczą do wykazu, o którym mowa w art. 7 ustawy.

Art. 31zn. W przypadku, gdy z przepisów odrębnych wynika konieczność wykorzystania danych pochodzących ze zbadanych sprawozdań finansowych za rok 2019, do czasu ich udostępnienia uwzględnia się dane z ostatniego dostępnego zbadanego rocznego sprawozdania finansowego danego podmiotu, a w razie gdy podmiot nie był w okresie wcześniejszym zobowiązany do sporządzenia rocznego sprawozdania finansowego, inne dostępne dane sprawozdawcze za 2019 rok. Przepis zdania pierwszego stosuje się odpowiednio do zbadanych sprawozdań finansowych za rok obrotowy niebędący rokiem kalendarzowym, zakończony w 2019 r., które nie zostały sporządzone i zatwierdzone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 31zo. 1. Na wniosek płatnika składek zwalnia się z obowiązku opłacania nieopłaconych należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne, na Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub Fundusz Emerytur Pomostowych, należne za okres od dnia 1 marca 2020 r. do dnia 31 maja 2020 r., wykazanych w deklaracjach rozliczeniowych złożonych za ten okres, jeżeli był zgłoszony jako płatnik składek:

- 1) przed dniem 1 lutego 2020 r. i na dzień 29 lutego 2020 r.,
- 2) w okresie od dnia 1 lutego 2020 r. do dnia 29 lutego 2020 r. i na dzień 31 marca 2020 r.,
- 3) w okresie od dnia 1 marca 2020 r. do dnia 31 marca 2020 r. i na dzień 30 kwietnia 2020 r.

- zgłosił do ubezpieczeń społecznych mniej niż 10 ubezpieczonych.

1a. Na wniosek płatnika składek, zwalnia się z obowiązku opłacania nieopłaconych należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne, na Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub Fundusz Emerytur Pomostowych, należnych za okres od dnia 1 marca 2020 r. do dnia 31 maja 2020 r., w wysokości 50% łącznej kwoty należności z tytułu składek wykazanych w deklaracji rozliczeniowej złożonej za dany miesiąc, jeżeli był zgłoszony jako płatnik składek:

- 1) przed dniem 1 lutego 2020 r. i na dzień 29 lutego 2020 r.,
- 2) w okresie od dnia 1 lutego 2020 r. do dnia 29 lutego 2020 r. i na dzień 31 marca 2020 r.,
- 3) w okresie od dnia 1 marca 2020 r. do dnia 31 marca 2020 r. i na dzień 30 kwietnia 2020 r.

- zgłosił do ubezpieczeń społecznych od 10 do 49 ubezpieczonych.

1b. Na wniosek płatnika składek, będącego spółdzielnią socjalną zwalnia się z obowiązku opłacania nieopłaconych należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne, na Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub Fundusz Emerytur Pomostowych, należne za okres od dnia 1 marca 2020 r. do dnia 31 maja 2020 r" wykazanych w deklaracjach rozliczeniowych złożonych za ten okres, jeżeli był zgłoszony jako płatnik składek przed dniem 1 kwietnia 2020 r.

2. Na wniosek płatnika składek, będącego osobą prowadzącą pozarolniczą działalność, o której mowa w art. 8 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 266 i 321), zwanej dalej "osobą prowadzącą pozarolniczą działalność", opłacającego składki wyłącznie na własne ubezpieczenia społeczne lub ubezpieczenie zdrowotne, zwalnia się z obowiązku opłacania nieopłaconych należności z tytułu składek na jego obowiązkowe ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz wypadkowe, dobrowolne ubezpieczenie chorobowe, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Solidarnościowy, należne za okres od dnia 1 marca 2020 r. do dnia 31 maja 2020 r., jeżeli prowadził działalność przed dniem 1 kwietnia 2020 r. i przychód z tej działalności w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych uzyskany w pierwszym miesiącu, za który jest składany wniosek o zwolnienie z opłacania składek, o którym mowa w art. 31zp ust. 1, nie był wyższy niż 300% prognozowanego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia brutto w gospodarce narodowej w 2020 r.

2a. Na wniosek płatnika składek będącego osobą prowadzącą pozarolniczą działalność opłacającego składki wyłącznie na własne ubezpieczenia społeczne lub ubezpieczenie zdrowotne zwalnia się z obowiązku opłacania nieopłaconych należności z tytułu składek, o których mowa w ust. 2, za okres od dnia 1 kwietnia 2020 r. do dnia 31 maja 2020 r., jeżeli prowadził działalność przed dniem 1 kwietnia 2020 r. i:

- 1) przychód z tej działalności w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych uzyskany w pierwszym miesiącu, za który jest składany wniosek o zwolnienie z opłacania składek, był

wyższy niż 300% prognozowanego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia brutto w gospodarce narodowej w 2020 r. oraz

2) dochód z tej działalności w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych uzyskany w pierwszym miesiącu, za który jest składany wniosek o zwolnienie z opłacania składek, nie był wyższy niż 7000 zł.

2b. Na wniosek płatnika składek będącego przedsiębiorcą, o którym mowa w art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców, opłacającego składki wyłącznie na własne ubezpieczenie zdrowotne zwalnia się z obowiązku opłacenia nieopłaconych należności z tytułu składek na jego obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne za okres od dnia 1 kwietnia 2020 r. do dnia 31 maja 2020 r" jeżeli prowadził działalność przed dniem 1 kwietnia 2020 r. i przychód z tej działalności w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych uzyskany w pierwszym miesiącu, za który jest składany wniosek o zwolnienie z opłacania składek, o którym mowa w art. 31zp ust. 1:

1) nie był wyższy niż 300% prognozowanego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia brutto w gospodarce narodowej w 2020 r. albo

2) był wyższy niż 300% prognozowanego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia brutto w gospodarce narodowej w 2020 r. oraz dochód z tej działalności w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych uzyskany w pierwszym miesiącu, za który jest składany wniosek o zwolnienie z opłacania składek, nie był wyższy niż 7000 zł.

3. Na wniosek duchownego będącego płatnikiem składek zwalnia się z obowiązku opłacenia nieopłaconych należności z tytułu składek na obowiązkowe ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz wypadkowe, dobrowolne ubezpieczenie chorobowe oraz na ubezpieczenie zdrowotne należne z tytułu bycia duchownym, za okres od dnia 1 marca 2020 r. do dnia 31 maja 2020 r.

4. W przypadku osoby prowadzącej pozarolniczą działalność, osoby z nią współpracującej przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 2b i osoby duchownej zwolnieniu z obowiązku opłacania podlegają należności z tytułu składek ustalone od obowiązującej ją najniższej podstawy wymiaru tych składek.

5. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio do osoby wykonującej pracę na podstawie umowy agencyjnej, umowy zlecenia, innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia i osoby z nią współpracującej, dla której podstawę wymiaru składek stanowi zadeklarowana kwota.

6. Liczbę ubezpieczonych, o których mowa w ust. 1 i 1a, oblicza się nie uwzględniając ubezpieczonych będących pracownikami młodocianymi.

7. W przypadku gdy płatnik składek zgłosił do ubezpieczeń społecznych wyłącznie pracowników młodocianych, zwolnienie z obowiązku opłacania nieopłaconych należności z tytułu składek następuje na zasadach określonych w ust. 1.

Art. 31zp. 1. Wniosek o zwolnienie z obowiązku opłacania należności z tytułu składek, o których mowa w art. 31zo, należnych za okres od dnia 1 marca 2020 r. do dnia 31 maja 2020 r., zwany dalej "wnioskiem o zwolnienie z opłacania składek", płatnik składek przekazuje do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, nie później niż do dnia 30 czerwca 2020 r.

2. Wniosek o zwolnienie z opłacania składek zawiera:

1) dane płatnika składek:

a) imię i nazwisko, nazwę skróconą,

b) numer NIP i REGON, a jeżeli płatnikowi składek nie nadano tych numerów lub jednego z nich - numer PESEL lub serię i numer dowodu osobistego albo paszportu,

c) adres do korespondencji;

2) oświadczenie płatnika składek, o którym mowa w art. 31zo ust. 2 i ust. 2b pkt 1, potwierdzające uzyskanie, w pierwszym miesiącu, za który jest składany wniosek o zwolnienie z opłacania składek przychodu z działalności nie wyższego niż 300% prognozowanego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia brutto w gospodarce narodowej w 2020 r.;

2a) oświadczenie płatnika składek, o którym mowa w art. 31zo ust. 2a i ust. 2b pkt 2, potwierdzające uzyskanie w pierwszym miesiącu, za który jest składany wniosek o zwolnienie z opłacania składek,

przychodu z działalności wyższego niż 300% prognozowanego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia brutto w gospodarce narodowej w 2020 r. oraz uzyskanie w pierwszym miesiącu, za który jest składany wniosek o zwolnienie z opłacania składek, dochodu nie wyższego niż 7000 zł;

3) inne informacje niezbędne do umorzenia składek;

4) podpis wnioskodawcy.

3. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 2 i 2a, płatnik składek składa pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. W oświadczeniu jest zawarta klauzula następującej treści: "Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.". Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

4. Wniosek o zwolnienie z opłacania składek może być złożony w formie dokumentu papierowego albo elektronicznego opatrzonego kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym, za pomocą profilu informacyjnego utworzonego w systemie teleinformatycznym udostępnionym przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

Art. 31zq. 1. Za marzec, kwiecień i maj 2020 r. płatnik składek zobowiązany jest przysyłać deklaracje rozliczeniowe lub imienne raporty miesięczne na zasadach i w terminach określonych w przepisach ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, chyba że zgodnie z tymi przepisami zwolniony jest z obowiązku ich składania.

2. Zakład Ubezpieczeń Społecznych zwalnia z obowiązku opłacania należności z tytułu składek, o których mowa w art. 31zo, w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia przesłania deklaracji rozliczeniowej lub imiennych raportów miesięcznych należnych za ostatni miesiąc wskazany we wniosku o zwolnienie z opłacania składek, a w przypadku gdy płatnik składek zwolniony jest z obowiązku ich składania - w terminie nie dłuższym niż 30 dni od terminu, w którym powinna być opłacona składka za ostatni miesiąc wskazany we wniosku o zwolnienie z opłacania składek.

3. Warunkiem zwolnienia z obowiązku opłacania należności z tytułu składek, o których mowa w art. 31zo, jest przesłanie deklaracji rozliczeniowych lub imiennych raportów miesięcznych należnych za marzec, kwiecień i maj 2020 r. nie później niż do dnia 30 czerwca 2020 r., chyba że płatnik składek zwolniony jest z obowiązku ich składania.

4. Zwolnieniu z obowiązku opłacania należności z tytułu składek, o których mowa w art. 31zo, znane na dzień rozpatrzenia wniosku o zwolnienie z opłacania składek.

5. Zakład Ubezpieczeń Społecznych informuje płatnika składek o zwolnieniu z obowiązku opłacania należności z tytułu składek, o których mowa w ust. 2.

6. W przypadku płatnika składek, który utworzył profil informacyjny w systemie teleinformatycznym Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, informacja o której mowa w ust. 5, udostępniana jest wyłącznie na tym profilu.

7. Odmowa zwolnienia z obowiązku opłacania należności z tytułu składek, o których mowa w art. 31zo, następuje w drodze decyzji.

8. Od decyzji o odmowie zwolnienia z obowiązku opłacania należności z tytułu składek, o której mowa w ust. 7, płatnikowi składek przysługuje prawo do wniesienia wniosku do Prezesa Zakładu o ponowne rozpatrzenie sprawy, na zasadach dotyczących decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra. Do wniosku stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego dotyczące odwołań od decyzji oraz ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Art. 31zr. 1. Informacja o składkach na ubezpieczenie emerytalne osób prowadzących pozarolniczą działalność i osób z nimi współpracujących oraz duchownych, zwolnionych z obowiązku ich opłacania, ewidencjonowana jest na koncie ubezpieczonego, o którym mowa w art. 40 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, jako składka wpłacona.

2. (uchylony).

Art. 31zs. 1. W przypadku osób prowadzących pozarolniczą działalność i osób z nimi współpracujących oraz duchownych, jeżeli przepisy uzależniają prawo lub wysokość świadczeń z ubezpieczeń społecznych od opłacenia składek, składki na ubezpieczenia społeczne, o których mowa w art. 31zo, zwolnione z obowiązku ich opłacania traktuje się jak składki opłacone.

2. Osoba prowadząca pozarolniczą działalność i osoba z nią współpracująca oraz duchowny zachowuje prawo do świadczeń z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa jeżeli podlegała ubezpieczeniu chorobowemu w dniu 1 lutego 2020 r.

3. Osoba, której dotyczy zwolnienie z obowiązku odprowadzania składki na ubezpieczenie zdrowotne i zgłoszeni przez nią do tego ubezpieczenia członkowie rodziny zachowują prawo do świadczeń określonych w ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

Art. 31zt. Obsługa przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych zwolnienia z obowiązku opłacania składek, o których mowa w art. 31zo, realizowana jest w trybie umorzenia składek.

Art. 31zu. 1. Zakład Ubezpieczeń Społecznych informuje Szefa Krajowej Administracji Skarbowej o wysokości przychodu lub dochodu wykazanego we wniosku o zwolnienie z opłacania składek.

2. Szef Krajowej Administracji Skarbowej informuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych o rozbieżnościach pomiędzy przychodem lub dochodem wykazanym we wniosku o zwolnienie z opłacania składek a przychodem lub dochodem wykazanym dla celów podatkowych.

3. Wymiana informacji, o których mowa w ust. 1 i 2, następuje w formie elektronicznej.

4. W przypadku gdy zostanie stwierdzone, że rozbieżności, o których mowa w ust. 2, są wynikiem wprowadzenia w błąd Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, płatnik składek zobowiązany jest do opłacenia należności z tytułu składek, o których mowa w art. 31zo, za marzec, kwiecień i maj 2020 r., wraz z odsetkami za zwłokę, w terminie 30 dni od otrzymania decyzji o obowiązku opłacenia tych składek, wraz z odsetkami za zwłokę. Do decyzji o obowiązku opłacenia składek stosuje się odpowiednio art. 31zq ust. 8.

5. W przypadku nie opłacenia w terminie należności z tytułu składek, o których mowa w ust. 4, należności te podlegają przymusowemu dochodzeniu na podstawie przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

Art. 31zv. Do zamówień na usługi lub dostawy udzielane przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w związku z realizacją zadań związanych ze zwolnieniem z tytułu nieopłaconych składek, o których mowa w art. 31zo, nie stosuje się przepisów o zamówieniach publicznych.

Art. 31zw. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych przekazuje do Funduszu Ubezpieczeń Społecznych dotację z budżetu państwa w wysokości zwolnionych z obowiązku opłacania należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, o których mowa w art. 31zo.

2. Do planu finansowego Funduszu Ubezpieczeń Społecznych na 2020 r. nie stosuje się art. 29 ust. 10 i 12 oraz art. 52 ust. 2 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych przekazuje do Narodowego Funduszu Zdrowia dotację z budżetu państwa w wysokości zwolnionych z obowiązku opłacania należności z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne, o których mowa w art. 31zo.

4. Do planu finansowego Narodowego Funduszu Zdrowia na 2020 r. nie stosuje się art. 52 ust. 2 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

Art. 31zx. Przychody z tytułu zwolnienia z obowiązku opłacania należności z tytułu składek, o których mowa w art. 31zo, nie stanowią przychodu w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz przepisów o podatku dochodowym od osób prawnych.

Art. 31zy. Rada Ministrów może w celu przeciwdziałania COVID-19, w drodze rozporządzenia, określać inne okresy zwolnienia z tytułu nieopłaconych składek niż określone w art. 31zo ust. 1-3, mając na względzie okres obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii oraz skutki nimi wywołane.

Art. 31zy¹. 1. W okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 przepisów art. 55 ust. 1 pkt 1 i 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2019 r. poz. 1186, z późn. zm.) nie stosuje się, a wnioski o udzielenie pozwolenia na użytkowanie złożone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, jeżeli nie wydano decyzji o pozwoleniu na użytkowanie, traktuje się jak zawiadomienie o zakończeniu budowy o którym mowa w art. 54 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane.
2. W przypadku wniosków, o których mowa w ust. 1, termin do zgłoszenia sprzeciwu w drodze decyzji liczy się od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 31zy². W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19, kolegialne organy samorządu zawodowego architektów i inżynierów budownictwa, a także ich organy wykonawcze oraz inne organy wewnętrzne mogą podejmować uchwały przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość lub w trybie obiegowym.

Art. 31zy³. 1. Ubezpieczonemu rolnikowi i domownikowi, o których mowa w ustawie z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2020 r. poz. 174 i 782), w sytuacji objęcia obowiązkową kwarantanną, nadzorem epidemiologicznym lub hospitalizacją w związku z COVID-19 przysługuje zasiłek w wysokości 50% minimalnego wynagrodzenia za pracę, o którym mowa w ustawie z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2018 r. poz. 2177 oraz z 2019 r. poz. 1564).
2. W razie zbiegu prawa do zasiłku, o którym mowa w ust. 1, z prawem do zasiłku chorobowego, o którym mowa w art. 14 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników lub w art. 6 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, uprawnionemu wypłaca się jedno świadczenie - wyższe albo wybrane przez uprawnionego.
3. Do przyznania i wypłaty zasiłku, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.
4. Zasiłek, o którym mowa w ust. 1, jest finansowany z budżetu państwa za pośrednictwem Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego.
5. Do zasiłku, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się art. 29 ust. 10 i 12 oraz art. 52 ust. 2 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

Art. 31zy⁴. 1. W roku 2020 Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie przesyła ubezpieczonym informacji o stanie konta, o której mowa w art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.
2. Ubezpieczonym, którzy w systemie teleinformatycznym Zakładu Ubezpieczeń Społecznych utworzyli profil informacyjny, w roku 2020 zakres danych objętych informacją o stanie konta, o której mowa w art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, udostępniany jest w systemie teleinformatycznym w formie elektronicznej.
3. W roku 2020 informacja o stanie konta, o której mowa w art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, na żądanie ubezpieczonego przesyłana jest listem.

Art. 31zy⁵. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii płatnik składek, ubezpieczony oraz pobierający świadczenia z ubezpieczeń społecznych lub inne świadczenia wypłacane przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych na podstawie odrębnych przepisów, który w systemie teleinformatycznym udostępnionym bezpłatnie przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych utworzył profil informacyjny, może samodzielnie pobierać dokument potwierdzający swoje dane zgromadzone w systemie teleinformatycznym Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

2. Zakres danych możliwych do samodzielnego pobrania z systemu teleinformatycznego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, zawartych w potwierdzeniach, o których mowa w ust. 1, określa Zakład Ubezpieczeń Społecznych.
3. Dokument, o którym mowa w ust. 1, może być wykorzystywany przez płatnika składek, ubezpieczonego lub pobierającego świadczenia z ubezpieczeń społecznych lub inne świadczenia wypłacane przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych na podstawie odrębnych przepisów, który je pobrał, w postaci dokumentu elektronicznego, potwierdzonego kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną Zakładu lub w formie wydruku.
4. Zakład Ubezpieczeń Społecznych umożliwi weryfikację dokumentu, o którym mowa w ust. 1, przez udostępnioną przez Zakład stronę internetową.
5. Dokument, o którym mowa w ust. 1, ma moc zrównaną z mocą dokumentu wydanego przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, jeżeli jego weryfikacja dokonana została w sposób określony w ust. 4.

Art. 31zy⁶. W przypadku czasowego ograniczenia, w celu przeciwdziałania COVID-19, prowadzenia usług rehabilitacyjnych w ramach prewencji rentowej, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 266, 321 i 568) do roszczeń stron umów o świadczenie usług rehabilitacyjnych o których mowa w § 18 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 października 2001 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu kierowania przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych na rehabilitację leczniczą oraz udzielania zamówień na usługi rehabilitacyjne (Dz. U. z 2019 r. poz. 277) oraz roszczeń osób, które w wyniku czasowego ograniczenia w celu przeciwdziałania COVID-19 nie mogły skorzystać z usług podmiotów prowadzących działalność leczniczą, zastosowanie będzie mieć art. 495 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz. U. z 2019 r. poz. 1145 i 1495).

Art. 31zy⁷. Jeżeli termin, o którym mowa w art. 2 ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2173 oraz z 2020 r. poz. 252) upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, termin ten uważa się za zachowany w razie zgłoszenia wniosku o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w ciągu 30 dni od dnia ustania obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii w związku z COVID-19.

Art. 31zy⁸. W roku 2020 termin, o którym mowa w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych uważa się za zachowany, jeżeli osoba uprawniona do świadczenia lub zasiłku przedemerytalnego powiadomi organ rentowy o wysokości przychodu uzyskanego w roku rozliczeniowym przypadającym od dnia 1 marca 2019 r. do dnia 29 lutego 2020 r., z uwzględnieniem przychodów uzyskanych w kolejnych miesiącach tego roku, w ciągu 30 dni od ustania obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii w związku z COVID-19.

Art. 31zy⁹. 1. Osobom, które w okresie 30 dni po ustaniu obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii związanych z COVID-19 zgłoszą wniosek o przyznanie, ponowne ustalenie wysokości lub podjęcie wypłaty emerytury, renty lub innego świadczenia o charakterze długoterminowym, do którego przyznania właściwy jest organ rentowy Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, prawo do świadczenia, prawo do świadczenia w ponownie ustalonej wysokości lub wypłata świadczenia przysługuje, na ich żądanie wyrażone w formie oświadczenia, od dnia, w którym zostały spełnione warunki do przyznania, ponownego ustalenia wysokości lub podjęcia wypłaty świadczenia, nie wcześniej jednak niż od dnia 1 marca 2020 r.

2. Przepisu ust. 1, nie stosuje się do emerytur i rent, o których mowa w art. 83 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 53, 252 i 568) i w art. 16 ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dz. U. z 2020 r. poz. 517) oraz do rodzicielskiego świadczenia uzupełniającego, o którym mowa w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 31 stycznia 2019 r. o rodzicielskim świadczeniu uzupełniającym (Dz. U. poz. 303).

Art. 31zy¹⁰. 1. Ze względów gospodarczych związanych z wystąpieniem COVID-19, Zakład może na wniosek dłużnika odstąpić od pobierania odsetek za zwłokę, o których mowa w art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 13

października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych od należności z tytułu składek należnych za okres przypadający po dniu 31 grudnia 2019 r.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może być złożony do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w terminie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii albo w okresie 30 dni następujących po ich odwołaniu.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

1) dane płatnika składek:

- a) imię i nazwisko, nazwę skróconą,
- b) numer NIP i REGON, a jeżeli płatnikowi składek nie nadano tych numerów lub jednego z nich - numer PESEL lub serię i numer dowodu osobistego albo paszportu,
- c) adres do korespondencji;

2) uzasadnienie odstąpienia pobierania odsetek za zwłokę;

3) inne informacje niezbędne do odstąpienia pobierania odsetek za zwłokę;

4) podpis wnioskodawcy.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może być złożony w formie dokumentu papierowego albo elektronicznego opatrzonego kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym, za pomocą profilu informacyjnego utworzonego w systemie teleinformatycznym udostępnionym przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

5. Zakład Ubezpieczeń Społecznych informuje płatnika składek o odstąpieniu pobierania odsetek za zwłokę, o których mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od dnia złożenia kompletnego wniosku.

6. W przypadku płatnika składek, który utworzył profil informacyjny w systemie teleinformatycznym Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, informacja o której mowa w ust. 5, udostępniana jest wyłącznie na tym profilu.

7. Odmowa odstąpienia od pobierania odsetek za zwłokę, o których mowa w ust. 1, następuje w drodze decyzji.

8. Od decyzji, o której mowa w ust. 7, płatnikowi składek przysługuje prawo do wniesienia wniosku do Prezesa Zakładu o ponowne rozpatrzenie sprawy, na zasadach dotyczących decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra. Do wniosku stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego dotyczące odwołań od decyzji oraz ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

9. Do zamówień na usługi lub dostawy udzielane przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w związku z realizacją zadań związanych z odstąpieniem od pobierania odsetek za zwłokę nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych.

Art. 31zz. 1. Osoby objęte ubezpieczeniem emerytalno-rentowym w rozumieniu ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników zwalnia się z opłacania składek na to ubezpieczenie za drugi kwartał 2020 r.

2. Osobom, o których mowa w ust. 1, składki na ubezpieczenie emerytalno-rentowe za drugi kwartał 2020 r. opłaca budżet państwa za pośrednictwem Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego.

3. Do zwolnienia z opłacania składek, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów art. 12, art. 29 ust. 10 i 12 oraz art. 52 ust. 2 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

Art. 31zza. Osoby obowiązane do złożenia oświadczenia o stanie majątkowym za rok 2019, według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedniego, mogą złożyć oświadczenie w terminie do dnia 31 maja 2020 r.

Art. 31zza¹. W 2020 r. termin 30 czerwca wskazany w art. 87 § 3, 4 i 6a ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz w art. 104 § 3, 4 i 7a ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. - Prawo o prokuraturze (Dz. U. z 2019 r. poz. 740 oraz z 2020 r. poz. 190 i 875) przedłuża się do dnia 31 lipca 2020 r.

Art. 31zzb. W roku 2020 realizacja dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego dla emerytów i rencistów i kosztów obsługi wypłaty tego świadczenia, o którym mowa w ustawie o dodatkowym rocznym świadczeniu pieniężnym dla emerytów i rencistów z dnia 9 stycznia 2020 r., w zakresie w jakim świadczenie to jest

finansowane ze środków Funduszu Solidarnościowego, następuje poprzez udzielenie Funduszowi Solidarnościowemu nieoprocentowanej pożyczki przez Fundusz Rezerwy Demograficznej, zgodnie z art. 59 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

Art. 31ztc. Do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie art. 35b ust. 4 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach odpady komunalne oraz odpady pochodzące z przetwarzania odpadów komunalnych mogą być termicznie przekształcane w funkcjonującej instalacji, która uzyskała pozwolenie zintegrowane lub zezwolenie na przetwarzanie odpadów na termiczne przekształcanie odpadów komunalnych lub odpadów pochodzących z przetwarzania odpadów komunalnych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 31ztd. 1. W 2020 r. negocjacje w ramach Rady Dialogu Społecznego, o których mowa w art. 89 ust. 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, dotyczące zwiększenia wskaźnika waloryzacji, o którym mowa w art. 89 ust. 1 tej ustawy, przeprowadza się w sierpniu.
2. Rada Ministrów może, w drodze rozporządzenia, określić inny miesiąc przeprowadzenia negocjacji w ramach Rady Dialogu Społecznego, niż wskazany w ust. 1, mając na względzie harmonogram prac budżetowych.

Art. 31zze. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonych w związku z COVID-19 notariusz może wydrukować dokument elektroniczny sporządzony przez podmiot publiczny, o którym mowa w art. 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, i opatrzyć wydruk datą pewną, o ile dokument ten jest niezbędny do przeprowadzenia czynności notarialnej.

2. Sporządzony przez notariusza wydruk dokumentu, o którym mowa w ust. 1, opatrzony datą pewną, ma moc prawną dokumentu elektronicznego.

3. Podmiot publiczny, na żądanie osoby uprawnionej do otrzymania dokumentu elektronicznego sporządzanego przez podmiot publiczny, dostarcza notariuszowi za pomocą elektronicznej platformy usług administracji publicznej (ePUAP) dokument elektroniczny.

Art. 31zzf. Jeżeli kolokwium, o którym mowa w art. 71 § 12 ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. - Prawo o notariacie (Dz. U. z 2019 r. poz. 540, 730, 1495, 1655 i 2020), nie zostało przeprowadzone w terminie wskazanym w tym przepisie ze względu na obowiązywanie stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19, rada izby notarialnej przeprowadza kolokwium nie później niż w ciągu 6 tygodni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później.

Art. 31zzg. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 Krajowa Rada Sądownictwa oraz Prezydium i zespoły Krajowej Rady Sądownictwa, a także kolegalne organy sądów mogą odbywać swoje posiedzenia przy użyciu środków komunikacji elektronicznej.

2. Do posiedzeń plenarnych Krajowej Rady Sądownictwa odbywanych w sposób, o którym mowa w ust. 1, przepisu art. 20 ust. 1 zdanie drugie ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz. U. z 2019 r. poz. 84, 609, 730 i 914 oraz z 2020 r. poz. 190) nie stosuje się, jeżeli transmisja za pośrednictwem Internetu nie jest możliwa.

3. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 organy, o których mowa w ust. 1, oraz zespoły Krajowej Rady Sądownictwa mogą podejmować uchwały w trybie obiegowym, w tym przy użyciu środków komunikacji elektronicznej.

4. Jeżeli na posiedzeniu odbywanym w sposób, o którym mowa w ust. 1, albo w trybie, o którym mowa w ust. 3, ma zostać przeprowadzone głosowanie tajne i nie jest możliwe zachowanie tajności w głosowaniu elektronicznym, głosowanie odbywa się przez oddanie głosów do urny udostępnionej uczestnikom głosowania w miejscu i w czasie określonych przez przewodniczącego obradom.

Art. 31zzh. 1. Spółka prowadząca giełdową izbę rozrachunkową oraz spółka wykonująca funkcję giełdowej izby rozrachunkowej na podstawie art. 68a ust. 14 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi w okresie do dnia 30 września 2020 r. dopuszczają w szczególności następujące formy zabezpieczeń niepieniężnych wnoszonych na pokrycie depozytów zabezpieczających rozliczane przez te spółki transakcje:

- 1) prawa majątkowe wynikające ze świadectw pochodzenia w rozumieniu ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2020 r. poz. 261, 284, 568 i 695) potwierdzających wytworzenie energii z odnawialnych źródeł energii, której okres wytworzenia rozpoczął się dnia 1 marca 2009 r., z wyłączeniem praw majątkowych dla energii elektrycznej wytworzonej z biogazu rolniczego, której okres produkcji rozpoczął się dnia 1 lipca 2016 r.;
- 2) uprawnienia do emisji, o których mowa w ustawie z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. z 2019 r. poz. 1447 i 1501 oraz z 2020 r. poz. 284);
- 3) gwarancje bankowe;
- 4) poręczenie spółki:
 - a) z grupy kapitałowej, będącej w stosunku do podmiotu, któremu udzielane jest takie poręczenie, przedsiębiorcą dominującym w rozumieniu art. 4 pkt 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, oraz
 - b) posiadającej rating kredytowy w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie agencji ratingowych (Dz. Urz. UE L 302 z 17.11.2009, str. 1, z późn. zm.) co najmniej na poziomie kategorii ratingowej wskazanej w ust. 4 oraz spełniającej wymagania, o których mowa w ust. 3, oraz
 - c) która do umowy poręczenia dołączyła gwarancję bankową lub oświadczenie, złożone w formie aktu notarialnego, o poddaniu się egzekucji w trybie z art. 777 § 1 pkt 5 Kodeksu postępowania cywilnego.

2. Zwalnia się z obowiązku ustanowienia zabezpieczenia finansowego w stosunku do maksymalnie 50% wartości wymaganych depozytów, o których mowa w ust. 1, podmiot będący członkiem giełdowej izby rozrachunkowej, w przypadku gdy podmiot ten:

- 1) posiada ocenę inwestycyjną, zwaną dalej "ratingiem kredytowym", dokonaną przez instytucję wskazaną w ust. 3 na minimalnym poziomie określonym w ust. 4 oraz
- 2) złoży oświadczenie w formie aktu notarialnego o poddaniu się egzekucji w trybie z art. 777 § 1 pkt 5 Kodeksu postępowania cywilnego.

3. Instytucjami, których rating kredytowy zwalnia z obowiązku ustanowienia zabezpieczenia finansowego w zakresie, o którym mowa w ust. 2, są następujące agencje ratingowe:

- 1) Fitch;
- 2) Moody's;
- 3) Standard & Poor's.

4. Minimalny poziom długoterminowego ratingu kredytowego, który zwalnia z obowiązku ustanowienia zabezpieczenia finansowego w zakresie, o którym mowa w ust. 2, dla instytucji wskazanej w ust. 3:

- 1) pkt 1 - wynosi BBB-;
- 2) pkt 2 - wynosi Baa3;
- 3) pkt 3 - wynosi BBB-.

5. Zabezpieczenie finansowe, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, dla podmiotu będącego członkiem giełdowej izby rozrachunkowej nie może być większe niż 50% wartości wymaganych depozytów, o których mowa w ust. 1.

6. Dla zabezpieczeń finansowych, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, wnoszonych przez podmioty, które posiadają rating kredytowy lub należą do grupy kapitałowej posiadającej rating kredytowy dokonany przez instytucję wskazaną w ust. 3 na minimalnym poziomie określonym w ust. 4, nie stosuje się limitów ilościowych ograniczających możliwość wnoszenia tych form zabezpieczeń.

7. Suma zabezpieczenia finansowego w formach wskazanych w ust. 1 oraz zwolnienia z obowiązku ustanowienia zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w ust. 2, nie może być większa niż 90% wartości wymaganych zabezpieczeń dla danego podmiotu będącego członkiem giełdowej izby rozrachunkowej.

Art. 31z. W okresie od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonych na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 nie stosuje się przepisu art. 33 ust. 2a ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji.

Art. 32. Przepisy art. 46f ustawy zmienianej w art. 25 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się od dnia ogłoszenia przez ministra właściwego do spraw zdrowia w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu obsługującego tego ministra oraz w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw zdrowia informacji o uruchomieniu odpowiedniej funkcjonalności systemu teleinformatycznego jednostki podległej ministrowi właściwemu do spraw zdrowia właściwej w zakresie systemów informacyjnych ochrony zdrowia.

Art. 33. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 21a ust. 4 ustawy zmienianej w art. 24, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 21a ust. 4 ustawy zmienianej w art. 24, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 34. (uchylony).

Art. 35. Rada Ministrów przedkłada co 3 miesiące Sejmowi sprawozdanie z realizacji niniejszej ustawy.

Art. 36. 1. Przepisy art. 3-5, art. 6 ust. 1, art. 7b, art. 7d, art. 8, art. 10-11c, art. 12 i art. 12b, art. 13 i art. 14-14b i art. 14h tracą moc po upływie 180 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Przepisy art. 6 ust. 2 i art. 15zn tracą moc z dniem 1 stycznia 2021 r.

3. Przepisy art. 7, art. 8d-8f, art. 9 oraz art. 31 tracą moc po upływie 365 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

4. Przepisy art. 15g tracą moc po upływie 180 dni od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw.

5. Przepisy art. 31a-31c tracą moc po upływie 365 dni od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw.

6. Przepisy art. 15zzzzzy tracą moc po upływie 6 miesięcy od dnia odwołania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu epidemii w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 ogłoszonego na podstawie art. 46 ust. 2 i 4 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi.

Art. 37. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.